

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2006-2007

30 november 2006

ONTWERP VAN DECREET

**houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap
voor het begrotingsjaar 2007**

BELEIDSBRIEF

**Welzijn, Volksgezondheid en Gezin
Beleidsprioriteiten 2006-2007**

VERSLAG

**namens de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gezin
uitgebracht door mevrouw Greet Van Linter en de heer Tom Dehaene
aan de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting**

Samenstelling van de commissie:

Voorzitter: de heer Luc Martens.

Vaste leden:

mevrouw Marijke Dillen, de heren Felix Strackx, Erik Tack, de dames Greet Van Linter, Gerda Van Steenberge;

de heer Tom Dehaene, mevrouw Vera Jans, de heren Luc Martens, Steven Vanackere;

de heer Bart Caron, mevrouw Elke Roex, de heer Bart Van Malderen;

de dames Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Vera Van der Borgh.

Plaatsvervangers:

de heer Erik Arckens, de dames An Michiels, Monique Moens, de heer Jurgen Verstrepen, mevrouw Linda Vissers;

de dames Cathy Berx, Kathleen Helsen, Trees Merckx-Van Goey, Sabine Poleyn;

de dames Else De Wachter, Michèle Hostekint, Els Robeyns; mevrouw Patricia Ceysens, de heer Marc Cordeel, mevrouw Hilde Eeckhout.

Toegevoegde leden:

mevrouw Mieke Vogels;

mevrouw Helga Stevens.

12-A (2005-2006)

- Nr. 1: Advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen

13 (2006-2007)

- Nr. 1-A en B: Toelichtingen bij de begroting

16 (2006-2007)

- Nr. 1: Verslag van het Rekenhof

Zie ook:

998 (2006-2007)

- Nr. 1 + Erratum: Beleidsbrief

Zie:

15 (2006-2007)

- Nr. 1: Ontwerp van decreet + Bijlagen
- Nrs. 2 en 3: Amendementen
- Nr. 4-A: Verslag namens de Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Bestuurszaken, Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Decreetsevaluatie
- Nr. 4-B: Verslag namens de Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand
- Nr. 4-C: Verslag namens de Commissie voor Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Internationale Samenwerking en Toerisme
- Nr. 4-D: Verslag namens de Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media
- Nr. 4-E: Verslag namens de Commissie voor Economie, Werk en Sociale Economie
- Nr. 4-F: Verslag namens de Subcommissie voor Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid
- Nr. 4-G: Verslag namens de Commissie voor Leefmilieu en Natuur, Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid en Ruimtelijke Ordening en Onroerend Erfgoed
- Nr. 4-H: Verslag namens de Commissie voor Onderwijs, Vorming, Wetenschap en Innovatie
- Nr. 4-I: Verslag namens de Commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie

INHOUD

	Blz.
I. Toelichting door mevrouw Inge Vervotte, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin	4
I.1. Algemene toelichting	4
I.2. Belangrijkste wijzigingen	5
II. Algemene bespreking	13
III. Bespreking per programma	20
Programma 40.1 – Algemene departementale bestaansmiddelen	20
Programma 40.2 – Infrastructuur inzake persoonsgebonden aangelegenheden	21
Programma 40.3 – Kredieten in het kader van het Sociaal Akkoord	23
Programma 41.1 – Algemeen welzijnsbeleid	23
Programma 41.2 – Bijzondere jeugdbijstand	28
Programma 41.3 – Bejaardenzorg	34
Programma 41.4 – Gezinsaanlegenheden - Kind en Gezin	41
Programma 41.5 – Gehandicaptenzorg - VAPH	56
Programma 41.6 – Maatschappelijk opbouwwerk	57
Programma 41.7 – Maatschappelijk welzijn	61
Programma 41.8 – Integratie kansarmen	62
Programma 41.9 – Integrale jeugdhulpverlening	64
Programma 42.1 – Volksgezondheid	70
Programma 42.2 – Medisch-sociaal beleid	70
Programma 42.3 – Psychiatrische verpleging	74
IV. Indicatieve stemming	74
BIJLAGEN:	
Bijlage 1: Toelichting door de minister (Powerpointpresentatie)	75
Bijlage 2: Overzicht VIA-middelen in de begroting 2007	93
Bijlage 3: Overzicht van de onderzoeksprojecten binnen het begrotingsprogramma 41.1 (Algemeen Welzijnsbeleid)	97

DAMES EN HEREN,

DE COMMISSIE VOOR WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN BESPREK DE HAAR TOEGEWEEZEN DECREETSBEPAALINGEN EN PROGRAMMA'S VAN HET ONTWERP VAN DECREET HOUDENDE DE ALGEMENE UITGAVENBEGROTING VAN DE VLAAMSE GEMEENSCHAP VOOR HET BEGROTINGSJAAR 2007 OP 14, 21 EN 28 NOVEMBER 2006.

DIT ONTWERP VAN DECREET WERD BESPROKEN IN SAMENHANG MET HET ONTWERP VAN DECREET HOUDENDE BEPAALINGEN TOT BEGELEIDING VAN DE BEGROTING 2007 (*Parl. St. VI. Parl. 2006-07, nr. 965/1*) en met de beleidsbrief Welzijn, Volksgezondheid en Gezin – Beleidsprioriteiten 2006-2007, ingediend door mevrouw Inge Vervotte, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin (*Parl. St. VI. Parl. 2006-07, nr. 998/1*)

I. TOELICHTING DOOR MEVROUW INGE VERVOTTE, VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

I.1. Algemene toelichting

Minister *Inge Vervotte* deelt mee dat de toelichting focust op de begroting. Tijdens de bespreking kan echter ook dieper worden ingegaan op het beleid.

Het is de tweede keer dat ze een begrotingsopmaak voor de domeinen Welzijn, Volksgezondheid en Gezin (afgekort WVG) aan de commissie voorlegt. Telkens was er een belangrijke toename van het budget, ten gevolge van belangrijke beleidsontwikkelingen. Voor de begrotingsopmaak 2007 zet deze trend zich voort. De absolute nettogroei van deze begroting in 2007 is even groot als de toename van de begroting bij de twee voorgaande begrotingsopmaken. De budgettaire meerjarenmarge, op basis van afspraken gemaakt bij de regeringsonderhandelingen, laat toe om vanaf 2007 heel wat nieuwe initiatieven op te zetten op de beleidsdomeinen Welzijn, Volksgezondheid en Gezin. Er is ook een vrij omvangrijk budget voor eenmalige uitgaven, waardoor oplossingen kunnen worden gevonden voor sinds lang aanslepende problemen. De minister vindt het heel belangrijk dat er in de begroting een duidelijk onderscheid wordt gemaakt tussen eenmalige en recurrente budgetten. Eenmalige budgetten moeten vooral leiden tot een inhaalbeweging. Dat werd ook bewust meegenomen in de regerings- en begrotingsonderhandelingen,

omdat dit voor bepaalde problemen absoluut wenselijk was.

De minister vermeldt een aantal nieuwe initiatieven. In eerste instantie is er het Globaal Plan Bijzondere Jeugdzorg, waarover eerlang nogal wat scepsis bestond, onder meer inzake de budgetten. Nu blijkt duidelijk dat de budgetten gewoon logisch volgen op het Globaal Plan. Er is de gelijktrekking van de thuiszorg met de residentiële zorg in de Vlaamse Zorgverzekering en er is een nieuwe stap gezet in de uitbreiding van het aantal plaatsen in de kinderopvang. De minister noemt ook het actieplan voor de flexibele en occasionele opvang, het verder wegwerken van de wachtlijsten in de gehandicaptensector en – een zeer belangrijk punt – het terugdringen van de subsidieachterstand ten aanzien van de voorzieningen. Vervolgens zijn er nog de implementatie van de opvoedingswinkels, het opzetten van netwerken voor crisishulp, de aandacht voor verkeersslachtoffers – een punt dat ze samen met minister Van Brempt behartigt – en de volledige invulling van het groeipad in het kader van het Armoededecreet. Ook de budgettaire dekking voor vaccins voor pneumokokken waarover het kenniscentrum zich had uitgesproken, is verworven. De uitvoering van het eerstelijnsdecreet moet geïnitieerd worden. Talloze projecten – onder meer de thuiszorg – komen stapsgewijs aan bod in de besprekingen.

Minister Vervotte deelt mee dat er voorzien is in een nieuwe budgettaire opstap voor alle luiken van het VIA-akkoord (Vlaams Intersectoraal Akkoord voor de socialprofitsector): meer koopkracht voor de werknemers, meer kwaliteit voor de werking en meer aanbod in de diverse sectoren. Zodra er een kader is vastgelegd, moet daaraan ook uitvoering worden gegeven. De gesprekken in de paritaire comités en met de verantwoordelijken zijn rond. Nu kan men van start gaan met de uitvoering.

In de begroting 2007 werd ook het alternatief financieringssysteem voor de investeringen van het Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden (afgekort VIPA) uitgetekend, wat in de laatst goedgekeurde begroting 2006 nog niet het geval was. Dat heeft wel een impact op de budgetten 2007.

De minister vergelijkt het totaal aan beleidskredieten en betaalkredieten voor 2007 en 2006. In beide gevallen is er een daling: de beleidskredieten dalen met 222 miljoen euro en de betaalkredieten met 103 miljoen euro. Deze daling heeft te maken met enkele gebeurtenissen die de minister dadelijk zal toelichten.

Bij de omzetting zal duidelijk worden dat de beleidskredieten 2007 netto met 211 miljoen euro toenemen in vergelijking met 2006 en de betaalkredieten zelfs met 233 miljoen euro.

Waar kwam die daling dan vandaan? Vooreerst moet rekening worden gehouden met de eenmalige input van 150 miljoen euro in het reservefonds van het Zorgfonds in 2006. Dat veroorzaakte in 2006 een opstoot, zowel in de betaal- als in de beleidskredieten. Bovendien wordt in 2007 de gehele operatie Beter Bestuurlijk Beleid (afgekort BBB) verrekend, waardoor een fundamenteel bedrag wordt overgedragen naar het beleidsdomein Werk en Sociale Economie. Vanuit het Vlaams Fonds voor de Sociale Integratie van Personen met een Handicap (afgekort VFSIPH) werd 242 miljoen euro overgeheveld naar het domein Werkgelegenheid wat een overeenkomstige daling heeft teweeggebracht, zowel in beleids- als in betaalkredieten. Daartegenover staat dat de interdepartementale bestaansmiddelen vanaf nu onder de bevoegdheid van de minister van Welzijn vallen. Dat impliceert dan weer dat zowel haar beleids- als betaalkredieten toenemen met ruim 67 miljoen euro. Door het systeem van alternatieve financiering van het VIPA wordt er in de begroting geen machtiging meer ingeschreven voor het uitvoeren van investeringen voor de sectoren waarvoor alternatieve financiering geldt. Alleen voor het oude systeem wordt nog een resterende machtiging van 27 miljoen euro ingeschreven in 2007. Dat leidt tot een daling van de beleidskredieten met 96 miljoen euro, door het feit dat die machtiging dus niet of slechts gedeeltelijk wordt geboekt. Dit effect is uiteraard alleen begrotingstechnisch. Het systeem van alternatieve financiering laat immers toe dat zij haar investeringsbeleid gevoelig uitbreidt. De desbetreffende slide geeft een overzichtelijk schema van al deze bewegingen.

De minister merkt op dat een budget van 10 miljoen euro van het socialprofitakkoord nog niet verdeeld is. Dat bedrag staat dus nog ingeschreven op het provisioneel krediet, binnen het programma van de minister van Begroting.

Globaal namen de budgetten dan ook toe met 211 miljoen euro in beleidskrediet en 233 miljoen euro in betaalkrediet. Deze toename kan in grote lijnen als volgt worden onderverdeeld: 44,7 miljoen euro kan worden verklaard door de indexmechanismen; ongeveer 13 miljoen euro moet nog worden gebruikt voor de verdere betaalafwikkelingen in de globale VIPA-investeringen; ruim 18 miljoen euro situeert zich binnen het Vlaams Zorgfonds; er is een toename van 32

miljoen euro in de sector van de Bijzondere Jeugdbijstand (afgekort BJB); een toename van 40 miljoen euro binnen de sector Gezinszorg, inclusief Kind en Gezin; een toename van 30 miljoen euro in de sector van de Personen met een Handicap; een toename van 5 miljoen euro in de sector Maatschappelijk Welzijn en een toename van 16 miljoen euro in de sector Gezondheidszorg. Dan is er nog 10 miljoen euro te verdelen aan socialprofitmiddelen. De beleids- en betaalkredieten bedragen op dit ogenblik respectievelijk 2,7 en 2,67 miljard euro.

1.2. Belangrijkste wijzigingen

Algemene departementale bestaansmiddelen

De minister wijst op de inschrijving van drie nieuwe eenmalige provisionele kredieten.

In de eerste plaats worden er op het niveau van de administraties middelen vrijgemaakt voor het ICT-investeringsplan voor de Welzijns- en Gezondheidssector. De opstelling van het Globaal Plan is volgens haar cruciaal. Het krediet op deze basisallocatie wordt aangewend voor de automatisering van de registratie en de gegevensuitwisseling tussen de voorzieningen en de administratie. Het krediet wordt initieel voorzien als provisioneel krediet en zal later naargelang van de noden verdeeld worden naar de passende basisallocaties.

Er is ook een provisioneel krediet ter financiering van uitgaven in verband met communicatie Welzijn en Gezondheid. De minister veronderstelt dat de leden weten dat er communicatie nodig is als men een draagvlak wil creëren.

Ten derde is er een provisioneel krediet ter financiering van uitgaven in verband met diverse projecten en onderzoeken. Het zal later in functie van de noden verdeeld worden naar de passende basisallocaties. Er wordt veel belang gehecht aan onderzoek en aan de mogelijkheid om via projecten ruimte te scheppen voor onderzoek. Met die eenmalige kredieten is duidelijk ingezet op ICT en op onderzoek, zodat de reële behoeften maximaal kunnen worden ingeschat, de juiste registraties kunnen gebeuren en er kan worden ingespeeld op veranderende behoeften.

VIPA

De dotatie voor het Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden (afgekort VIPA)

bedraagt 169,5 miljoen euro. Dat is een toename met 21 miljoen euro in vergelijking met 2006. De dotatie voor 2007 omvat nu ook de investeringsdotaties voor Kind en Gezin en voor het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap (afgekort VAPH). Daar is een integratiebeweging gebeurd. De operatie BBB heeft dus toch geleid tot wijzigingen in de begroting. Dat moet worden uitgeklaard vooraleer men de vergelijking kan maken.

De investeringsdotatie voor Kind en Gezin bedraagt in 2007 5,8 miljoen euro. Dat is een toename met 250.000 euro ten opzichte van 2006, op basis van de verdere betaalafwikkelingen. De investeringsdotatie van het VAPH kent een toename van meer dan 1 miljoen euro op basis van de verdere betaalafwikkelingen en komt zo op 20 miljoen euro. Aan de andere kant komen de dotaties voor de gemeenschapsinstellingen en de Openbare Psychiatrische Ziekenhuizen (afgekort OPZ) – goed voor ongeveer 15,2 miljoen euro – niet meer in deze globale dotatie voor.

In 2006 bedroeg de machtiging nog 108 miljoen euro; in 2007 is dat nog slechts 27 miljoen euro. Ook hier worden de machtigingen van Kind en Gezin en van het VAPH meegenomen, terwijl de machtiging voor de gemeenschapsinstellingen verdwijnt. De machtiging voor Kind en Gezin bedraagt 6 miljoen euro en die voor het VAPH 3 miljoen euro. Dat laatste bedrag behelst de resterende machtigingen voor kleinere dossiers – voor minder dan 80.000 euro, exclusief btw en algemene kosten – en voor revalidatiecentra die niet onder het alternatief systeem zullen ressorteren. De VIPA-procedure voor personen met een handicap zal dus gedeeltelijk klassiek en gedeeltelijk alternatief zijn. De machtigingen voor rustoorden en ziekenhuizen worden vastgelegd op respectievelijk 3 miljoen en 5 miljoen euro en dienen voor aanvullende subsidiebeloftes voor rustoorden en ziekenhuizen. In de overige machtigingen werd op de index na geen wijziging doorgevoerd.

Algemeen welzijnsbeleid

Als gevolg van BBB wordt het krediet van het Centrum voor Bevolkings- en Gezinsstudie (afgekort CBGS), een voormalige Vlaamse Wetenschappelijke Instelling, uitgesplitst tussen de beleidsdomeinen Diensten Algemeen Regeringsbeleid (afgekort DAR) en WVG en aangerekend op twee nieuwe posten. De vroegere middelen van het CBGS worden in 2007 ingezet voor diverse taken die de interfacewerking

van het Kenniscentrum binnen het departement WVG gestalte geven.

Op 12 mei 2006 heeft de Vlaamse Regering minister Moerman, die bevoegd is voor het wetenschappelijk onderzoek, belast met de coördinatie en de uitvoering van de beslissingen voor het oproepen van kandidaten voor steunpunten. In dat kader werd ook een steunpunt WVG opgericht. Voor de uitbouw van dat steunpunt dient conform de beslissing van de Vlaamse Regering van 12 mei 2006 een krediet van 315.000 euro te worden ingeschreven. Dat krediet wordt verkregen via interne compensatie.

Tot slot werd voor het Centrum Informatie, Communicatie en Vorming in de Welzijnssector (CICOV) een eenmalig extra budget van 150.000 euro ingeschreven voor vorming.

Vlaams Zorgfonds

De dotatie voor het Vlaams Zorgfonds bedroeg voor het begrotingsjaar 2006 255 miljoen euro. Hiervan was 150 miljoen euro eenmalig. Voor het begrotingsjaar 2007 wordt de dotatie van 104 miljoen euro van het vorige jaar verhoogd met een extra dotatie van 3,6 miljoen euro voor de opvang van het demografisch effect voor het jaar 2007. Het automatisch incalculeren van de demografische groei heeft nu geleid tot een toename. Dat bedrag wordt geïndexeerd op basis van de verwachte gezondheidsindex van 1,5 percent.

Deze dotatie wordt dan verminderd met een bedrag van 190.000 euro dat wordt overgedragen aan het Agentschap Zorg en Gezondheid. Dat agentschap zal namelijk de huur en de huurlasten betalen voor de huisvesting van de personen die werkzaam zijn voor het Vlaams Zorgfonds. De dotatie van de Vlaamse Zorgkas wordt vervolgens nog verminderd met een bedrag van 670.000 euro wegens de overdracht van het personeel aan het Agentschap Zorg en Gezondheid. Ook hier zijn de effecten van BBB dus voelbaar. Daarbovenop wordt de dotatie nog verminderd met het geraamde bedrag van de extra personeelskosten die verbonden zijn aan de invordering van de administratieve geldboete. Deze personeelskosten zullen gedeeltelijk worden gedragen door Algemene Zaken en Financiën (afgekort AZF), meer bepaald door de Centrale Invorderingscel en gedeeltelijk door het Agentschap Zorg en Gezondheid. Voor het begrotingsjaar 2007 zal de Centrale Invorderingscel 105.000

euro betalen en het Agentschap Zorg en Gezondheid 260.000 euro. Om een deel van de extra uitgaven op te vangen – die het gevolg zijn van de versoepeling van de terugbetalingsvoorwaarden voor tenlastenemingsdossiers in het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest – wordt 130.000 euro vanuit het programma thuiszorg 41.3, basisallocatie 34.06 (logistieke diensten) overgedragen naar de dotatie van het Vlaams Zorgfonds.

De dotatie wordt eenmalig verhoogd met 17 miljoen euro als extra inbreng in het reservefonds. Nochtans was er al een extra inbreng gebeurd en worden elementen als de demografische groei en de index structureel mee ingebracht. De definitieve dotatie voor het begrotingsjaar 2007 bedraagt aldus 126 miljoen euro.

De inkomsten uit beleggingen worden geraamd op 22 miljoen euro en bestaan uit de verwachte couponopbrengst van de obligaties ten belope van 19 miljoen euro en de verwachte interest op termijnbeleggingen voor het jaar 2007 voor een bedrag van 2,8 miljoen euro. Tevens genereert de extra input van 17,114 miljoen euro in het reservefonds een rendement dat kan worden begroot op 242.000 euro.

Rekening houdend met de demografische evolutie van het Vlaamse Gewest en van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest en met een inningsgraad van 95,8 percent, kunnen de inkomsten uit ledenbijdragen geraamd worden op 97 miljoen euro. Daarnaast wordt rekening gehouden met de inning van 2 miljoen euro achterstallige bijdragen. Het hele effect van deze operatie is terug te vinden in de begroting, met de effecten op inkomsten, de inningen en de verdere evoluties. De belangrijkste overweging was dat elke Vlaamse burger vanaf 25 jaar de verplichte bijdrage moest betalen, dus dat het rechtvaardigheidsprincipe moest worden gerespecteerd.

Bij het opstellen van de begroting gaat men er voorzichtigheidshalve van uit dat de invordering van de administratieve geldboete geen bijkomende inkomsten zal genereren. Daarom worden de inkomsten gelijkgesteld met de uitgaven die verband houden met de invorderingsprocedure en die 1,6 miljoen euro bedragen.

Volgens de boekhoudkundige gegevens waren er in december 2005 89.211 uitbetalingen aan zorgbehoevenden die thuis verzorgd worden. Door de vergrijzing en de groeiende bekendheid van de zorg-

verzekering zou het aantal uitbetalingen in de thuiszorg met 7 percent toenemen in 2006 en met 6 percent in 2007. Het aantal uitbetalingen zou aldus oplopen tot 95.456 in december 2006 en tot 101.184 in december 2007. Op 1 januari 2007 wordt de maandelijkse tegemoetkoming voor thuiszorg opgetrokken van 95 naar 105 euro. Uitgaande van een geleidelijke toename van het aantal uitbetalingen, worden de totale uitgaven voor 2007 geraamd op 121 miljoen euro.

Volgens de boekhoudkundige gegevens zijn er in december 2005 63.489 uitbetalingen gebeurd voor residentiële zorg. Gezien het groeiende aanbod in de residentiële zorg en de toenemende bekendheid van de zorgverzekering, wordt verondersteld dat het aantal uitbetalingen de eerstkomende jaren telkens met 1800 zal toenemen. Het zal dus oplopen tot 65.300 in december 2006 en tot 67.100 in december 2007. Daarom wordt het bedrag van de uitgaven voor de residentiële zorg geraamd op 97,6 miljoen euro.

Zoals eerder opgemerkt, rekent de minister op de extra toewijzing van 17 miljoen euro, waarmee de totale omvang van het reservefonds per einde 2007 begroot kan worden op 684 miljoen euro. Dit bedrag houdt geen rekening met de marktwaarde van de portefeuille zelf. Per eind 2005 bedroegen de niet-gerealiseerde meerwaarden op de effecten in portefeuille 41,5 miljoen euro. Indien dit ongewijzigd zou blijven, zou de marktwaarde van het reservefonds per einde 2007 725,6 miljoen euro bedragen. De minister wijst er nog op dat men, gezien de beursontwikkelingen, een lichte groei mag verwachten.

Bijzondere Jeugdbijstand (afgekort BJB)

Door tal van sociologische en maatschappelijke factoren wordt de Bijzondere Jeugdzorg geconfronteerd met steeds complexere opvoedings- en hulpverleningsproblemen. Voorbeelden hiervan zijn de toenemende drugsproblematiek bij jongeren, de schoolmoeheid en het spijbelen, de agressie in school en gezin en de gebroken gezinnen naar aanleiding van (v)echtscheidingen. De minister verwijst naar de vele besprekingen ter zake in het Vlaams Parlement. De tolerantie neemt alsmaar af, waardoor de vraag naar aanbod stijgt. De maatschappelijke druk om de noodzakelijk geachte hulp te bieden neemt dus toe.

De minister beklemtoont dat er een enorme budgettaire inspanning werd geleverd om tegemoet te komen aan de problemen in de sector van de BJB.

De betaalkredieten zijn toegenomen met maar liefst 34,5 miljoen euro, de beleidskredieten met bijna 37,5 miljoen euro. Dat is het budget van het Fonds Jongerenwelzijn dat de vroegere dotaties aan de diensten met afzonderlijk beheer (afgekort DAB's) van de Gemeenschapsinstellingen en het Fonds Bijzondere Jeugdbijstand (afgekort FBJ) overkoepelt. De dotatie aan het Fonds Jongerenwelzijn komt zo op bijna 259 miljoen euro. Tevens worden de investeringsdotatie van 5,2 miljoen euro en de investeringsmachtiging ten belope van 8,2 miljoen euro, die voorheen onder het VIPA ressorteerden, nu hier opgenomen. Dit is reeds een eerste verklarend element voor de toename in beleids- en betaalkredieten.

De resterende toename met 29 miljoen euro in beleids- en betaalkredieten wordt verklaard door de initiatie van het Globaal Plan. Dat plan voorziet van 2007 tot en met 2009 in een groeipad van 14 percent voor het aanbod in de BJB. Binnen de BJB worden in 2007 met dit budget de volgende zaken gerealiseerd: er is een uitbreiding van het residentieel aanbod categorie 1 en 1bis met minimaal 75 plaatsen; een uitbreiding van het (semi-)ambulant aanbod met minimaal 50 plaatsen; een uitbreiding van de crisiscapaciteit van de onthaal-, oriëntatie- en observatiecentra met minimaal 15 plaatsen; een uitbreiding van het aanbod crisis hulp aan huis met 2,5 diensten of meer dan 100 crisisbegeleidingen op jaarbasis. Er is ook een uitbreiding van de steungezinnen met 5 projecten, als differentiatie van de laagdrempelige, gezinsondersteunende pleegzorg; de opstart van de uitbreiding van orthopedagogische pleegzorg met 1 project; de uitbreiding van de maatregelen herstelgerichte en constructieve afhandeling (afgekort HCA) ten belope van 675.000 euro; de lancering van het programma Youth at Risk in Vlaanderen waarvoor 250.000 euro wordt uitgetrokken; de uitbouw van een tweede proeftuin voor delinquente jongeren waarvoor 600.000 euro wordt uitgetrokken; het versterken van de gemeenschapsinstellingen met een behandelunit waarvoor in 150.000 euro wordt voorzien en het opzetten van vijf multifunctionele centra in Vlaanderen. Dan is er nog het protocolleren van de programma's, het opstarten van een aantal gerichte onderzoeken, vooral over het vorderingsbeleid van de parketten, en de verhoging met 2 miljoen euro van de werkingssubsidies voor de voorzieningen BJB.

De toename van het budget wordt voorts verklaard door het inschrijven van 3,4 miljoen euro VIA-kredieten 2006 in de basis 2007. Het betreft het budget voor de luiken uitbreiding, koopkracht en kwaliteit. Deze budgetten waren in 2006 reeds provisioneel

voorzien. De VIA-middelen voor 2007 worden toegevoegd voor wat het luik uitbreiding betreft. De VIA-middelen voor 2007 voor koopkracht en kwaliteit staan nog op het globaal provisioneel krediet in het programma van de minister van Begroting, en zullen in de loop van 2007 worden verdeeld.

De stijging van het budget is tevens te verklaren door een indexeffect van ruim 4,6 miljoen euro en door ruim 1,8 miljoen euro weddedrift. Het budget voor pleegplaatsingen, internaten en preventieve sociale acties (afgekort PSA) wordt opnieuw verruimd: voor pleegplaatsingen is er een toename met bijna 1,6 miljoen euro, goed voor 173 extra plaatsen; voor internaten is er een toename met 500.000 euro, goed voor 102 extra plaatsen; voor PSA is er een toename met 241.000 euro, goed voor 145 extra PSA's.

Bij deze begrotingsopmaak wordt het historisch tekort van het FBJ dat jaar na jaar werd overgedragen, eindelijk volledig weggewerkt. Deze schuld was intussen opgelopen tot 5,8 miljoen euro. Het uitvoeringspercentage van de subsidies voor het kalenderjaar 2006 was daardoor gezakt tot 97,5 percent. Deze eenmalige budgettaire inspanning is een belangrijk signaal aan de sector. Er werd ook een eenmalig budget van 350.000 euro ingeschreven voor vorming binnen de gemeenschapsinstellingen en van 500.000 euro voor communicatiecampagnes. Tot slot werd het Samen-Terug-Op-Padproject voor kinderen van 4 tot 7 jaar (afgekort STOPP4-7) dat voorheen ressorteerde onder het FBJ, overgeheveld naar Kind en Gezin.

Bejaardenzorg

Gezien de aangroei van het aantal woongelegenheden en de daarbij horende aangroei van het aantal animatiefuncties, voorziet minister Vervotte in een extra budget van 880.000 euro. In het kader van het bevaksysteem voor de bouw van serviceflats staan er op basis van de planning geen privéprojecten op de begroting voor 2007. Voor de openbare projecten wordt een budget van 970.000 euro ingeschreven voor 56 flats.

Gezinsaanlegenheden

De budgetten voor gezinsaanlegenheden stijgen met 54,5 miljoen euro. De indexeringsmechanismen zijn goed voor een bedrag van 14,6 miljoen euro. Het VIA-budget 2006 dat 10,4 miljoen euro bedraagt

voor de luiken uitbreiding, koopkracht en kwaliteit wordt in de basis 2007 opgenomen. Het betreft de sectoren thuiszorg, gezinszorg, logistieke en aanvullende thuiszorg, Centra voor Integrale Gezinszorg (afgekort CIG) en Kind en Gezin. De budgetten voor de thuiszorg stijgen met 8,5 miljoen euro of 2,5 procent. Zo kan het aanbod aan thuiszorg gelijke tred houden met de groeiende behoeften ten gevolge van de demografische ontwikkeling. In de sector thuiszorg werd ook een eenmalig budget van 3,7 miljoen euro ingecalculleerd voor personalarmsystemen. Voor de CIG's wordt een extra budget toegekend voor anciënniteit.

Vanuit de sector logistieke hulp en aanvullende thuiszorg wordt 130.000 euro overgedragen naar de dotatie van het Vlaams Zorgfonds teneinde de versoepeling die de minister eerder heeft geduid, mogelijk te maken.

Ten slotte is er de evolutie van de kredieten voor Kind en Gezin die zullen worden toegelicht bij het luik Kind en Gezin. De dotatie aan Kind en Gezin neemt toe met 32 miljoen euro in vergelijking met het begrotingsjaar 2006. Deze stijging is te verklaren door het inschrijven van de VIA-budgetten en door de indexering. De VIA-middelen voor 2007 voor koopkracht en kwaliteit staan nog op het globaal provisioneel krediet in het programma van de minister van Begroting en zullen in de loop van 2007 worden verdeeld. Daarnaast worden enkele interne herschikkingen met andere beleidsdomeinen doorgevoerd en wordt rekening gehouden met anciënniteitsontwikkelingen. Tevens wordt er voorzien in een budget van 1,4 miljoen euro voor de financiering van het gestegen aantal plaatsingsdagen binnen de sector van de diensten voor opvanggezinnen. Het jaarlijkse aantal plaatsingsdagen over het geheel van de diensten voor opvanggezinnen zit duidelijk in stijgende lijn. Dit aantal is de voorbije drie jaar sterker toegenomen dan de formele uitbreiding van de erkende capaciteit in de sector. Deze stijging is toe te schrijven aan twee factoren: het groter aantal aangesloten ont-haalouders en de toenemende druk van de opvangvragen.

De minister somt ook nog een reeks nieuwe initiatieven op die budgettair zijn meegerekend. Voor de realisatie van opvoedingswinkels in de 13 centrumsteden en in Brussel is 374.000 euro uitgetrokken. Voor de realisatie van doelstelling 7 van het Globaal Plan Jeugdzorg, met name het preventief ingrijpen op gedragsproblemen via het aanbieden van gerichte gedragsprogramma's zal het programma STOPP4-7

geleidelijk beschikbaar worden gesteld in Vlaanderen. Met de toegekende middelen ten belope van 580.000 euro kan men in 2007 reeds twee bijkomende teams laten opstarten. Ook doelstelling 8 van het Globaal Plan wordt gerealiseerd. Voor de uitbreiding van de capaciteit van de Centra voor Kinderzorg en Gezinsondersteuning (afgekort CKG) met 40 plaatsen wordt namelijk voorzien in een budget van 1 miljoen euro. Dan zijn er nog tal van initiatieven: de CKG's binnen de netwerken crisishulp binnen de integrale jeugdhulp worden gefinancierd ten belope van 221.000 euro; de directiefunctie wordt gevaloriseerd, zoals opgenomen in het ontwikkelingsplan voor de Vertrouwenscentra Kindermishandeling en daarvoor wordt een bedrag van 502.000 euro uitgetrokken; er worden maatregelen genomen ter verlichting van de werkdruk van de diensten voor opvanggezinnen ten bedrage van 700.000 euro; er wordt 5,1 miljoen euro uitgetrokken voor de realisatie van bijkomende plaatsen in de kinderopvang; er wordt voorzien in 10,4 miljoen euro voor de realisatie van het actieplan flexibele en occasionele opvang. Het andere bedrag zit bij minister Van Brempt. Verder is er nog 645.000 euro voor de realisatie van het Steunpunt Nazorg Adoptie. De opdrachten van dit te erkennen steunpunt liggen vast in het decreet interlandelijke adoptie. Er wordt 600.000 euro ingeschreven voor een project om de sector van de consultatiebureaus te ondersteunen bij de vereiste professionalisering. Een belangrijke innovatie waarin Vlaanderen koploper is, behelst de aankoop voor Kind en Gezin van visusscreeningstoestellen, elektronische screenings-toestellen om oogproblemen bij de kinderen onder de schoolleeftijd op te sporen. Dat vergt een eenmalige investering van 1,4 miljoen euro. Deze visusscreening zal, net als de gehoorscreening, geïntegreerd worden in een totaalprogramma van verwijzing, opvolging en registratie. Voor de implementatie van Triple P binnen de preventieve zorg is voorzien in een budget van 2,2 miljoen euro. Ten slotte worden de centra voor kinderopvang (afgekort CKO), de proefprojecten van samenwerking in het kader van de nieuwe organisatie van de Vlaamse kinderopvang, gefinancierd met 395.000 euro. De investeringsdotatie en de daaraan gekoppelde machtiging worden ondergebracht onder het VIPA en niet langer onder Kind en Gezin.

Beleid personen met een handicap

In het kader van de reorganisatie van de Vlaamse overheid werd het VFSIPH omgevormd in een intern verzelfstandigd agentschap (afgekort IVA) met rechtspersoonlijkheid. Delen van de activiteiten wer-

den afgesplitst naar het beleidsdomein Werk en Sociale Economie. De betoelaging in het kader van de VIPA-regelgeving wordt vanaf 1 januari 2007 gecentraliseerd bij het IVA VIPA. De inspectietaken worden gecentraliseerd bij het IVA Inspectie binnen het beleidsdomein WVG. Inzake het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap (afgekort VAPH) zijn er dus wezenlijke wijzigingen aangebracht. In functie hiervan werd ruim 242 miljoen euro overgedragen naar andere entiteiten. De investeringsdotatie en de machtiging werden overgedragen naar het VIPA.

Los van deze overdrachten nemen de beleids- en betaalkredieten echter toe met 48,5 miljoen euro. Deze stijging is in eerste instantie het resultaat van een indexstijging van 18,2 miljoen euro en van het VIA-budget van 5,4 miljoen euro voor 2006. De VIA-budgetten voor 2007 zullen in de loop van 2007 worden verdeeld, zoals in de andere domeinen. Daarnaast wordt 22,5 miljoen euro extra toegekend voor het verder wegwerken van de wachtlijsten in de sector. In eerste instantie bestaat dit bedrag uit 15 miljoen euro die extra wordt toegekend voor het op kruissnelheid brengen van de opstap 2006. Dit vloeit voort uit de beslissing die werd genomen bij de budgetcontrole 2006. In tweede instantie wordt de opstap van 1 september 2007 ten bedrage van 7,5 miljoen euro nu reeds ingeschreven. De begroting 2007 zal ook toelaten om op het einde van het dienstjaar de doelstellingen van het Rekenhof te halen voor de administratieve en financiële afhandeling van de dagprijsdossiers, die het Vlaams Parlement medio 2004 onderschreef. Dat betekent dat de resterende dagprijsdossiers over 2004 en alle dagprijsdossiers van het dienstjaar 2005 effectief financieel verrekenend kunnen worden. Ten opzichte van 2006 is dat een inhaaloperatie van vijf maanden in de afhandeling. Daarvoor wordt een eenmalig extra budget van 9 miljoen euro ingeschreven. Daarenboven wordt ook de stipte betaling van de wettelijke maandelijks voorschotten gegarandeerd.

De kentering in de afhandeling van de dossiers en het inkorten van de subsidieachterstand ten opzichte van de vorige regeerperiode blijken uit de tabel op de desbetreffende slide. De gegevens zijn afkomstig van het Vlaams Welzijnsverbond en zijn gebaseerd op gegevens van het VAPH. De tabel geeft weer welk aandeel van de subsidies aan semi-residentiële en residentiële voorzieningen voor een bepaald jaar wordt betaald in welk jaar. In 1997 werd bijvoorbeeld 94,83 percent van de totale kosten van het jaar 1997 gesubsidieerd. De groene blokjes geven de voorschotten weer. In

1998 werd nog 1,23 percent van de kosten van het jaar 1997 gesubsidieerd. De gele blokjes vertegenwoordigen de afrekening van de kosten van 1997. In 1999 werd nog eens 1,88 percent voor het jaar 1997 afgerekend enzovoort.

De minister merkt op dat het grootste deel van de kosten steeds in hetzelfde jaar wordt vergoed. Er is echter een opmerkelijke evolutie. In 1997 werd bijna 95 percent van de kosten van dat jaar gesubsidieerd. De jaren nadien was er een lager verloop, met een dieptepunt van 89 percent in 2003. Vanaf 2004 liep dit opnieuw op tot 95 percent. De laatste jaren was er ook een versnelling in de afrekening. Voor het jaar 1997 was nog vijf jaar nodig om alles af te rekenen, nu is dat nog slechts twee jaar. Dat is belangrijk voor de rechtszekerheid van de initiatieven, zeker als men wil dat de partners mee verantwoordelijkheid opnemen voor het wegwerken van de wachtlijsten. Daartoe moeten ze een gezond financieel beheer kunnen voeren. De Vlaamse Regering moet daarbij kleur durven bekennen. De minister hoopt dat de regering bereid zal blijven om dat te doen. Uit de tabel kan ook worden opgemaakt dat de overheid een inhaalbeweging heeft gemaakt voor de aflossing van schulden uit het verleden. In het verleden bedroeg de totale omvang van de uitgekeerde subsidies in een bepaald jaar, met inbegrip van subsidies die betrekking hadden op voorgaande jaren, steeds minder dan 100 percent van de totale kosten voor dat jaar. In 2004 heeft de overheid echter voor het eerst meer subsidies toegekend dan er kosten werden gemaakt in datzelfde jaar en dat om een inhaaloperatie mogelijk te maken. De minister stelt dat deze cijfers alleen maar bevestigen dat de Vlaamse Regering enorme inspanningen wil leveren om de initiatieven rechtszekerheid te bieden.

Voor de individuele materiële bijstand wordt in de begroting 2007 een krediet van 39 miljoen euro ingeschreven. Daarmee moet men de dossiers van de vroegere regelgeving en de dossiers die werden ingediend in toepassing van het besluit van de Vlaamse Regering van 14 mei 2004 volledig en correct te kunnen honoreren. Om het effect van de weddedrift op te vangen wordt ten slotte 6 miljoen euro extra toegekend.

Maatschappelijk opbouwwerk

De organisaties, instellingen en instituten voor maatschappelijk opbouwwerk krijgen een extra krediet voor het opvangen van de anciënniteit en de index.

De VIA-budgetten 2006 worden in de basis 2007 ingebracht. De VIA-budgetten 2007 zullen in de loop van 2007 worden verdeeld.

Maatschappelijk welzijn

Het budget van de erkende centra en samenwerkingsinitiatieven in het kader van het Algemeen Welzijnswerk (afgekort AWW) nemen toe met 6,7 miljoen euro. Dat heeft te maken met een extra budget voor de indexering van subsidie-enveloppen en met de aanpassing van de subsidie-enveloppe 2007 aan de anciënniteitsevolutie. Daarvoor wordt een extra bedrag van 2,5 miljoen euro uitgetrokken.

Inzake de implementatie van het strategisch plan Hulp- en Dienstverlening aan Gedetineerden zijn in de loop van 2006 nieuwe beleidsopties genomen. Er zal niet meer gewerkt worden met aparte teams voor trajectbegeleiding en organisatieondersteuning. Deze functies dienen voortaan uitgevoerd te worden binnen de werkequipes Justitieel Welzijn van de autonome centra AWW die daarvoor versterkt worden met een aantal personeelsleden. De middelen voor de implementatie van het strategisch plan zijn bijgevolg overgeheveld naar de centra en de samenwerkingsinitiatieven in het kader van het AWW. Het betreft een budget van ruim 1,5 miljoen euro.

De uitvoering van het strategisch plan Hulp- en Dienstverlening aan Gedetineerden werd in 2006 uitgebreid naar de gevangenis van Hasselt. Daartoe werden bijkomende middelen ten belope van 380.000 euro toegekend aan de dienst Justitieel Welzijnswerk van het Centrum voor Algemeen Welzijnswerk (afgekort CAW) Sonar. In 2007 zullen er projecten worden gefinancierd voor de uitbreiding en de verbetering van de hulp- en dienstverlening aan gedetineerden in de Gentse gevangenis. Daartoe zal de equipe Justitieel Welzijnswerk van CAW Artevelde versterkt worden.

Tevens werd een extra budget van 285.000 euro toegekend voor de netwerken crisis hulp integrale jeugdhulp. Het realiseren van crisisnetwerken heeft, behalve het garanderen van crisisjeugdhulp, als tweede doelstelling het voorkomen dat aan minderjarige meer ingrijpende jeugdhulpverlening moet worden aangeboden in crisissituaties. De bijdrage van het AWW situeert zich op het niveau van de permanentie en de interventie. Er zullen zes extra voltijds equivalenten (afgekort VTE) worden ingezet. Naargelang de

regionale specificiteit van de netwerken en in functie van de zich aandienende dossiers kunnen deze middelen concreet worden toegekend en verdeeld over de modules permanentie en interventie.

In de CAW Regio Vilvoorde en in de CAW Zenne en Zoniën is er een uitbreiding van het personeelskader. Dat was volgens de minister absoluut noodzakelijk omdat deze centra kampten met een historische onderbezetting. Deze uitbreiding moet ook bijdragen tot het versterken van het basisaanbod van de betrokken centra. Er werd dus expliciet gekozen voor het versterken van het basisaanbod van de CAW's, maar regionaal verspreid, daar waar de behoeften het grootst waren. De neutrale bezoekeruimten worden in de grote arrondissementen uitgebreid met 5 VTE en de aanpak van het partnergeweld en het intrafamiliaal geweld wordt versterkt. Het betreft een uitbreiding met 14 VTE verspreid over 16 centra. De autonome CAW's beschikken over verschillende werkvormen die een belangrijke bijdrage leveren aan de aanpak van intrafamiliaal geweld, zoals vluchthuizen, vrouwenopvang, gezins- en relatiebegeleiding, crisisopvang, slachtofferhulp, justitieel welzijnswerk en bemiddeling. In de debatten in het Vlaams Parlement heeft de minister er steeds op gehamerd dat ook in dit verband een meersparenbeleid moest worden uitgewerkt. Daarom heeft men bewust niet gekozen voor een bepaalde vorm. Het is de bedoeling dat deze centra hun huidig aanbod sterker en gericht inzetten in situaties van partnergeweld en dat ze ook zeer nauw samenwerken met andere welzijns- en gezondheidsdiensten en met de politionele en gerechtelijke diensten. De extra middelen zijn een aansporing om de totale werking van het AWW beter af te stemmen op de problematiek van partnergeweld of intrafamiliaal geweld.

Verder is er de subsidieharmonisering in de CAW's in het kader van de ziekenfondsen. Ook daar is er immers AWW. Het is de bedoeling om hiermee een gelijkmatige spreiding van de hulp- en dienstverlening van deze centra en een gelijke betoelaging ervan te bereiken. Het begeleid wonen en de woonbegeleiding in de provincie Limburg worden verruimd en regulier gemaakt met de toekenning van 3 VTE. Er worden extra VTE toegekend aan het CAW Sonar en het CAW 't Verschil. De VIA-budgetten voor 2006 voor koopkracht en kwaliteit werden in de basis 2007 ingebracht. De VIA-budgetten voor 2007 voor koopkracht en kwaliteit zullen in de loop van 2007 verdeeld worden.

Inzake het AWW stipt de minister nog twee zaken aan. Ter verbetering van een zorgzame opvang en begeleiding van verkeersslachtoffers wordt in een budget van 400.000 euro voorzien. Hiermee zullen in de welzijns- en gezondheidssector projecten gesubsidieerd worden die bijdragen tot een meer integrale benadering van verkeersslachtoffers en hun na(ast)bestaanden, doorheen de verschillende fasen na het ongeval en op de verschillende probleemdomeninen waarmee ze te maken krijgen, onder meer medisch, juridisch, familiaal, sociaal en professioneel. Hiermee zal onder meer ook uitvoering kunnen worden gegeven aan de aanbevelingen van de statengeneraal die betrekking hebben op het beleidsdomein WVG. Zoals reeds aangekondigd, is het subsidiedossier van de provinciale coördinatie voor de opvang van kinderen die slachtoffer zijn van een schokkende gebeurtenis overgeheveld van het bevoegdheidsdomein Kinderrechten naar het bevoegdheidsdomein Welzijn.

Integratie kansarmen

Het decreet van 21 maart 2003 betreffende de Armoedebestrijding voorziet in het toekennen van projectsubsidies en in de oprichting van een Vlaams Netwerk van Verenigingen waar Armen het Woord Nemen. Dit netwerk functioneert als gesprekspartner voor de overheid en ondersteunt de verenigingen waar armen het woord nemen op inhoudelijk en financieel vlak. Daarover is er al gedebatteerd en de minister verwacht dat dit onderwerp later nog aan bod kan komen.

In 2004 bedroeg de subsidie voor de verenigingen waar armen het woord nemen 1.225.000 euro. De Vlaamse Regering heeft beslist om dit bedrag op de begroting 2005 te verhogen met 406.000 euro, zoals voorzien was in het groeipad van het Armoededecreet. Ook in 2006 werd een verhoging van 407.000 doorgevoerd tot 2 miljoen euro. In 2007 wordt het laatste stuk van het uitgestippelde groeipad toegekend ten belope van 134.000 euro en bedraagt de subsidie 2,2 miljoen euro. Het groeipad in het kader van het Armoededecreet wordt dus volledig gehonoreerd, conform het regeerakkoord.

Integrale jeugdhulpverlening

Voor 2007 zijn er twee verschuivingen gebeurd op het budget van de Integrale Jeugdhulp. Een bedrag van 170.000 is overgeheveld naar de bestaansmiddelen.

Dat is een gevolg van de aanstelling van zes statutaire beleidsmedewerkers in elke regio Integrale Jeugdhulp. Zij zorgen voor de regionale aansturing van het implementatieproces Integrale Jeugdhulp, in uitvoering van de beslissingen van de Vlaamse Regering en van het Managementcomité Integrale Jeugdhulp. Hun wedde is ten laste van het bestaansmiddelenprogramma. Een bedrag van 125.000 is overgeheveld naar basisallocatie 34.04 van begrotingsprogramma 41.7 maatschappelijk welzijn. Dat zijn middelen die door de CAW's mee zullen worden ingezet voor het realiseren van meerdere centrale meldpunten in het kader van het hulpprogramma Crisisjeugdhulp.

Volksgezondheid

De budgetten voor Volksgezondheid nemen toe met 2,3 miljoen euro. De index is verantwoordelijk voor 1 miljoen euro. De rest van de toename wordt ingenomen door de geestelijke gezondheidszorg (afgekort GGZ). Voor 2007 wordt het krediet verhoogd met 150.000 euro om de projectwerking Metawonen eenmalig te ondersteunen. Metawonen staat voor een buddywerking als aanvullende methodiek in de multimethodische ambulante hulpverlening in de GGZ. Voor de concretisering van het concept zodat implementatie in andere regio's in Vlaanderen mogelijk wordt, wordt in 2007 een eenmalige incentive ingeschreven. Voorts is het krediet 2007 gestegen door de overheveling van VIA-kredieten in 2006 en 2007 voor de uitvoering van de uitbreidingsmaatregel, de toekenning van het VIA-krediet koopkracht en kwaliteit en de toekenning van 300.000 euro voor zes extra VTE. Waar deze VTE zullen worden ingezet, zal in het begin van 2007 met de sector worden bepaald.

Medisch sociaal beleid

De budgetten voor medisch-sociaal beleid nemen toe met 15 miljoen euro. Dit is voor het grootste deel te verklaren door de extra middelen voor de vaccins tegen pneumokokken. Aan Vlaamse zijde wordt een extra budget van 3,5 miljoen euro ingeschreven. Daarbovenop wordt 8,6 miljoen euro als ontvangst van de federale overheid en uitgave voor de Vlaamse overheid in de begroting opgenomen. In het kader van het preventief gezondheidsbeleid wordt een budget van 500.000 euro ingeschreven voor projecten. Meer specifiek zal het onder meer gaan om het uitbreiden van het concept 'Fit in je hoofd, goed in je vel' in het kader van de zelfeducatie gericht op specifieke doelgroepen, om acties in uitvoering van het

actieplan en de aanbevelingen van de gezondheidsconferentie Middelengebruik van eind november 2006 en om een voortraject en een ondersteunende werkgroep van deskundigen voor de gezondheidsconferentie van 2008 over gezonde voeding en voldoende beweging.

De minister signaleert een aantal bewegingen inzake de eerstelijnsgezondheidszorg. Er is voorzien in bijkomende middelen voor de palliatieve zorg, enerzijds om de palliatieve dagcentra uit te bouwen, anderzijds voor enkele projecten. Ook wordt vanaf 2007 werk gemaakt van de uitvoering van het Eerstelijnsdecreet. De erkenning en subsidiëring van de samenwerkingsinitiatieven eerstelijnsgezondheidszorg (afgekort SEL's) en de positionering van het lokaal gezondheidsoverleg (afgekort LOGO) zal een belangrijke stap zijn. Gelet op de huidige onderfinanciering van beide ondersteunende entiteiten in de eerstelijnszorg, is voorzien in een extra budget van 350.000 euro voor het ogenblik waarop de eerste uitvoeringsbesluiten in voege treden.

Om in het kader van BBB een transparante groepering van de middelen te realiseren in het kader van het preventieve gezondheidsbeleid, is geopteerd voor een enkele basisallocatie, met uitzondering van de specifieke aspecten rond vaccinaties, infectieziekten en gezondheid en milieu. Verschillende basisallocaties werden dus integraal ingebracht op de nieuwe globale basisallocatie 34.05. Dat is belangrijk voor de toekomstige ontwikkelingen in het preventiebeleid. Ook de medisch-milieukundigen van de LOGO's worden vanuit deze nieuwe basisallocatie gefinancierd. Hiermee wordt de Wereldgezondheidsorganisatie (afgekort WGO) gevolgd die meer en meer het preventiebeleid met betrekking tot niet-overdraagbare aandoeningen als een geheel beschouwt. Ook hierover is al meermaals gedebatteerd in het parlement. De vraag naar een integraal beleid inzake preventie wordt dus nu al doorgevoerd in de begroting.

Tevens werden heel wat nieuwe initiatieven opgenomen ten bedrage van ongeveer 2 miljoen euro. Hiermee wil de minister vooral stappen zetten op de volgende domeinen: het Actieplan Preventie van Depressie en Zelfdoding, gezonde voeding, middelengebruik, tienerzwangerschappen en het bevolkingsonderzoek naar borstkanker.

OPZ's

De budgetten voor beide Openbare Psychiatrische Ziekenhuizen (afgekort OPZ) samen nemen toe van

5,5 miljoen euro in 2006 naar 16,7 miljoen euro in 2007. Deze opmerkelijke toename is te verklaren door het feit dat de investeringsbudgetten vanaf 2007 niet meer onder het VIPA ressorteren, maar rechtstreeks aan de OPZ's worden toegekend. Bovendien wordt het budget voor de financiering van de startbaners, dat tot nu toe centraal beheerd werd, rechtstreeks aan de OPZ's toegekend, dit in het kader van BBB en de daarmee gepaard gaande responsabilisering.

Bestaansmiddelen

Als gevolg van de operatie BBB worden de interdepartementale bestaansmiddelen verdeeld over de diverse beleidsdomeinen. De minister is nu dus zelf bevoegd voor het overgrote deel van de bestaansmiddelen voor haar sectoren. De respectieve beleids- en betaalkredieten nemen door deze operatie toe met zowat 73 miljoen euro. Binnen het beleidsdomein WVG worden deze middelen verder verdeeld over het departement en over de drie IVA's.

De toegewezen middelen zijn dus afkomstig van het aandeel van WVG in de interdepartementale bestaansmiddelen. Hieraan worden middelen toegevoegd vanuit de vroegere Vlaamse Openbare Instellingen Kind en Gezin en VFSIPH. Als gevolg van de operatie BBB worden immers een aantal personeelsleden van deze entiteiten overgeheveld naar het ministerie van WVG. De overeenkomstige kredieten voor lonen en personeelsgebonden kosten worden bijgevolg overgeheveld naar het ministerie. Bovendien wordt het personeel van de vzw Vlaamse Zorgkas overgeheveld naar het IVA Zorg en Gezondheid waardoor de bestaansmiddelen eveneens toenemen.

Voor de indexering wordt tevens een bedrag toegekend van 1,4 miljoen euro. Naast dit constante beleid wordt voor 2007 nog in een extra budget van 139.000 euro voorzien voor de aanwerving van een webmaster Lokaal Sociaal Beleid. Ook voor de uitvoering van het Globaal Plan in de sector Jongerenwelzijn zijn extra investeringen gebeurd voor personeel, voor opvolging en voor monitoring.

II. ALGEMENE BESPREKING

Mevrouw *Marijke Dillen* is blij dat de minister is ingegaan op haar kritiek van vorig jaar en dat ze dit jaar de begroting goed heeft toegelicht. Haar fractie kan zich terugvinden in de grote doelstellingen die de minister voor 2007 naar voren schuift. Ze feliciteert de minister omdat ze vrij behoorlijke budgetten heeft

verkregen, ook al volstaan die niet om alle noden te lenigen. Zelfs een aantal belangrijke noden zullen niet worden weggewerkt.

De VB-fractie erkent dat er in de beleidsbrief mooie doelstellingen en positieve initiatieven staan. Inzake de concrete invulling van die mooie doelstellingen blijft mevrouw Dillen echter vaak op haar honger zitten. Ze vraagt dat er prioriteiten zouden worden aangegeven.

Bij het begin van de regeerperiode zei de minister dat ze een aantal belangrijke zaken – het volledig wegwerken van de wachtlijsten in de gehandicaptensector, de budgetten voor tijdskrediet in de privésector en de dienstencheques voor kinderopvang – zou verwezenlijken in de tweede helft van de regeerperiode. Voor die elementen is er volgens mevrouw Dillen te weinig aandacht, al erkent ze wel dat er gewerkt wordt aan het verminderen van de wachtlijsten in de gehandicaptensector.

Mevrouw Dillen pleit voor vernieuwende initiatieven. Ze wil een grondiger uitgewerkt gezinsbeleid en een meer integraal bejaardenbeleid. Uit cijfers blijkt ook dat er inzake drugs dringend moet worden ingegrepen: jongeren gebruiken alsmat vroeger drugs en het gebruik neemt ook toe.

Een ander pijnpunt is de coördinatie. Dat wordt al jaren aangekaart bij de begrotingsbesprekingen en telkens werden er oplossingen beloofd, zowel door de huidige als door de voorgaande ministers. De beleidsbrief is zeer goed en duidelijk opgesteld: per thema wordt duidelijk aangegeven wat de minister wil realiseren. Wanneer men de beleidsbrief echter naast de begroting legt, wordt de situatie veel minder duidelijk. Verschillende thema's zijn verspreid over talrijke programma's, waardoor het onduidelijk is hoe de beleidsintenties financieel vertaald zullen worden. Daarom dringt ze erop aan om in de toekomst ook voor de begroting thematisch te werken. In de toekomst moet de versnippering worden beperkt om verlies van kostbare financiële middelen te voorkomen.

Mevrouw Dillen stelt ook dat de minister gehinderd wordt door de beperktheid van haar bevoegdheden. Dat geldt onder meer voor het jeugdsanctierecht en de jeugdgevangenis. Ondanks haar goede intenties, wordt de minister nog steeds stiefmoederlijk behandeld.

Ten slotte herhaalt ze haar vraag naar administratieve vereenvoudiging, die ze in het verleden al her-

haaldelijk heeft geformuleerd. De huidige regelgeving is namelijk vaak heel ingewikkeld en moeilijk te begrijpen.

Ze dankt de minister nog omdat ze is ingegaan op de suggestie van vorig jaar om in de bijlage bij de beleidsbrief per thema een concreet overzicht te geven van de beleidsopties voor 2007. Zo kan de oppositie gemakkelijker controleren of die doelstellingen ook daadwerkelijk gerealiseerd worden.

De heer *Tom Dehaene* feliciteert minister Vervotte met de extra middelen die ze heeft binnengehaald en met de zeer leesbare en ambitieuze beleidsbrief voor 2007. Hij is ook tevreden met het overzicht in de bijlage, dat een meerwaarde betekent voor de beleidsbrief en voor het parlementaire werk.

Het verheugt hem dat de minister rekening houdt met de goedgekeurde resoluties. Hij verwijst in het naar het voorstel van resolutie betreffende het rationeel inzetten van overheidsmiddelen voor de opmaak van jaarverslagen van de Vlaamse overheidsinstellingen. In een brief van Kind en Gezin werd hij uitgenodigd om het jaarverslag te raadplegen op de website. Er worden dus geen boeken meer rondgestuurd.

De begroting bevat volgens hem verschillende goede initiatieven, onder meer op het gebied van investeringen in infrastructuur. Dankzij de alternatieve financiering zullen de wachtlijsten van het VIPA worden weggewerkt. Hij juicht toe dat daarvan in 2007 volop werk kan worden gemaakt.

Er is voorzien in 3 miljoen euro extra voor Mol, en 6 miljoen euro voor ICT, voor informatie-uitwisseling in de welzijns- en gezondheidssector. Die dingen vindt hij heel belangrijk voor de sector, hoewel ze voor de mensen niet meteen zichtbaar zijn. Men moet inderdaad niet alleen investeren in populaire en zichtbare dingen, zoals bijkomende plaatsen. Van het creëren van bijkomende capaciteit wordt er trouwens ook ernstig werk gemaakt.

Hij wenst enkele elementen extra te onderstrepen, al is zijn opsomming niet limitatief. Er is opnieuw een uitbreiding van de reguliere kinderopvang, maar er wordt ook werk gemaakt van flexibele en occasionele opvang. Voor het Globaal Plan worden aanzienlijke bijkomende middelen uitgetrokken. In dit verband herinnert hij aan de discussies in het parlement, dat zich zorgen maakte over het gebrek aan middelen voor een overigens goed plan. De sceptici van toen krijgen nu ongelijk. Voor de gehandicaptensector is er andermaal een uitbreiding met 22 miljoen euro.

Het is de eerste keer dat zo'n opstap in de initiële begroting is opgenomen, en niet via een begrotingswijziging moet worden geregeld. Ook daarop was er in het verleden heel wat kritiek. Hij wijst op de uitbreiding van de gezinszorg met 2,5 procent, in overeenstemming met de demografische groei. Dat komt neer op een bedrag van 8,5 miljoen euro, wat niet min is. Men kan dus niet zeggen dat er voor de gezinnen niets gedaan wordt.

Hij ziet de VIA-middelen geleidelijk aan instromen. Het is echter niet duidelijk waarvoor die zullen worden gebruikt. Daarom zou hij graag een overzicht krijgen van de middelen voor 2007 met hun bestemming. Een andere groep van budgetten brengt hij onder in de rubriek 'woord houden'. De minister houdt woord in verband met de dagprijsdossiers, want er wordt 9 miljoen euro ingeschreven om een historisch gegroeide scheeftekening recht te trekken. De tabel is op dat punt bijzonder duidelijk. Voor de bijzondere jeugdbijstand is voorzien in 2 miljoen euro voor het wegwerken van een achterstand die sinds jaren is gegroeid. Ook de flankerende maatregelen in de kinderopvang mogen volgens hem niet worden onderschat. Zo maakt de minister werk van werkdrukvermindering. De opvoedingswinkels waren eerder al aangekondigd en nu wordt voorzien in de nodige budgetten. De zorgvernieuwing die herhaaldelijk door de minister werd aangehaald, is nu prominent in de begroting opgenomen. Ook voor de vaccins worden er middelen uitgetrokken. Er wordt voorzien in een extra opstap van 95 naar 105 miljoen euro voor de zorgverzekering. Dat beschouwt hij als een extra steun voor de families die instaan voor zorgbehoevenden.

Hij vindt het jammer dat het Woonzorgdecreet niet beter wordt afgestemd op het beleidsdomein Wonen. Indien het beleidsdomein Wonen niet meedoet, wil de minister zoveel mogelijk alleen doen. De heer Dehaene vraagt dat men de nodige inspanningen zou leveren om tot samenwerking te komen, want dat zou voor beide beleidsdomeinen winst opleveren.

Ten slotte staat hij achter het ouderenbeleidsplan. Hij is ervan overtuigd dat daarvan in 2007 werk kan worden gemaakt.

Mevrouw *Mieke Vogels* is net als de vorige spreker blij met alle aangehaalde positieve punten. Als lid van de oppositie moet ze echter de punten aanstippen waarmee ze niet blij is. Nu de regeerperiode halfweg is, heeft ze er de beleidsnota 2004-2009 nog eens op nageslagen en een stand van zaken opgemaakt.

Ze vindt het bijzonder jammer dat er in deze commissie nog weinig ruimte is voor parlementaire initiatieven. In het verleden stond deze commissie bekend voor haar belangrijke rol in de regelgeving. In de periode 1995-1999 heeft het Vlaams armoedebeleid grotendeels in de commissie gestalte gekregen, op basis van het Algemeen Verslag over de Armoede. De commissie heeft ook een heel proces doorlopen inzake de integrale jeugdhulpverlening. Er zijn toen resoluties goedgekeurd waar de Vlaamse Regering niet omheen kon. In de periode 1999-2004 werden de decreten over het Persoonsgebonden Budget (afgekort PGB) en het Persoonlijk Assistentiebudget (afgekort PAB) goedgekeurd, waarbij er een samenwerking was tussen de commissie en de minister. De commissie heeft ook het Inburgeringsdecreet gedeeltelijk herschreven.

Mevrouw Vogels haalt dit aan omdat in de beleidsbrief 2006-2007 staat dat de minister van plan is om een nieuw ontwerp van decreet Ouderenzorg te schrijven waarvan ze de krachtlijnen begin 2007 wil toelichten in de commissie. Ze signaleert dat heel wat mensen het jammer vinden dat er niets gebeurt met al het werk dat de mensen uit de praktijk tijdens de vorige regeerperiode hebben verricht. Onder leiding van professor Geerts is toen in verschillende themagroepen aangegeven over hoe een nieuw decreet ouderenbeleid eruit zou kunnen zien. Het luik 'inspraak' is ondertussen gerealiseerd, dankzij een decreet dat door dit parlement is goedgekeurd, maar met het luik 'ouderenbeleid' is sindsdien eigenlijk niets meer gebeurd. Bij het lezen van de beleidsbrief heeft mevrouw Vogels het gevoel dat de minister het warm water opnieuw wil uitvinden en dat vindt ze erg voor het middenveld. In dit concrete geval zou de commissie Welzijn opnieuw haar vroegere constructieve rol kunnen opnemen en de vele adviezen van het middenveld onder de loep kunnen nemen. Op basis daarvan kan de commissie een voorstel van resolutie formuleren en dat zou het voor de minister gemakkelijker maken om dit door de Vlaamse Regering te krijgen. Ze is ervan overtuigd dat de commissie de partner van de minister is om bepaalde zaken in de Vlaamse Regering gedaan te krijgen.

Ze vindt dat de Vlaamse Regering te veel aan voorruitpolitiek doet. Dat is een politiek, gevoerd door mensen die alles door de voorruit van hun auto bekijken. Wat ze niet zien door die voorruit, bestaat voor hen niet. De vele verkeersinformatie op de radio is volgens haar een goed voorbeeld. Het groeiend aantal 50- en 60-plussers in onze samenleving zou mis-

schien liever iets anders horen. Dat illustreert wie in deze tijden het nieuws en het beleid maakt. Journalisten en politici zijn geïnteresseerd in de verkeersinformatie omdat ze zelf in de auto zitten.

Ze geeft ook een voorbeeld uit de vorige regeerperiode. Minister Stevaert kondigde toen aan dat hij een bepaald stuk van de ring in Vilvoorde van drie op vier rijstroken wilde brengen. Op hetzelfde moment besliste zijzelf dat de subsidieerbare oppervlakte voor een kamer in een RVT met tien vierkante meter zou worden uitgebreid. Het tweede had veel meer impact op het welzijn van mensen dan het eerste en het kostte ook heel wat meer. Het was ook een reële beslissing terwijl het eerste maar een ideeetje was. Toch heeft toenmalig minister Stevaert met dat ideeetje driemaal de voorpagina van de kranten gehaald, terwijl het bericht over het optrekken van de subsidieerbare oppervlakte slechts goed was voor eenmaal een klein kolommetje ergens op bladzijde vier. De aandacht gaat dus vooral naar thema's waarvoor de nieuws- en beleidsmakers persoonlijk belangstelling hebben. Deze regering kijkt te weinig door de bril van de senioren.

Ze vindt dat minister Vervotte, als coördinerend minister voor het ouderenbeleid, in de tweede helft van deze regeerperiode bijkomende inspanningen moet leveren op dat vlak. Vanuit de oppositie wil ze de minister daarbij helpen. Ze roept de commissie op om de adviezen van het brede middenveld te bekijken in het kader van het decreet betreffende het ouderenbeleid dat de minister wil schrijven.

Uit de beleidsnota, de beleidsbrieven en de praktijk van deze regering blijkt dat de regering het welzijnsbeleid opnieuw als een zachte materie beschouwt. Dat werd mooi geïllustreerd door de minister-president, toen hij in deze commissie door de heer Caron werd ondervraagd over zijn uitspraken in het VOKA-tijdschrift SnelBERICHT. Deze uitspraken kwamen erop neer dat de economische groei voorgaat en dat de wachtlijsten voor personen met een handicap desnoods maar wat minder snel moeten worden weggerukt. Mevrouw Vogels vindt dat nonsens: het is niet zo dat het eerst goed moet gaan met de harde sector en dat de zachte sector dan ook nog wat geld kan krijgen. De welzijns- en gezondheidssector is geen afgeleide. Het is meer dan ooit een harde sector, waarvoor de minister op tafel moet slaan.

In Vlaanderen verdient één persoon op vijf de kost in de ruime socialprofitsector. Deze mensen ontle-

nen daar een loon aan, waarvan ze belastingen betalen, weliswaar aan de federale overheid, waarmee ze consumeren en investeren, waarmee ze onder meer zorgen voor tewerkstelling in de bouwsector. Ook de voorzieningen creëren extra tewerkstelling. De spreker is blij dat de minister vandaag de ruimte heeft om versneld rusthuizen en ziekenhuizen te laten bouwen. Dat betekent evenwel dat de zogenaamde zachte sector de komende jaren de motor zal zijn voor de bouwsector. Het is dus helemaal geen zachte sector.

Ook is er nergens méér sprake van innovatie dan in de sector van welzijn en gezondheid. Inzake de opvang van personen met een handicap zijn we op veel vlakken een model. Op 4 december zal het tussentijds rapport worden voorgesteld over de onderzoeken bij volwassenen in het kader van Milieu en Gezondheid. Daarmee schrijft Vlaanderen geschiedenis. Dit gebeurt nergens in Europa. Het VBO stelt in verband met de dienstenrichtlijn – waarvan mevrouw Vogels weliswaar helemaal geen voorstander is – dat onze goede gezondheidszorg een verkoopargument is dat onze economie kan laten groeien. Dat betekent dat het VBO heeft begrepen wat de Vlaamse Regering nog niet heeft begrepen, namelijk dat dit een harde sector is.

Mevrouw Vogels stelt dat minister Vervotte zich in de tweede helft van de zittingsperiode moet laten gelden bij de harde dames en heren. De Vlaamse Regering heeft de parlementsleden meermaals uitgenodigd voor een hoogmis met de economische actoren. In het begin van de zomer benadrukte minister Vandembroucke daarbij het belang van onderwijs en vorming voor de economische groei. Alle harde heren uit de industrie waren het daarmee eens. Volgens mevrouw Vogels moet minister Vervotte op de duurzaamheidstop die binnenkort wordt georganiseerd, hetzelfde verhaal brengen. Zij moet die heren ervan overtuigen dat de welzijns- en gezondheidssector een harde sector is die broodnodig is voor de economie. Dat is erg belangrijk, omdat het ook een hefboom is om meer middelen te krijgen voor Welzijn en Gezondheid. Die sector mag geen afgeleide zijn. Hij moet op de eerste rij staan. Deze regering heeft geld en moet dus ook investeren in Welzijn en Gezondheid.

Net zoals de heer Dehaene is ze blij met het extra geld dat de minister heeft kunnen inzetten. Het zou echter méér mogen en kunnen zijn. Daarbij verwijst ze naar de uiteenzettingen van mevrouw Becq – nu kabinetsmedewerker van de minister-president – bij

de begrotingsbesprekingen in de vorige regeerperiode. Zij stelde in deze commissie steeds uitdrukkelijk dat de welzijnsbegroting absoluut onvoldoende was en niet aan de noden beantwoordde. Die kritiek gaat nu echter ook op. Mevrouw Vogels juicht wel toe dat de minister erin slaagt om de verbintenis van de vorige zittingsperiode – ten bedrage van 22,5 miljoen euro – voor personen met een handicap na te komen.

Bij de oorspronkelijke opmaak van de begroting zou namelijk 7,5 miljoen euro worden uitgetrokken. Bij de begrotingsaanpassing zou in de resterende 15 miljoen euro worden voorzien. Dit systeem werd destijds voorgesteld door de huidige minister van Financiën en Begroting en wordt nu voortgezet.

In de vorige regeerperiode was het nijpend tekort in de gehandicaptensector bijzonder actueel. Nu is er vooral aandacht voor het tekort in de kinderopvang en de bijzondere jeugdzorg. Minister Vervotte heeft een bijzonder plan, maar 125 bijkomende plaatsen voor 2007 in de residentiële en semi-residentiële sector, dat is slechts een druppel op een hete plaat. Hetzelfde geldt voor de kinderopvang. Minister Vervotte doet nu wat zij de vorige regering verweet, namelijk leuke ideetjes lanceren zonder die te onderbouwen. Er zouden 10.000 extra plaatsen komen in de kinderopvang, terwijl vorige week gebleken is dat daar geen enkele euro meer kan worden voor uitgetrokken, aldus mevrouw Vogels. Nochtans heeft deze regering budgettaire ruimte, meer zelfs dan de vorige, aangezien ze een deel kan debudgetteren in het VIPA-systeem.

In de beleidsnota van begin 2005 stond dat een aantal zaken op korte termijn moesten worden geëvalueerd en bijgestuurd. Mevrouw Vogels verwijst terzake naar het PAB en het PGB. Tot op vandaag zijn er op het terrein een aantal golven van onrust geweest over een eventuele bijsturing van het PAB. Er zijn een aantal voorlopige regelingen getroffen, maar andere zaken zijn uitgesteld en daardoor blijft de onzekerheid. Iedereen vraagt zich af wat minister Vervotte van plan is met het PAB en, meer in het algemeen, met de grondige vernieuwing in de gehandicaptensector.

Dezelfde opmerking geldt voor het Zorgregiodecreet, dat binnen de zes maanden zou worden aangepast. Met dat decreet wilde men een beetje orde brengen in de chaos van de welzijnssector. Er wordt immers veel tijd verloren met overleg en met het op elkaar afstemmen van de verslagen van de verschillende overleg-

organismen. Van dat decreet zal volgens mevrouw Vogels niets meer in huis komen. Ze vindt dat de minister nu nieuwe chaos creëert met de centra voor kinderopvang. Het is namelijk de bedoeling de sector zelf van onderuit te laten experimenteren. Mevrouw Vogels vraagt dan ook om eindelijk duidelijke lijnen te trekken.

Hetzelfde geldt volgens haar voor het lokaal sociaal overleg. Ze vraagt zich af wat de minister daarmee van plan is. Ze stelt dat de minister de situatie overlaat aan de macht van de sterkste, met verzuiling tot gevolg.

De heer *Bart Caron* is van oordeel dat de beleidsbrief en de begroting zorgen voor grote vooruitgang in het welzijnsbeleid. Er is voorzien in veel extra middelen en er is een doorbraak op het vlak van de al lang aanslepende infrastructurele problemen. Dat laatste opent mogelijkheden om voor de ouderenzorg en de gehandicaptensector nog meer vooruitgang te boeken.

Hoe meer er wordt gewerkt aan de afbouw van wachtlijsten, hoe langer die worden, vindt hij. Die correlatie is niet het gevolg van een of ander aspect van het beleid: onze samenleving creëert alsmaar meer problemen. Uitsluiting is een permanent gegeven en de welzijnssector mag dan aan dat probleem remediëren. De bijzondere jeugdzorg krijgt steeds meer taken, hoewel men toch niet kan stellen dat de jeugd van vandaag veel slechter is dan die van vroeger. We doen aan symptoombestrijding zonder de oorzaken weg te werken.

Hetzelfde geldt voor personen met een handicap. De wachtlijsten nemen toe omdat sommige taken vroeger door mantelzorgers werden opgevangen. Intrafamiliale solidariteit en solidariteit tussen gemeenschappen erodeert steeds verder. Dat geldt ook voor de kinderopvang. Het zegt iets over onze samenleving. Hij meent dat we ook moeten discussiëren over het soort samenleving dat we willen opbouwen. Hij is blij dat er voor Welzijn zoveel geld wordt vrijgemaakt, maar hij meent ook dat we er moeten voor zorgen dat we op termijn minder in randfenomenen moeten investeren.

Hij verwerpt de volgens hem valse tegenstelling tussen economische groei en innovatie enerzijds en het wegwerken van wachtlijsten en een sociaal beleid anderzijds. Hij begrijpt niet dat een regering die zoveel overschotten realiseert en daarmee het federale

niveau kan depanneren, dat soort van tegenstellingen moet inroepen om het wegwerken van de wachtlijsten af te remmen of toch minstens die schijn te wekken. Hij roept de minister op om uit die goudberg extra middelen te verwerven voor een welzijnsbeleid.

De regelmassa blijft groot. Er zijn veel technische besluiten; het aandeel van het parlementaire werk in de regelgeving is niet groot. Er wordt veel gewerkt met kaderdecreten, zodat de sturing van het welzijnsbeleid grotendeels buiten het parlement gebeurt. De spreker roept het parlement op om op dat vlak meer decreten te realiseren. Volgens hem is er nood aan vereenvoudiging en aan meer parlementair politiek werk.

De *voorzitter* merkt op dat het in de eerste plaats van de parlementsleden afhangt of er parlementair werk wordt geleverd. De heer *Bart Caron* repliceert dat de speelruimte van het parlement tegenover de uitvoerende macht de afgelopen twintig jaar niet echt is toegenomen. De *voorzitter* roept de volksvertegenwoordigers op om vooral het eigen werk kritisch te bekijken.

Volgens de heer *Bart Caron* begint het welzijnsbeleid schoorvoetend aandacht te besteden aan de multiculturele of interculturele samenleving. Het is al een aandachtspunt bij kinderopvang, opvoedingondersteuning en ouderenbeleid. Die aandacht moet nog toenemen.

De zorgvernieuwing verloopt moeizaam. De toepassing van het Woonzorgdecreet, de implementatie van technologie in de zorg, de zorgvernieuwing op zich, de zorgregio's en de programmatienormen van de CAW's: het evolueert allemaal positief, maar traag. Hij is wel blij met wat er gebeurt op het vlak van het PAB en met de zorgverlening aan mensen met een snel degeneratieve ziekte.

De minister van Welzijn werkt op veel vlakken horizontaal. Het Woonzorgdecreet, de armoedebestrijding, het ouderenbeleid en de hulp aan gedetineerden worden door haar gecoördineerd. Dat is niet gemakkelijk. Op het vlak van de brede school werkt de minister slechts schoorvoetend samen met de minister van Onderwijs. De heer *Caron* pleit voor een versterking van de horizontale aanpak en voor een collegiale samenwerking.

Mevrouw *Helga Stevens* merkt op dat de beleidsbrief interessant is, maar toch enkele lacunes vertoont. Er is bijvoorbeeld geen verwijzing naar resultaten. Soms worden intenties gewoon herhaald. Is er ondertus-

sen dan niets gebeurd? In de beleidsbrief van vorig jaar was de prioritaire doelstelling inzake de integrale jeugdzorg de realisatie van een hulpprogramma voor crisisjeugdhulp in de regio's Antwerpen, Oost-Vlaanderen en Limburg. In deze beleidsbrief staat opnieuw dat voor verschillende regio's zal worden bekeken hoe men die crisishulp kan verlenen. Het is dus onduidelijk of er intussen al iets gebeurd is.

In de vorige beleidsbrief is er inzake thuiszorgondersteuning verwezen naar de realisatie van de norm voor het gezinszorgurencontingent. In deze beleidsbrief lezen we daarover niets meer. De spreker vraagt zich af waarom.

Mevrouw *Stevens* is tevreden dat het inclusief beleid vermeld wordt. In de vorige beleidsbrief stond een paragraaf over de integrale toegankelijkheid van ziekenhuizen, rusthuizen en gehandicaptenvoorzieningen. De minister zou zich daarop toespitsen, maar het is niet duidelijk of er al iets gebeurd is. Mevrouw *Stevens* zou dus graag de resultaten te zien krijgen.

In de vorige beleidsbrief werd ook gezegd dat er aandacht zou worden besteed aan de uitvoeringsbesluiten van het Kwaliteitsdecreet die voorzien waren voor 2006, met name het onderzoek naar de aanpassing van de boekhoudkundige regels voor de erkende diensten en voorzieningen en de uitwerking van de procedure voor preventie van grensoverschrijdend gedrag. Mevrouw *Stevens* vraagt zich af wat de stand van zaken hieromtrent is.

Ze vraagt voor de toekomst meer verwijzingen naar vorige acties. Als er bepaalde zaken uit vorige beleidsbrieven terugkomen, zou ze daar graag meer duiding bij krijgen.

In de beleidsbrief mist ze de visie op het PGB. Het PAB zou een onderdeel moeten worden van het PGB. Het is belangrijk dat mensen met een handicap zelfstandiger kunnen leven en keuzevrijheid krijgen. De minister heeft al verscheidene keren aangekondigd dat dit onderzocht zou worden, maar het blijft zeer vaag. Iets concretere initiatieven rond het PGB zijn dus gewenst.

De focus ligt momenteel op zorggradatie, maar dat is volgens mevrouw *Stevens* slechts een onderdeel van het verhaal. Zij wil graag een meer algemene visie op het PGB. Dit thema komt voor in het onderdeel over het VAPH, maar het mocht nu al even opgemerkt worden.

Minister *Inge Vervotte* merkt op dat er inzake de administratieve vereenvoudiging al heel wat gerealiseerd is, onder meer bij de VIPA-dossiers, de sector bijzondere jeugdzorg, de gehandicaptensector en het lokaal sociaal beleid. De Vlaamse Regering laat dit thema zeker niet links liggen, niet in aankondigingen, maar ook niet in realisaties.

Ze kan een overzicht bezorgen rond VIA, ook al zit dat nog bij de minister van Begroting. Inzake het Woonzorgdecreet wil ze zeker niet het warm water opnieuw uitvinden, integendeel. Men is bezig de schaarse middelen zo goed mogelijk te investeren. Ook de documenten waarmee niets gebeurd is, worden opnieuw bovengehaald, precies omdat er daaraan geld van de belastingbetaler is besteed. In het voorjaar zal de vernieuwde visie rond het Woonzorgdecreet worden voorgelegd aan de commissie.

De minister merkt verder op dat verkeersberichten op de radio mensenlevens kunnen redden. Dat geldt ook voor oudere mensen die nog steeds met de auto rijden.

De stelling dat in deze regeerperiode nog niets is gebeurd voor ouderen, klopt volgens de minister niet. Men kan bijvoorbeeld denken aan de RVT-reconversie, het optrekken van de zorgverzekering, de zorgvernieuwingsprojecten, de dementie-initiatieven en de GGZ-expertise in de rust- en verzorgingstehuizen.

Met betrekking tot de uitspraken over de zachte en de harde sector, stelt ze dat de huidige Vlaamse Regering er een andere visie op nahoudt dan de vorige, toen de minister-president het had over de taart die eerst gebakken diende te worden. De regering bewijst dat door te investeren in duurzame tewerkstelling in de socialprofitsector. Door de alternatieve financiering die in de huidige regeerperiode werd goedgekeurd, kunnen ook andere sectoren daar mee van profiteren, bijvoorbeeld de bouwsector, waar 10.000 jobs bijkomen.

De socialprofitsector heeft in Vlaanderen een unieke positie afgedwongen. Die positie wil de minister nog versterken. Zij heeft de mensen uit de harde sector daarbij niet nodig.

Inzake de kinderopvang verbaast ze zich erover dat haar uitspraken van vorige week worden afgedaan als gegoochel met cijfers, terwijl het een realiteit is waar niemand omheen kan. Op vraag van de commissie heeft ze een stand van zaken gegeven van wat er in deze regeerperiode al gerealiseerd is en wat er

volgens de budgettaire afspraken nog gerealiseerd zal worden.

De visie dat de chaos regeert deelt ze niet. Zij noemt dat responsabilisering. De idee dat een overheid alles moet sturen gaat volgens haar totaal voorbij aan de veranderde maatschappelijke context, waar de politiek een heel andere rol dient te vervullen dan tien jaar geleden. Om tegemoet te komen aan de veranderende complexiteit van de samenleving – met in het achterhoofd de ruim 7000 mensen die het slachtoffer zullen zijn van de herstructureringen in Volkswagen Vorst – moet men goed beseffen wat de politiek kan en wat niet. Dat geldt ook voor de responsabilisering in de welzijns- en gezondheidssector.

De opmerking dat die sectoren mee moeten kunnen profiteren van de welvaart, beantwoordt de minister met de mededeling dat een aantal zaken versneld zijn aangepakt. Het gaat onder meer om de dagprijsdossiers van het VAPH, de 40 plaatsen van de Centra voor Kinderzorg en Gezinsondersteuning (afgekort CKG), een aantal andere capaciteitsuitbreidingen van het globaal plan, de werkmiddelen van de bijzondere jeugdzorg, de proeftuinen, en de individuele materiële bijstand. Daaruit blijkt dat ook Welzijn mee profiteert van de aanwezige ademruimte.

Ze stemt in met het pleidooi rond de interculturele dimensie. Er moeten partners worden gezocht om dat samen aan te pakken en om samen verantwoordelijkheid op te nemen. Een aantal punten komen concreet aan bod in de beleidsnota, zoals preventie, gezondheid en geestelijke gezondheidszorg. Ze wil graag met het parlement bekijken hoe dat verder concreet vorm kan krijgen.

De minister stelt dat er systematisch werk wordt gemaakt van de invoering van het PGB. De evaluatie van het PAB gaat over de uitgebreide combinatiemogelijkheden en over de wijzigingen met betrekking tot de indirecte kosten en de versnelde procedure.

Elk jaar staat in de beleidsbrief dat de programmering inzake de thuiszorg gehaald kan worden en wat dat concreet betekent. In 2006 en 2007 heeft men de demografische evolutie gevolgd. Dat staat zowel in de begroting als in de beleidsbrief.

De gevraagde stand van zaken over de crisisnetwerken en de toegankelijkheid wil ze afzonderlijk aanpakken bij de verschillende domeinen. Daarbij kan dan duidelijk gesteld worden wat er in 2006 gebeurd

is en wat er in 2007 zal gebeuren. Dat staat ook in de nota.

Mevrouw *Marijke Dillen* stelt dat haar fractie zich sinds het begin van de regeerperiode steeds constructief heeft opgesteld bij de besprekingen, zowel voor de begroting als voor de ontwerpen van decreet. Ze meent dat de positieve teneur in haar betoog heel duidelijk was. Ze betreurt dat de minister de oppositie als een vijand ziet wanneer die vragen stelt of bedenkingen formuleert, wat nochtans haar taak is. Ze meent dat de minister altijd op een vrij venijnige manier antwoordt. Haar fractie probeert, net als andere fracties in de oppositie, op een positieve manier kritiek te formuleren, en niet op een harde manier zoals de partij van de minister dat in de vorige zittingsperiode deed, waartoe ze overigens het volste recht had.

Minister *Inge Vervotte* vraagt zich af wat mevrouw Dillen concreet bedoelt. Ze meent dat ze altijd heel ernstige antwoorden heeft gegeven. Ze wil weten op welke vraag ze niet duidelijk zou geantwoord hebben. Mevrouw *Marijke Dillen* beaamt dat de minister altijd antwoord geeft, maar beklaagt zich over de toon waarop dat gebeurt.

Mevrouw *Mieke Vogels* stelt dat de commissie er niet in de eerste plaats is om de minister te bekritisieren, maar wel om de partner van de minister te zijn, bijvoorbeeld om Welzijn en Gezondheid hoog op de regeringsagenda te zetten. Het is volgens haar erg moeilijk de minister daarvan te overtuigen, vermits die alles ziet als een persoonlijke aanval, wat nochtans niet de bedoeling is.

Minister *Inge Vervotte* vreest dat bepaalde beelden een eigen leven gaan leiden. De bedoeling van het parlementaire debat is dat iedereen rond de tafel argumenteert. Daarbij heeft degene die verantwoordelijkheid draagt ook het recht tegenargumenten te formuleren. Wie iets poneert, moet dat hard kunnen maken, zoals ook zij probeert tegenargumenten aan te voeren. Ze vraagt zich af wat nog de dynamiek van het parlementaire debat kan zijn, als dat al wordt gezien als het niet aanvaarden van kritiek.

III. BESPREKING PER PROGRAMMA

Programma 40.1 – Algemene departementale bestaansmiddelen

Mevrouw *Marijke Dillen* meent te begrijpen dat dit programma hoofdzakelijk bedoeld is om een aantal beleidsondersteunende activiteiten te bekostigen. Op

de operationele en strategische doelstellingen in de omschrijving van de instrumenten wenst ze niet in te gaan, maar ze stelt zich wel vragen bij de concrete invulling ervan. Zo is het voor haar niet duidelijk wat de algemene prioriteiten zijn.

Een van de belangrijkste klemtonen ligt op de contracten met derden voor de implementatie van de communicatiestrategie. Mevrouw Dillen vraagt zich af om welke derden het gaat en of zij verantwoordelijk zullen zijn voor de communicatie. Verder merkt ze op dat deze doelstellingen ook in de begroting voor 2006 stonden. Daarom vraagt ze een overzicht van de projecten die in 2006 voor de uitvoering van dit programma zijn gerealiseerd. Ten slotte vraagt ze ook welke campagnes er concreet zijn gepland in 2007.

De heer *Tom Dehaene* vraagt hoever men staat met de middelen voor het ICT-investeringsplan en wat de verdere timing is. Op basisallocatie 01.01 van de uitgaven, op bladzijde 362 van de toelichting, stelt hij een vermindering van de Lottomiddelen vast. Daarover vraagt hij een bijkomende toelichting.

Minister *Inge Vervotte* bevestigt dat men volop bezig is met de voorbereiding van het investeringsplan. Nog dit jaar wordt daarover beslist. Over de verschillende projecten kan nog niets worden gezegd omdat de beslissingen nog moeten worden genomen. Wel zijn de doelstellingen al geformuleerd. Het gaat uiteraard om het verminderen van de werklast voor de voorzieningen en voor de eigen administratie, om een kwalitatieve verbetering van de dienstverlening in het algemeen en om de communicatie daarover. In het ICT-investeringsplan zou ook een verhoging kunnen zitten van projecten voor zorg- en leefcomfort.

Tegen het einde van dit jaar verwacht de minister een beslissing over de projecten. Veel verschillende projecten komen in aanmerking om aan deze doelstellingen te werken. Men moet ook oog hebben voor investeringen in de diepte. Dat zijn investeringen waarvan het nut niet meteen zichtbaar is, maar die het op lange termijn wel mogelijk maken het werk op een goede manier te doen. Ondanks de tijdsdruk en de invloed van de publieke opinie mag men niet uit het oog verliezen dat ook deze investeringen nodig zijn. Op het einde van de rit hebben ze immers wel degelijk een meerwaarde voor de gebruikers, de voorzieningen en de overheid zelf.

De geplande communicatie-initiatieven zijn al aan bod gekomen in de parlementaire debatten. Het gaat onder meer om het aanmaken en actualiseren van een aantal gidsen, bijvoorbeeld over intrafamiliaal

geweld, over het uitwerken van de scheidingswijzer en over de campagne rond positief ouderschap.

De minister wil de campagne ‘Fit in je hoofd, goed in je vel’ behouden als levendig instrument. Ook daarvoor acht ze extra middelen noodzakelijk.

Ze acht het noodzakelijk te voorzien in de nodige initiatieven inzake volksgezondheid. Om de mensen te informeren moet er ruimte zijn voor communicatie.

Er zijn middelen vrijgemaakt voor de onderzoeken in het kader van het lokaal sociaal beleid. Men wil vooral kunnen nagaan wat er nodig is om Brussel ten volle te betrekken bij de ontwikkelingen ter zake. Dat is niet altijd evident, zodat die extra middelen echt nodig zijn.

Daarnaast is er volgens de minister behoefte aan de ontwikkeling van methodieken. We moeten ons ervan bewust zijn dat de methodieken in de welzijns- en gezondheidssector programmatisch moeten worden bekeken en dat men er onderzoeksmatig moet mee omgaan. De mensen die in deze sector tewerkgesteld zijn, kunnen uiteraard niet op basis van hun eigen middelen aan methodiekontwikkeling doen. Daarom probeert de minister in budgetten te voorzien voor een aantal thema's die in het beleid naar voren worden geschoven.

De Vlaamse Regering is bezig met de voorbereiding van de invoering van de maximumfactuur in de zorg. Om het onderzoek daarnaar tot een goed einde te brengen, worden de nodige budgetten vrijgemaakt.

Tegelijkertijd worden er gezondheidsconferenties gehouden: een eerste deze week en in 2008 volgt er nog een. De kosten voor de organisatie ervan zijn opgenomen in de onderzoeksbudgetten.

De minister deelt mee dat er inzage kan worden gegeven van de contracten met derden. Het gaat om partnerorganisaties, zoals het Vlaams Instituut voor Gezondheidspromotie (afgekort VIG). Als er extra communicatie gebeurt waarin niet is voorzien in de convenants, dan wordt die verzorgd door de partnerorganisaties. Dat wordt opgenomen in de communicatiebudgetten.

Van de Lottomiddelen wordt steeds 80 percent ter beschikking gesteld voor de begroting. De rest wordt vrijgegeven bij de budgetcontrole. Die regel komt van de begrotingsminister.

In verband met het lokaal sociaal beleid in Brussel verwijst mevrouw *Greet Van Linter* naar pagina 42 van de beleidsbrief. Ze vraagt om welk profiel het gaat bij elk van de drie sociale huizen. De minister antwoordt dat het bij deze programmapost alleen gaat over de website die wordt ontwikkeld voor het lokaal sociaal beleid in Brussel.

Mevrouw *Marijke Dillen* komt terug op de uitgaven voor communicatie in basisallocatie 12.20. In programma 41.1 (algemeen welzijnsbeleid) wordt eveneens verwezen naar communicatie-initiatieven en wetenschappelijk onderzoek. Ze vraagt of er voldoende garanties zijn dat er geen overlappingsen zullen zijn die kunnen leiden tot dubbel gebruik. De toelichting is op dat punt onvoldoende duidelijk. Ze heeft er geen bezwaar tegen dat communicatie onder verschillende programma's kan vallen, maar vraagt wel dat er een duidelijk onderscheid wordt gemaakt.

Minister *Inge Vervotte* legt uit dat daar begrotingstechnische redenen voor zijn. Het staat op deze begrotingspost omdat het om provisionele kredieten gaat. Het is een algemene post waarbij de middelen kunnen worden ingezet in de sectoren waar het nodig is.

Door de Vlaamse Regering werd een amendement ingediend (am. nr. 35) dat ertoe strekt in basisallocatie 01.01 in de tekstomschrijving de woorden “diverse beleidsdomeinen” te vervangen door de woorden “de sectoren welzijn en gezondheid”, overeenkomstig de opmerking van het Rekenhof.

Amendement nr. 35 werd aangenomen met 8 stemmen bij 4 onthoudingen.

Programma 40.2: Infrastructuur inzake persoonsgebonden aangelegenheden

Mevrouw *Vera Van der Borgh* merkt op dat niet alleen de alternatieve financiering, maar ook het decreet voor de investeringswaarborg is goedgekeurd zonder subsidiebeloften. Vermits het alleen gaat om een waarborg, veronderstelt ze dat daarvoor niet veel middelen nodig zijn, temeer omdat er van de voorzieningen ook een bijdrage wordt gevraagd. Dat brengt echter sowieso een meerkost mee. Ze wil weten waar die terug te vinden is in de begroting en hoeveel die bedraagt.

Mevrouw *Elke Roex* is blij met de evoluties binnen de sector. De wachttijden worden verkort door de nieuwe financieringswijze en de procedure is vereenvoudigd. Ze vindt het wel een beetje moeilijk dat de beleidsbrief moet worden samengelezen met de begroting. De sp.a heeft steeds gevraagd de zorgstrategische plannen te integreren in de erkenningsprocedure in plaats van die in de VIPA-procedure te houden. In de beleidsbrief vindt ze daar niets van terug, maar uit de begroting blijkt dat de zorgstrategische plannen inderdaad uit de VIPA-procedure zijn gehaald. Daarom pleit ze voor een meer coherente werkwijze.

Ze begrijpt dat het nieuwe financieringssysteem wordt toegepast op alle dossiers, voor een aantal sectoren. Ze vraagt zich af hoe de minister tot die beslissing is gekomen, want aanvankelijk bestond er discussie over de vraag hoeveel dossiers daarvoor in aanmerking kwamen. In 2006 zou een principieel akkoord worden gegeven voor een eerste reeks dossiers die vóór januari 2005 ontvankelijk zijn verklaard. Ze wil graag een stand van zaken, nu 2006 bijna ten einde is. Op het einde van het oude financieringssysteem was er een omzendbrief verspreid waarin werd gesteld dat er voorrang zou worden gegeven aan de thuiszorgsectoren waardoor de wachttijd voor de thuiszorg aanzienlijk daalde. Brusselse organisaties hebben haar verteld dat de wachttijd van zeven naar één jaar was verminderd. Zal dat ook in het nieuwe systeem zo zijn of zullen er daar andere voorrangregels gelden? Zullen die voorrangregels ook worden geëxpliciteerd?

De heer *Felix Strackx* zegt dat alle ogen gericht zijn op het nieuwe financieringssysteem, waarvoor nu de eerste dossiers worden goedgekeurd. Uiterlijk één jaar na de goedkeuring moeten ze op de eerste tegemoetkoming kunnen rekenen. Dat betekent dat de weerslag van het nieuwe systeem nog niet terug te vinden is in deze begroting.

Hij vindt het nieuwe financieringssysteem logisch. Het is hetzelfde systeem dat een particulier toepast wanneer hij een onroerend goed wil kopen, bouwen of verbouwen. Er wordt een lening aangegaan over een periode van meestal twintig jaar en in dit geval betaalt de Vlaamse Regering de lening af. Dit houdt in dat er in de aanvangsfase een grote inhaalbeweging kan gebeuren. Vroeger kon er misschien maar één ziekenhuis per jaar worden gebouwd, terwijl er nu misschien met de bouw van 15 voorzieningen kan worden begonnen. Dat is een groot verschil. Waar

sommigen vroeger lang moesten wachten, kunnen ze nu allemaal tegelijk worden bediend.

De keerzijde van de medaille is echter dat de Vlaamse Regering een verbintenis aangaat voor twintig jaar. Hij vraagt zich af wat er zal gebeuren op het moment dat het systeem volledig operationeel is en de vijftien ziekenhuizen of rusthuizen gebouwd zijn. De Vlaamse Regering zal geen twintig jaar kunnen wachten om andere instellingen te bouwen. Daarvoor zal ze moeten voorzien in nieuwe middelen. Daarover maakt hij zich zorgen. Gedurende twintig jaar zal het budget jaarlijks met een vijftiende, dat wil zeggen met zeven percent moeten toenemen om het beleid te kunnen voortzetten. Over een periode van twintig jaar is dat een aangroei van 140 percent en dat is zeer veel. Hij vraagt zich af of Vlaanderen daartoe de middelen zal hebben en of de meerjarenbegroting voorziet in een groeipad van zeven percent per jaar om een normaal beleid te kunnen voeren gedurende de volgende twintig jaar.

De heer *Tom Dehaene* juicht de invoering van dit systeem toe. Hij heeft begrepen dat dit ook in de sector het geval is. Dat was een belangrijk instrument voor het wegwerken van de wachtlijsten. De informatiedagen over het nieuwe systeem waren een enorm succes. Hij vraagt zich af of daar zaken zijn uitgekomen die nog moeten worden verduidelijkt.

Hij meent begrepen te hebben dat dit maar een impact kan hebben in het jaar na het beëindigen van de bouwwerken, dus ten vroegste in 2008. Nu hoort hij dat de heer *Strackx* ervan uitgaat dat dit budgettaire consequenties zal hebben in het jaar na de goedkeuring van het dossier.

Hij weet dat er voor 2007 3 miljoen euro is uitgetrokken voor de aanvullende subsidiebeloften voor ouderenvoorzieningen. Hij vraagt of dat een gevolg is van de toepassing van de index op de oorspronkelijke dossiers dan wel of het gaat om meerkosten. Als het om meerkosten gaat, wil hij graag een lijst van de dossiers die de meerkosten veroorzaken.

Minister *Inge Vervotte* antwoordt dat er voor de investeringswaarborg inderdaad geen bedrag is opgenomen. Dat wordt namelijk gerecupereerd via de bedragen die de sector zelf stort. Dat is ook bij de vzw's het geval. Wie in een waarborgregeling stapt, stort een bedrag aan VIPA ten belope van 0,35 percent van de gewaarborgde lening + 0,015 per jaar dat de gewaarborgde lening loopt, waardoor de budget-

ten uit de sector zelf worden gerecupereerd. Daardoor moeten geen bijkomende bedragen worden gepland op de begroting. Wanneer het systeem in voege treedt, zal dit zichtbaar worden op de begroting omdat de 0,35 procent zal worden gefinancierd. Dit is nu echter nog niet het geval.

Op de vraag van mevrouw Roex hoe de beslissing over de keuze van de dossiers tot stand is gekomen antwoordt de minister dat het debat is gevoerd binnen de Vlaamse Regering. Er is nagegaan wat de budgetten waren en wat er over de verschillende domeinen heen kon gebeuren via alternatieve financiering. Daarom is gekozen voor een systeem van gesloten enveloppe voor de verschillende domeinen. Daarna is overeengekomen dat 1 miljard euro een realistisch bedrag is om de dossiers te kunnen afwerken. Er is dus een gesloten enveloppe van 1 miljard euro voor de alternatieve financiering. De wachtlijsten bedroegen op dat moment 713 miljoen euro, maar ondertussen is dat al veel meer geworden. Alle dossiers die binnenkomen binnen de enveloppe van 1 miljard euro worden via de alternatieve financiering afgewerkt. Dat leidt tot een stijging van de uitgaven. Dat systeem is echter verantwoord om tegemoet te komen aan de behoeften.

Er zal inderdaad een groot debat moeten worden gevoerd over de vraag hoe het verder moet na het wegwerken van de wachtlijsten. Op dat ogenblik moeten er regels worden bepaald voor het indienen van nieuwe dossiers en voor het bepalen van prioriteiten. Daarover wil de minister in debat treden met de sector. Men zal moeten nagaan over welke dossiers en welke regio's het gaat. Dat debat zal in 2007 openlijk en transparant kunnen worden gevoerd, op basis van de metingen van de reële behoeften waaraan de overheid wil voldoen.

Op heden is principieel akkoord verleend voor negen van de 42 dossiers van rust- en verzorgingstehuizen, net als voor zes dossiers van ziekenhuizen. Eén jaar na het bevel tot aanvang van de werken, kan een eerste gebruikstoelage worden aangevraagd.

De heer *Willy Beyens*, financieel deskundige van VIPA, geeft toelichting bij het bedrag van 3 miljoen euro dat nog voor het volgende jaar was gereserveerd voor de rusthuizen: het dossier wordt geactualiseerd tot op het ogenblik dat er een subsidiebeslissing valt. De belofte wordt gedaan in een bepaald jaar en de subsidiebeslissingen worden geïndexeerd in de jaren erna. De jongste drie jaar is de bouwindex elk jaar

gestegen met 5 procent: vandaar dat de bedragen voor de aanpassing van de subsidiebeloften vrij hoog kunnen oplopen.

Programma 40.3 – Kredieten in het kader van het Sociaal Akkoord

Mevrouw *Vera Van der Borgh* heeft begrepen dat er 2,4 miljoen euro wordt uitgetrokken voor de financiering van een aanvullend pensioen. In de begroting wordt er een opdeling gemaakt tussen de privésector en de openbare sector. Voor de privésector wordt er 1.977.000 euro gestort aan de vzw Spaarfonds van de Vlaamse Non-Profitsectoren, voor de openbare sector wordt 423.000 euro uitgetrokken. Ze wil weten of het geld van de openbare sector eveneens in een pensioenfonds gestort wordt.

De heer *Tom Dehaene* heeft dezelfde vraag. Hij heeft lang moeten zoeken naar een verklaring voor die bedragen. Op bladzijde 374 van de toelichting is sprake van 2,4 miljoen euro, terwijl in de begroting slechts een bedrag van 2 miljoen euro terug te vinden was. Uiteindelijk heeft hij ontdekt dat het gaat om de 1,977 miljoen euro voor de privésector, geïndexeerd met 1,5 procent. Hij vraagt waar het bedrag van 423.000 euro zal worden gebudgetteerd. Gebeurt dat in de Vlaamse begroting?

In de toelichting wordt bij basisallocatie 01.01, in het kader van het provisioneel krediet ter uitvoering van het Vlaams Interprofessioneel Akkoord Social Profit 2000-2005, gesproken over de DAC'ers. Als gevolg van dat akkoord wordt nog steeds voorzien in 469.000 euro. Hij wil weten hoeveel DAC'ers er nog moeten worden geregulariseerd.

Minister *Inge Vervotte* antwoordt dat de budgetten die werden gereserveerd voor de openbare sector en die werden berekend volgens het aantal VTE, worden gestort aan de VVSG, die dat geld zal verdelen. Het aantal DAC'ers kent ze niet uit het hoofd. Ze zal de cijfers schriftelijk overmaken aan de commissie.

Programma 41.1 – Algemeen welzijnsbeleid

Mevrouw *Elke Roex* heeft een aantal technische vragen over de zorgverzekering. Vorig jaar werd het systeem van regularisatie en administratieve geldboete beschouwd als een besparingsoperatie. Uiteindelijk werd voor het innen van die boete echter 1,2 miljoen

euro uitgegeven, terwijl de inkomsten slechts 1,6 miljoen euro bedroegen. De overheid moet de mensen zo goed mogelijk aansporen om hun zorgverzekering te betalen. Die solidariteit moet inderdaad blijven bestaan. Toch stelt ze zich vragen bij het feit dat het bedrag voor de administratieve afhandeling van dergelijke boetes zo groot is. Ze vraagt zich af of er geen efficiënter systeem kan worden bedacht.

Ze was ook verbaasd over de berekeningswijze die werd gehanteerd bij de mantel- en thuiszorg in Brussel. Men gaat uit van het aantal lopende dossiers en vermenigvuldigt die met gemiddeld elf maanden. Men houdt echter geen rekening met het feit dat wellicht veel meer mensen de vergoeding voor mantel- en thuiszorg zullen aanvragen dan nu het geval is. Er wordt dus niet vermenigvuldigd met het aantal personen, maar slechts met het aantal maanden dat men recht heeft op de vergoeding. Ze vreest dat dit een ernstige onderschatting is. De drempel zal immers veel lager zijn omdat de bewijslast wegvalt. Het aandeel van de dossiers voor mantel- en thuiszorg is – in vergelijking met dat van de residentiële dossiers – in Brussel nog altijd veel lager dan in Vlaanderen. Nu de procedure wordt vereenvoudigd, zal dat aandeel volgens mevrouw Roex even groot worden als in Vlaanderen.

In de beleidsbrief staat dat er een onderzoek zal worden uitgevoerd over de maximumfactuur. Mevrouw Roex weet dat er al een enquête is gevoerd, onder meer bij de ziekenfondsen. In de beleidsbrief staat dit in vrij vage bewoordingen vermeld. Ze zou hierover meer willen vernemen van de minister.

Ten slotte wil ze nog een bedenking maken die juridisch misschien niet klopt. In Brussel zijn vele rusthuizen nog steeds niet erkend in het kader van de Vlaamse zorgverzekering. Zwaar zorgbehoevenden die correct hun bijdrage voor de zorgverzekering hebben betaald en die daar zijn opgenomen, kunnen niet genieten van die verzekering, omdat de erkenning wordt tegengehouden door politieke spelletjes. Wat belet een zwaar zorgbehoevende bejaarde in een Brussels niet-erkend rusthuis dan nog om een vergoeding voor mantel- en thuiszorg te vragen, nu de bewijslast daarvoor is weggevallen? En waarom zou de overheid dat niet toekennen? Zou dat geen nieuwe, zij het wat vreemde opening scheppen voor de Brusselselaars? Mevrouw Roex ziet niet meteen hoe men dat

kan beletten. Mocht zijzelf zich in die positie bevinden, dan zou ze die vergoeding aanvragen.

De heer *Felix Strackx* heeft het jaarverslag 2005 van het Zorgfonds doorgenomen naar aanleiding van deze begrotingsbesprekingen. Daarbij is het hem opgevallen dat de cijfers over het aantal geweigerde aanvragen enorm verschillen van de ene zorgkas tot de andere. Bij sommige zorgkassen zijn er heel weinig weigeringen – 1,12 percent of zelfs 0 percent – en bij andere zorgkassen relatief veel: bij een bepaalde zorgkas was er zelfs een aandeel van 20 percent. Hij wil weten wat daarvoor de verklaring zou kunnen zijn. Wanneer die aanvragen op een ernstige manier worden onderzocht, dan zou de standaardafwijking toch niet zo groot mogen zijn, vindt hij.

Inzake de begroting van het Zorgfonds verwijst hij naar de regularisatie die heeft plaatsgevonden. In de beleidsbrief stond dat 210.000 personen zijn geregulariseerd en dat 80.000 personen nog niet zijn geregulariseerd en in aanmerking komen voor een boete.

In een televisieprogramma verklaarden mensen dat ze nog nooit hadden gehoord van de zorgverzekering en dat ze nog nooit een brief hadden ontvangen die hun vroeg die verzekering te betalen. Het ging nochtans over mensen uit de middenklasse en niet over marginalen die misschien niet kunnen lezen. Gezien de huidige communicatiemiddelen vindt hij dat onbegrijpelijk.

Die 211.000 regularisaties zijn een succes. Dat blijkt ook uit de toename van de ledenbijdrage. In 2004 werd 94 miljoen euro geïnd, in 2005 was dat 96 miljoen euro en in 2006 liep dat zelfs op tot 108 miljoen euro. Voor 2007 verwacht minister Vervotte een bijdrage van 99 miljoen euro. Heeft die daling te maken met het hervallen van een aantal van die 210.000 geregulariseerde personen of was die 108 miljoen euro een eenmalige meerontvangst door achterstallen van de vorige jaren? Wat zou de normale ontvangst zijn indien iedereen zou betalen? Dat zou een goed referentiecijfer zijn, ook voor de volgende jaren.

Blijkbaar komen er 80.000 personen in aanmerking voor de administratieve geldboete. In 2006 bedroegen die inkomsten 275.000 euro, in 2007 verwacht de minister 1.625.000 euro. Daartegenover staan de onkosten voor het innen van die boetes. De heer Strackx vindt het bizar dat men in 2006 25.000 euro heeft moeten uitgeven om 275.000 euro aan boetes te innen – dus 9 percent van het te innen bedrag – ter-

wijl men in 2007 het hele bedrag nodig heeft – hoewel dat veel hoger ligt – om de onkosten voor het innen ervan te dekken.

Hij stelt vast dat minister Vervotte verwacht dat er in 2007 1.625.000 euro zal worden geïnd. Dat betekent dat ongeveer 10.000 mensen die boete zouden betalen, terwijl het in totaal nochtans over 80.000 personen gaat. De minister verwacht dus dat ze één op de zeven boetes zal kunnen innen. De heer Strackx vindt dat weinig ambitieus.

Hij is ook verbaasd over de uitgavenpost ‘Terugbetaling van onterecht betaalde ledenbijdragen’. Daarbij gaat het om 30.000 personen. Hij vindt het bizar dat dit probleem nog steeds niet afgerond is. In 2006 heeft de minister immers al 1 miljoen euro terugbetaald. Vermits de premie 25 euro bedraagt, ging dat dus om 40.000 mensen. In 2007 zullen nog eens 20.000 premies van 25 euro teruggestort worden. In totaal worden dus al 60.000 premies terugbetaald. De heer Strackx veronderstelt dat het gaat om de onterecht betaalde premies van een aantal jaren.

Inzake de werkingskosten van het Vlaams Zorgfonds heeft de heer Strackx gelezen dat minister Vervotte studies over de zorgverzekering heeft uitbesteed voor een bedrag van 200.000 euro. Hij vraagt zich af om welke studies het precies gaat, door wie en wanneer die worden uitgevoerd en wanneer de resultaten daarvan bekend zullen zijn. Minister Vervotte verduidelijkt dat ze met dit budget aanvullende studies wenst te financieren met betrekking tot de maximumfactuur, vooral gericht op de pragmatische uitvoering ervan, evenals een studie met betrekking tot de geldige verblijfsattesten residentiële zorg, eventueel uitgebreid met attesten thuiszorg, afgeleverd door de bevoegde instanties in een andere lidstaat, die een recht kunnen openen op de Vlaamse zorgverzekering.

De heer *Tom Dehaene* stelt bij de basisallocatie 12.30 ‘Allerhande uitgaven in het kader van het lokaal sociaal beleid’ een vermindering vast van 40.000 euro. Hij vraagt zich af of dat te wijten is aan de personeelsvermindering van de cel met één VTE. Voor het steunpunt WVC wordt 315.000 euro ingeschreven. Is dat het volledige bedrag of is er nog cofinanciering vanuit het departement van minister Moerman?

Hij veronderstelt dat de inkomsten van de Vlaamse Zorgkas in 2006 zo hoog waren omdat er voor verschillende jaren is geregulariseerd en niet voor één

jaar. Hij deelt de mening dat de kosten voor het innen van de boetes worden overschat. Hij schaart zich achter de benadering van de begroting. Hij maakt zich wel zorgen over de tenlastenemingen die in de begroting zijn ingeschreven. Hij verduidelijkt dit op basis van de toelichting op bladzijde 392. Hij begrijpt niet dat er zo weinig middelen worden uitgetrokken voor de residentiële opvang en de thuiszorg.

De besparing van 95.000 euro in de administratieve lasten voor de wijziging van de irreversibele aandoeeningen juicht hij toe.

Ten slotte onderstreept hij dat de regularisatie een succes is geworden, ondanks de scepsis van de commissie.

Bij basisallocatie 33.80 staat dat de gelden van de Nationale Loterij ook de sector Algemeen Welzijnsbeleid omvatten. Voor 2007 zijn die middelen nog niet gekend, maar ook voor 2006 staat er nog een pro memorie. Mevrouw *Vera Van der Borgh*t vraagt zich af of dat betekent dat er ook voor 2006 nog geen cijfers bekend zijn. Zij wil weten wat er precies met deze middelen gesubsidieerd wordt.

Bij het opstellen van de begroting is men er voorzichtigheidshalve vanuit gegaan dat er voor het Zorgfonds geen bijkomende inkomsten worden gegenereerd door de invordering van de administratieve geldboete. Daarom worden de inkomsten gelijkgesteld met de uitgaven die verband houden met de invorderingsprocedure en die bedragen 1,6 miljoen euro. Mevrouw Van der Borgh vindt de wanverhouding tussen de inningskosten en het bedrag dat uiteindelijk wordt geïnd, nogal groot. Zij begrijpt dat niet alles kan worden geïnd maar vindt dat men zou moeten nagaan waarom men niet betaalt. Bij de OCMW's kan men navragen of de betrokkenen daar een dossier hebben en of het OCMW eventueel de kosten op zich kan nemen.

Sommige mensen zijn nalatig. Anderen speculeren dat er geen procedure zal worden ingeleid omdat het sop de kool niet waard is. Dat is echter niet fair tegenover diegenen die wel betalen. Daarom wil ze weten welke intenties de minister op dat vlak heeft.

De heer *Bart Caron* is bezorgd over het evidence based beleid. Hij wil weten waar er in de begroting informatie te vinden is over onderzoeksopdrachten aan de academische wereld. Hij wil graag een lijstje met opdrachten en uitvoerders. Hij wil ook weten

welke criteria er gelden. Mensen uit de academische wereld laten hem immers weten dat de oproepen tot kandidaatstelling voor onderzoeksoopdrachten of tot het aanvragen van onderzoekssubsidies niet altijd duidelijk zijn.

Mevrouw *Mieke Vogels* stelt dat het CBGS een gewaardeerde Vlaamse wetenschappelijke instelling was. In het kader van BBB is echter beslist dat dit geen kerntaak is van de overheid omdat die know-how ook aanwezig is aan de universiteiten. Daarom gaat een gedeelte van de middelen van het CBGS nu naar de administratie Planning en Statistiek (afgekort APS) en een ander gedeelte naar het departement WVG. De minister deelde mee dat een steunpunt wordt opgericht. Mevrouw Vogels vraagt zich af of de onderzoeksdomeinen die traditioneel door het CBGS worden behartigd, aan bod zullen komen in het interuniversitair steunpunt. Verder wil ze weten welke taken zijn overgeheveld naar de Diensten voor het Algemeen Regeringsbeleid (afgekort DAR) waaronder de APS ressorteert. Ten slotte wil ze weten wat de taken zijn van het interfacekenniscentrum dat de minister in de schoot van het departement WVG uitbouwt sinds de overheveling van mensen van het CBGS. Ze wil ook weten hoeveel mensen er werken.

Ze weet dat er voorzien is in 150.000 euro voor een eenmalige vorming bij het Centrum voor Informatie, Communicatie en Vorming in de Welzijnssector (afgekort CICOV). Ze wil weten om wat voor vorming het gaat.

Ze stelt vast dat mevrouw Roex vraagt naar een goedkopere manier om de bijdrage voor de zorgverzekering te innen. Mevrouw Vogels herinnert eraan dat het decreet dat in 1999 door alle partijen werd goedgekeurd, voorziet in een inkomensgerelateerde bijdrage om het fonds te spijzen. Die is er echter nog altijd niet. Ze stelt dat de partij van mevrouw Roex altijd tegen de forfaitaire bijdrage is geweest, maar dat ze omwille van de lieve vrede altijd in de toestand heeft berust. Mevrouw Vogels vraagt zich af of het niet tijd wordt om dat principe te realiseren en een opcentiem ten bate van de zorgverzekering in te voeren. Dat zou volgens haar een erg goedkope oplossing zijn. Mevrouw *Elke Roex* repliceert dat mevrouw Vogels dan wel mee moet nadenken over een oplossing voor Brussel.

Volgens mevrouw *Mieke Vogels* weet nog niet iedereen hoe het zit met de zorgverzekering. Onlangs hoorde ze nog iemand zeggen dat hij dacht dat het

overschrijvingsformulier voor de zorgverzekering iets vrijblijvends betrof, een goed doel zoals Unicef. Ze is ook van oordeel dat allochtonen – die dit vaak het meest nodig hebben – niet altijd de weg naar de zorgverzekering vinden als ze mantelzorg verstrekken aan zwaar zorgbehoevenden. Ze vraagt zich af of de minister daaraan niet kan verhelpen met een concreet initiatief.

Minister *Inge Vervotte* stelt dat het fundamentele debat over de kosten-batenanalyse al aan bod kwam bij de bespreking van de administratieve boete. De Vlaamse overheid gaat ervan uit dat diegenen die niet betalen, niet ongestraft mogen blijven. Het financiële draagvlak moet worden gevrijwaard. De minister is wel bereid om mee te zoeken naar een regeling die tot dezelfde financiële resultaten leidt, maar zonder administratieve overlast.

Sommige prognoses zijn volgens de minister erg voorzichtig uitgewerkt. Voor Brussel is voorzien in extra budgetten, maar niet voor een eventuele groei. Volgens haar is het moeilijk te voorspellen hoeveel mensen zich zullen aansluiten. Voor hen geldt trouwens een wachttijd van tien jaar vooraleer ze van het systeem kunnen genieten.

Mevrouw *Elke Roex* verduidelijkt dat ze zich afvraagt of het aantal aangeslotenen dat een beroep doet op mantel- en thuiszorg – de afgelopen maanden waren dat er ongeveer 600 – zal toenemen. Zij denkt dat dit het geval zal zijn. Daarmee is echter geen rekening gehouden bij de opmaak van de begroting: men veronderstelt gewoon dat het aantal gelijk blijft.

Minister *Inge Vervotte* stelt dat er een onderscheid wordt gemaakt tussen de spontane groei die in de algemene prognoses is verwerkt, en de groei die ontstaat dankzij de genomen maatregel. Dat laatste is heel moeilijk te becijferen.

Over de maximumfactuur is er overleg geweest met de mutualiteiten. Daar zijn een aantal denksporen uit voortgekomen. Nu wil men die studie uitbesteden op basis van een omvattende nota die ook gebaseerd is op de bevraging van de mensen met beroepservaring.

Bij de toekenning van de premie is er een indicatiestelling nodig en die moet gebeuren in de thuissituatie. In de praktijk zal die piste echter moeilijk hanteerbaar zijn. Er moeten voldoende controlemechanismen zijn om ervoor te zorgen dat de premie van de mantelzor-

gers ook bij de juiste mensen terechtkomt. Voor de rusthuizen moet er een stimulans blijven bestaan om te streven naar een erkenning.

Met betrekking tot de kostprijs werd het voorzichtigheidsprincipe gehanteerd. Het systeem van de administratieve geldboetes wordt behouden, anders zou de Vlaamse Regering het niet hebben ingevoerd. Daarbij zullen deurwaarders worden ingezet.

Minister Vervotte bevestigt dat de vermindering op post 12.30 te maken had met een daling van het aantal personeelsleden. Bij de cofinanciering van het steunpunt zitten nog budgetten van minister Moerman ten belope van 630.000 euro. De middelen van de Nationale Loterij moeten nog worden overgeheveld. Die middelen zijn wel bekend: ongeveer 2 miljoen euro voor 2006 en 1,7 miljoen euro voor 2007.

Ze meldt dat er een onderzoek is geweest over de optimalisering van het verwijzingsbeleid, over de neutrale bezoekeruimtes, over de onthemingsprojecten en over de schuldbemiddeling. Er is ook een evaluatie geweest van het strategisch plan. Het overzicht van de onderzoeken zal worden bezorgd.

De middelen voor vorming binnen het CICOV zijn gegaan naar de opleiding en ondersteuning van de familiale bemiddeling.

De minister beaamt dat de toegang van de allochtone doelgroep tot de thuiszorg en de bijhorende ondersteuning voor verbetering vatbaar is. Met de gezinsverzorgers wordt overleg gepleegd over het element interculturaliteit. Die mensen zijn immers goed geplaatst om allochtonen duidelijk te maken dat er ondersteuning mogelijk is vanuit de zorgverzekering.

De heer *Luc Huybrechts*, directeur bij het Vlaams Zorgfonds, legt uit dat bij de meerkosten rekening is gehouden met een maximale inschatting van de gekende zorgbehoevenden in Brussel. Er is echter een remmend effect: wie niet aangesloten is, moet tien jaar wachten voor hij recht heeft om een aanvraag te doen in het kader van de zorgverzekering. Er is geen rekening gehouden met een eventuele toename van het aantal Brusselaars die een aanvraag indienen. Men heeft immers niet kunnen inschatten hoeveel mensen er een dossier zullen indienen. Er is wel voorzien in een stijging van 7 percent voor heel de thuis-

zorgsector in Vlaanderen. Dat moet een voldoende compensatie bieden.

Hij bevestigt dat er een groot verschil is tussen de zorgkassen wat het aantal weigeringen betreft. Dat kan te maken hebben met de toestroom, omdat niet alle zorgkassen even snel naar een aanvraagdossier grijpen. De zorgkassen zijn mogelijk ook niet allemaal even nauwkeurig bij de registratie van mensen die geen recht hebben op een aanvraag. Volgens hem kan men beter een vergelijking maken tussen het aantal dossiers en het aantal leden. Op dat vlak zijn de verschillen tussen de zorgkassen veel kleiner. Die verschillen zijn veeleer te wijten aan een ander ledenprofiel.

De heer *Felix Strackx* stelt vast dat er heel wat hypothesen worden geformuleerd, maar dat men de zaak niet echt heeft onderzocht.

De heer *Luc Huybrechts* antwoordt dat er in de beginfase, in 2002, een studie is geweest door professor Schockaert van Leuven. Ook die had geen echte verklaring. Volgens de heer Huybrechts valt er geen lijn in te trekken.

Hij stelt dat men geen aanvraag kan indienen voor thuiszorg als men verblijft in een niet-erkend rusthuis. Daarvoor moet men thuis verblijven op het ogenblik van de indicatiestelling. Wie in een rusthuis verblijft, verblijft niet thuis.

Mevrouw *Elke Roex* werpt op dat 'thuis' betekent: waar iemand domicilie heeft. Als ze in de plaats van die mensen was, zou ze zeggen dat het rusthuis haar thuis is. De heer *Luc Huybrechts* repliceert dat de indiener van een aanvraag voor thuiszorg niet mag verblijven in een collectieve voorziening, en rusthuizen zijn volgens de handleiding collectieve voorzieningen.

Vervolgens gaat de heer Huybrechts in op de vraag over de tenlastenemingen. Het cijfer in de tabel bij de toelichting vermenigvuldigd met twaalf, resulteert in een bedrag dat lager is dan wat er is opgenomen. Dat komt omdat het vermelde aantal dossiers verwijst naar de maand december, terwijl rekening wordt gehouden met een stijging van 6 percent in de loop van 2007. Wanneer een aanvraag wordt goedgekeurd in januari 2007, heeft de betrokkene recht op 12 maanden; in december is dat echter slechts

één maand. Het verschil is het gevolg van het feit dat de toename geleidelijk met een twaalfde per maand wordt opgebouwd.

Minister *Inge Vervotte* antwoordt dat een deel van de middelen voor onderzoek naar het steunpunt Beleidsrelevant Onderzoek gaat, een ander deel naar de studiedienst van de Vlaamse Regering en nog een deel naar het kenniscentrum van haar eigen beleidsdomein. Die hebben allemaal verschillende opdrachten. Het CBGS deed al geregeld sociologisch onderzoek dat ook interessant was voor domeinen buiten Welzijn. Dat onderzoek blijft bij het centrum, terwijl alles wat meer beleidsrelevant is, wordt overgenomen door het steunpunt Beleidsrelevant Onderzoek. Het gaat dus tegelijk om een versteviging en om een opsplitsing van het CBGS.

Mevrouw *Mieke Vogels* vraagt hoeveel personeel er is overgeheveld en hoeveel er binnen het beleidsdomein is gebleven. Ze wil ook weten of er functieomschrijvingen zijn gemaakt. Destijds lag dat erg gevoelig. Ze vindt het vooral belangrijk dat de bestaande know-how op een constructieve manier kan worden meegenomen. Minister *Inge Vervotte* antwoordt dat er 17 personeelsleden gebleven zijn bij haar eigen kenniscentrum en 10 vertrokken naar de studiedienst van de Vlaamse Regering.

Mevrouw *Mieke Vogels* vraagt of het bij de middelen voor vorming binnen het CICOV inzake familiale bemiddeling gaat om het concept bemiddeling dat tegenwoordig vaak gehanteerd wordt. Minister *Inge Vervotte* antwoordt dat het alleen om scheidingsbemiddeling gaat, niet om herstelbemiddeling.

Mevrouw *Mieke Vogels* brengt in herinnering dat het Vlaams Parlement binnenkort begint met een soort denkgroep over de wettelijke verankering van bemiddeling. Onder meer de Ombudsdienst en het Kinderrechtencommissariaat nemen daaraan deel. Ze vraagt dat de dingen op elkaar worden afgestemd, zodat er geen dubbel werk wordt geleverd.

Minister *Inge Vervotte* wijst erop dat het hier alleen gaat om ondersteuning, hoewel de vraag van mevrouw *Vogels* terecht is. Ze beaamt dat het goed is dat die verankering er komt.

De heer *Felix Strackx* herhaalt zijn vraag waarom het zo lang duurt vooraleer de grensarbeiders terugbetaald worden. Hij wil ook weten of de minister een beeld heeft van die groep. Ook herinnert hij aan

zijn vraag naar de studie over de zorgverzekering. De minister heeft heel wat studies genoemd, maar het is nog niet duidelijk welke studie aan de zorgverzekering wordt gewijd, door wie ze wordt uitgevoerd en wanneer de resultaten ervan mogen worden verwacht.

De heer *Luc Huybrechts* deelt mee dat heel wat grensarbeiders zijn gedetecteerd via de Kruispuntbank van de Sociale Zekerheid, die informatie heeft doorgegeven over alle mensen die sociaal verzekerd zijn in andere landen. Sommige mensen zijn particulier verzekerd in Duitsland of Nederland. Tot en met 2005 konden mensen boven een bepaald inkomen in Nederland namelijk particulier verzekerd zijn en daardoor waren ze bij de overheid niet bekend. Ze komen wel boven water naar aanleiding van brieven over de administratieve geldboete. Zo kunnen de uitgaven geschat worden. Men schat beter te veel dan te weinig, want in het tweede geval kan men bij een begrotingscontrole niets bijvragen.

De heer *Felix Strackx* merkt op dat hij nog steeds geen informatie heeft gekregen over de studie over de zorgverzekering. Minister *Inge Vervotte* antwoordt dat de gegevens over die studies aan het verslag zullen worden toegevoegd. De heer *Felix Strackx* is verwonderd dat het om meer dan één studie gaat.

Programma 41.2 – Bijzondere jeugdbijstand

Mevrouw *Gerda Van Steenberge* vindt dat men inzake de bijzondere jeugdbijstand veel geduld moet oefenen. De minister heeft al meerdere plaatsen gecreëerd, maar de druk op de bijzondere jeugdbijstand is groot. De minister kan de vraag naar plaatsen niet bijhouden. Hoe met de jeugd wordt omgegaan, is een algemeen maatschappelijk probleem. De minister kan dat niet oplossen, maar kan er wel een beetje aan verhelpen door nieuwe plaatsen te creëren.

Ze verwijst naar de beleidsbrief van vorig jaar waarin stond dat de creatie van plaatsen in Ekeren niet doorging: “Het klopt dat het niet makkelijk zal zijn om een alternatief te vinden, maar een oplossing in Ekeren zou bijzonder veel tijd en inspanningen hebben gevegd. Daarom is in overleg met de administratie gekozen voor de snelst mogelijke uitweg: een uitbreiding in Mol.” Er is vorig jaar al gezegd dat er in Mol twintig plaatsen zouden bijkomen, maar in de nieuwe beleidsbrief staat nogmaals dat er zal worden gewerkt aan een uitbreiding met twintig plaatsen in

Mol. Vorig jaar bij de bespreking van de beleidsbrief ging het zagezegd alleen over architecturale werken. Twee jaar wachten op twintig plaatsen is wel erg lang. Ze beseft wel dat dat niet alleen aan de minister ligt en dat er met enorm veel factoren rekening moet worden gehouden.

Ze stelt dat ze nooit zal wennen aan het vakjargon. In de begroting wordt bijvoorbeeld melding gemaakt van een nieuw Agentschap Jongerenwelzijn en van een Fonds Jongerenwelzijn. Ze vindt het jammer dat die begrippen in de beleidsbrief niet worden toegevoegd. Minister *Inge Vervotte* antwoordt dat hierover een decreet werd goedgekeurd door het Vlaams Parlement. De heer *Luc Martens*, voorzitter treedt mevrouw Van Steenberge bij op dit punt. Het is niet evident zich al deze begrippen eigen te maken. Hij stelt voor dat de Vlaamse Regering de oude termen eens zou ophelderen met daartegenover de nieuwe termen. Dat zou voor velen een welgekomen hulpmiddel zijn.

Mevrouw *Gerda Van Steenberge* gaat over tot een aantal punctuele vragen. Vooreerst wil ze het hebben over het Dossier Minderjarigen Opvolgingssysteem (afgekort DOMINO). Vorig jaar vroeg mevrouw Vogels of er door het DOMINO-systeem geen wachtlijsten zouden worden gecreëerd in de bijzondere jeugdzorg. De minister antwoordde toen: "DOMINO is een instrument dat alleen door de consultants zal worden gebruikt en niet door de voorzieningen. Er is geen centraal gestuurde registratie voor de voorzieningen, alleen voor de verwijzers, als hulpmiddel voor een efficiëntere werking." In de nieuwe beleidsbrief staat evenwel: "Ik kies er uitdrukkelijk voor om DOMINO uit te breiden naar de gemeenschapsinstellingen en het voorzieningenbeleid." Mevrouw Van Steenberge wil weten wat de minister tot die nieuwe zienswijze heeft gebracht.

Over het Globaal Plan Jeugdzorg zal ze het niet hebben omdat er al voldoende over gesproken is. De minister heeft dat toegevoegd in maart 2006. Ze wil het wel hebben over de uitbreiding van de capaciteit. De minister verwijst in haar beleidsbrief naar vijf residentiële plaatsen voor niet-begeleide buitenlandse minderjarigen. Mevrouw Van Steenberge vindt dat weinig. Er is namelijk een arrest van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens dat stelt dat minderjarigen niet meer mogen worden opgevangen in gesloten instellingen. Zijn die vijf residentiële plaatsen en de zestien plaatsen voor begeleid zelfstandig wonen voldoende? Ze kan zich inbeelden dat er veel

meer niet-begeleide minderjarigen in ons land vertoeven.

Over de niet-begeleide minderjarigen staat in de beleidsbrief maar één zin: "Ik zal mijn beleid inzake opvang en begeleiding van niet-begeleide buitenlandse minderjarigen bepalen op basis van verder overleg met de federale overheid." Ze raadt de minister aan om zelf meer initiatief te nemen en niet te wachten op de federale overheid. Vorig jaar werd in de beleidsbrief ook verwezen naar de interdepartementale commissie etnisch-culturele minderheden die de minister aanbevelingen heeft gedaan. Wordt er nu opnieuw gewerkt in de schoot van die commissie of wacht de minister op instructies van de federale overheid om een beleid te ontwikkelen? Heeft de minister zelf een visie die ze aan de federale overheid wil voorleggen?

Inzake de uitvoering van het globaal plan staat in de beleidsbrief dat de minister een geactualiseerde programmatie heeft ontwikkeld. Het vorige programmatiebesluit dateert van 2000. De minister heeft niet alleen de cijfergegevens geactualiseerd, maar ook een aantal algemene principes van het programmatiemodel bijgestuurd. Dat staat ook in de begroting, maar mevrouw Van Steenberge vindt dat te algemeen en vraagt meer uitleg over de bijsturing.

In verband met de flexibilisering verwijst de minister naar een aantal proefprojecten. Ze wil in 2007 een multifunctioneel centrum introduceren met een vijftal experimenten. In deze proefprojecten wordt geëxperimenteerd met naadloze overgangen tussen werkvormen en tussen residentiële en semi-ambulante hulpverlening. Mevrouw Van Steenberge vraagt over welke experimenten het precies gaat.

Ze stelt vast dat in het hoofdstuk 'efficiëntie en effectiviteit' nogal veel wordt verwezen naar allerlei registratiesystemen. Er zal een onderzoek komen naar een werklustnorm, uitgebreid met een onderzoek naar een uniform geïnformeerd systeem over de beschikbaarheid van plaatsen. Is dat hetzelfde als DOMINO of gaat het over een ander registratiesysteem?

De minister heeft in 2005 de opdracht gegeven tot een onderzoek naar de invoering van een werklustnorm voor consultants. Dat onderzoek wordt momenteel afgerond. Zijn de resultaten daarvan al klaar en kan de commissie daarin inzage krijgen. Zo niet, wanneer zal dat onderzoek afgerond zijn?

In de vorige beleidsbrief werd ook gesteld dat er medio 2006 een bruikbaar cliëntregistratiesysteem zou zijn. Mevrouw Van Steenberge wil weten hoe dat systeem zich verhoudt ten opzichte van andere registratiesystemen. Is het een apart systeem? Ze vreest dat er op den duur een systeem nodig zal zijn om de diverse systemen te catalogiseren. Ze vraagt of de minister een overzicht kan geven van dit alles.

Misschien wordt het globaal plan later nog eens geëvalueerd. Er wordt verwezen naar Youth At Risk. Een eerste groep van 25 jongeren zou daarmee van start gaan in 2007. Het is een ambulante programma dat zijn effectiviteit heeft bewezen, zo wordt gesteld. Mevrouw Van Steenberge wil weten waarop de minister zich daarbij baseert. Gaat het om voorbeelden uit het buitenland?

Op bladzijde 398 van de toelichtingen bij de middenbegroting en algemene uitgavenbegroting wordt er onder meer verwezen naar vorming binnen de gemeenschapsinstellingen. Gedurende een jaar zal externe expertise worden ingehuurd om de implementatie te onderzoeken. Over welke expertise gaat het dan precies?

Over de Week van de Pleegzorg verklaarde de minister dat er ook met een onderzoeksopdracht zou worden begonnen naar de juridisch-fiscale rechtspositie van pleegouders. Vorig jaar werd er gezegd dat men zou nagaan of de kinderbijlagen zouden kunnen toekomen aan de pleegouders. Men zou hierover een vraag stellen aan de federale overheid. Is dat al gebeurd, en zo ja, hoe luidde het antwoord? Komt er schot in de zaak? Dat is immers een element in de rechtspositie van de pleegouders.

Ook mevrouw *Mieke Vogels* wil het hebben over DOMINO. Het zou mooi zijn als er een systeem zou komen waarbij elke verwijzer op elk ogenblik kan zien hoeveel mensen elke instelling telt, zodat hij niet moet rondbellen. Ze vreest echter dat dit niet de uiteindelijke doelstelling is. Ze leest dat de minister nu de gemeenschapsinstellingen bij het geheel wil betrekken. Ondertussen is het DOMINO-concept echter al bijna vijf jaar oud. Mevrouw Vogels vraagt wanneer DOMINO nu eindelijk in werking zal treden, zodat de overheid een elektronisch dossier zal hebben van elke minderjarige. Het is ongelooflijk dat in 2006 nog steeds met geschreven documenten moet worden gewerkt. Ze hoopt dat het betrekken van de gemeenschapsinstellingen niet opnieuw tot vertraging zal leiden.

Inzake de uitvoering van de nieuwe federale wet over de bijzondere jeugdzorg, zou de minister tegen april 2007 rond moeten zijn met de ouderensstage. Mevrouw Vogels wil weten wat de stand van zaken is. In de begroting staat onder de overdracht van de dotatie van Justitie inzake Jeugdrecht op dit ogenblik een pro memorie. Is er in de federale begroting voorzien in middelen om het onderdeel over de ouderensstage uit te werken? Wanneer kunnen die middelen worden verwacht? Over hoeveel geld gaat het?

De heer *Bart Caron* vindt dat de flexibilisering zeer goed verwerkt is in het hoofdstuk in kwestie. Dat was natuurlijk ook aangekondigd in het Globaal Plan. Hij is bijzonder nieuwsgierig naar de implementatie ervan en wil van de minister meer vernemen over de methode. Het is immers een vernieuwend en interessant model om ook een antwoord te geven op de problematiek van de plaatsen en de noden, het integraal werken en het contextueel werken. De minister schrijft: “Een heel concrete invulling introduceer ik met het multifunctionele centrum. In 2007 komen er een vijftal experimenten.” De heer Caron wil weten of daartoe al een aanzet is gegeven en welk tijdschema er ter zake bestaat. Gebeurt dat met een oproep? Zijn er al kandidaten? Is men er al mee begonnen?

De heer Caron had ook een vraag over dossierbehandelaars van de comités voor bijzondere jeugdzorg. Het personeelsverloop in deze comités zou zeer hoog zijn. Is dat een fundamenteel probleem? Heeft het te maken met het systeem? Gaat het om een soort burn-out, door de werkdruk of door andere factoren? Dat grote personeelsverloop zorgt voor nog meer vertraging bij de behandeling van de dossiers. Vaak zou het niet meer duidelijk zijn welke consultant welk dossier volgt. Wordt daar iets aan gedaan? Worden er bijkomende middelen uitgetrokken om dat te verhelpen? Heeft het te maken met de ervaring van consultants? Dat is een zeer essentiële vraag als we het hebben over de bijzondere jeugdzorg en de tussenpositie die deze consultants innemen.

In de tabellen staat er een bedrag van 198.000 euro voor een orthopedagogisch pleegzorgaanbod. Die pleegzorg richt zich vooral op situaties waarbij een kind wegens specifieke gedragsproblemen thuis in een therapeutisch handelend gezin wordt opgenomen. Dit model is ook bekend in het buitenland, bijvoorbeeld in Denemarken. Als dat model wordt overgenomen, moeten daar volgens de heer Caron de nodige financiële middelen tegenover staan, ook om die tijdelijke pleegouders behoorlijk te vergoeden. Volstaat

dat bedrag van 198.000 euro om een ernstig loon te geven aan die pleeggezinnen of heeft het orthopedagogisch pleegzorgaanbod veeleer een experimenteel karakter?

Dan had de heer Caron nog een vraag over capaciteitsuitbreiding in het kader van het Globaal Plan. Voor het residentieel aanbod van de categorieën 1 en 1bis is in de begroting een bedrag van 3.375.000 euro uitgetrokken. Het gaat over minimaal 75 plaatsen. Bij de uitbreiding van het residentieel aanbod wordt 50 percent voorbehouden voor kinderen jonger dan 12 jaar. Daarnaast wordt geïnvesteerd in een residentieel hulpaanbod voor moeilijk te begeleiden adolescenten en voor niet-begeleide buitenlandse minderjarigen. In het Globaal Plan staat dat er 150 plaatsen bij komen. Hij vraagt zich af wanneer die 75 andere plaatsen er zullen komen.

Mevrouw *Vera Van der Borgh* is blij met de bijkomende capaciteit. De sector blijft echter vragen naar extra capaciteit. Zij vraagt zich dan ook af of er volgend jaar nog een aantal decreetswijzigingen kunnen worden verwacht.

De heer *Tom Dehaene* onderstreept nogmaals dat hij heel gelukkig is met de extra middelen die worden uitgetrokken voor het Globaal Plan. Hij is tevreden dat er twintig plaatsen bij komen in Mol. Hij heeft een punctuele vraag over de splitsing van de VIA-middelen. Er wordt 2 miljoen euro uitgetrokken voor het wegwerken van een historische achterstand voor de verschillende categorieën. Uit cijfers blijkt dat de afgelopen 3 jaar bijna 20 percent bijkomende middelen zijn toegekend voor de categorieën 1, 2, 3 en 4. In de begroting is echter sprake van 5,8 miljoen euro voor de historische tekorten. Hij vraagt zich af of dit historisch tekort gelinkt is aan de plaatsen en de 2 miljoen euro aan werkingsmiddelen.

Mevrouw *Helga Stevens* stelt dat minister Vervotte het in haar beleidsbrief heeft over een uitbreiding van 125 plaatsen in de residentieële en semi-residentieële opvang. Zij vraagt zich af hoeveel van die 125 plaatsen echt residentieële plaatsen zijn. De minister heeft vorig jaar gezegd dat er een uitbreiding zou komen met 20 plaatsen in Mol. Volgens de huidige beleidsbrief zouden die plaatsen er echter pas in 2008 komen. Dat is dus nog heel lang. Mevrouw Stevens vraagt zich af waarom dat zo lang duurt. Die opvangplaatsen zijn immers dringend nodig. Zij vindt het wel positief dat er in 2007 in het privéaanbod 34 plaatsen zullen bij komen in de proeftuin voor gesloten opvang. Ze vindt dat de minister

in haar beleidsbrief focust op de flexibilisering van de bestaande opvanginitiatieven. Deze innoverende benadering van het bestaande aanbod, die misschien kan beantwoorden aan de noden van de jongeren, vindt ze positief.

Minister *Inge Vervotte* benadrukt dat er heel wat stappen moeten worden gezet buiten het beleidsdomein Welzijn vooraleer de plaatsen in Mol er kunnen komen. Binnen Welzijn zijn alle mogelijke inspanningen gedaan om daar binnen de kortst mogelijke termijn werk van te maken.

De minister verklaart dat er een aantal registratiesystemen zijn die allemaal een verschillende finaliteit hebben. Het DOMINO-systeem is een soort van elektronisch cliëntendossier dat dient als ondersteuning voor de consultants en dat sinds een paar maanden in werking is. Het is de bedoeling dat dit systeem wordt uitgebreid naar de gemeenschapsinstellingen. Normaal gezien mag dit geen vertraging veroorzaken.

De minister heeft het voorts over een onderzoek dat is uitbesteed. Het is de bedoeling dat er voor de consultants een norm wordt vastgelegd voor kwaliteitsvol werk. Daarvoor is er registratie nodig van onder meer gesprekken en vergaderingen. Op basis daarvan moet worden nagegaan wat noodzakelijk is voor een kwaliteitsnorm. Dat zal moeten blijken uit het rapport dat binnenkort zal worden voorgelegd aan de verschillende representatieve organisaties.

Voor de niet-begeleide buitenlandse minderjarigen zijn er in 2006 vijf residentieële en zestien ambulante plaatsen gerealiseerd. In 2007 komen daar nog minstens tien residentieële plaatsen bij. Voor haar beleid ter zake verwijst de minister naar een antwoord dat ze twee weken geleden heeft gegeven. Vlaanderen heeft daarover een visie en momenteel wordt nagegaan hoe die kan worden uitgevoerd. Vlaanderen neemt dus geen afwachtende houding aan maar speelt een proactieve rol. Het zal voor de sector dan ook duidelijk zijn dat Vlaanderen zijn verantwoordelijkheid opneemt.

Voor de multifunctionele centra heeft de Vlaamse Regering vanuit het concept van het Globaal Plan gekozen voor flexibilisering en responsabilisering. De minister wil continuïteit in hulp- en dienstverlening maar vanuit de individuele behoefte moet men ook kunnen inspelen op de veranderende zorgvraag. De minister wil starten met een experiment van multifunctionele centra waar men de verschillende soorten

hulp- en dienstverlening veel flexibeler kan inzetten. Nu bestaan al die vormen apart met een heel strikte regelgeving. In 2007 start het experiment van de multifunctionele centra. Momenteel legt de minister de leerdoelen vast.

De minister zegt dat het programma Youth At Risk een 'evidence based-programma' is dat oorspronkelijk afkomstig is uit de Verenigde Staten, maar dat er ook in Nederland en Groot-Brittannië mee gewerkt wordt. Het is soms interessant om methodieken uit het buitenland over te nemen voor de eigen problemen. In de VS en in Groot-Brittannië is er een mix van culturen waar deze methodieken toch tot een goed resultaat leiden. Daarom wil de minister ze hier in Vlaanderen ook een kans geven.

De externe opleidingen in de gemeenschapsinstellingen hebben te maken met de contextbegeleiding. In de principes van het Globaal Plan, maar ook in het beleid van onze gemeenschapsinstellingen, wordt er expliciet aandacht besteed aan de context van de jongeren zelf.

De minister bevestigt dat ze een rapport heeft gekregen over de knelpunten in de pleegzorg. De aandachtspunten die niet tot de bevoegdheid van de Vlaamse Regering behoorden, werden overgemaakt aan de federale regering. Sommige wijzigingen, bijvoorbeeld in de kinderbijslag, kunnen immers een grote impact hebben op het Vlaamse beleid.

Het nieuwe jeugdrecht zal in april 2007 kunnen worden toegepast. De federale regering heeft daarvoor middelen vrijgemaakt. De Vlaamse Regering wacht nu op het samenwerkingsakkoord.

De berekening van het bedrag voor orthopedagogische pleegzorg is gebeurd op basis van een bestaand Vlaams project en niet op basis van een buitenlandse ervaring. De minister gaat ervan uit dat het bedrag zal volstaan.

Mevrouw *Gerda Van Steenberge* vraagt wat het verschil is tussen een therapeutisch pleeggezin en een gewoon pleeggezin. Minister *Inge Vervotte* antwoordt dat een therapeutisch pleeggezin meer ondersteuning krijgt en dat er een andere doelgroep van pleegkinderen is. Mevrouw *Gerda Van Steenberge* vraagt of het pleeggezin aan meer voorwaarden moet voldoen dan een gewoon pleeggezin. De heer *Lucien Rahoens*, agentschap Jongerenwelzijn, zegt dat de selectie anders gebeurt, dat er van de pleegouders competen-

ties verwacht worden die dicht aanleunen bij professionele competenties. Die pleegouders worden niet als professionelen gehonoreerd maar krijgen wel een verhoogde verblijfssubsidie omdat er van hen diverse inspanningen verwacht worden. Ze worden ondersteund door professionelen.

De heer *Bart Caron* vraagt of het de bedoeling is om het aantal therapeutische pleeggezinnen fors te verhogen. De heer *Lucien Rahoens* zegt dat het vooral de bedoeling is om kinderen of jongeren die omwille van bepaalde gedragsproblemen in een instelling zouden worden geplaatst, toch in de pleegzorg te houden.

Minister *Inge Vervotte* zegt dat er 75 residentiële plaatsen zijn en 15 plaatsen in een onthaal-, oriëntatie- en observatiecentrum, wat men ook residentieel kan noemen. De 2 miljoen euro zijn inderdaad de werkmiddelen van de voorzieningen en de 5,8 miljoen euro hebben te maken met de achterstand van het fonds bij het uitbetalen van de definitieve dagprijzen.

De heer *Lucien Rahoens* zegt dat er altijd een groot personeelsverloop geweest is bij de Comités voor Bijzondere Jeugdzorg. Hij ziet daarvoor twee redenen: de hoge graad van vrouwelijke tewerkstelling en het feit dat afwezigen onmiddellijk worden vervangen. De teamverantwoordelijken moeten erover waken dat de continuïteit gewaarborgd is. Via het DOMINO-systeem kan elke consulent nu de cases van zijn collega's inkijken, wat zou moeten bijdragen tot meer continuïteit.

Hij zegt dat het ministerieel besluit van 1 september 2006 heeft geleid tot een nieuwe programmatie. Daarbij werd de oude korf bijgewerkt. De indicatoren die behouden werden, werden geactualiseerd. In die korf zitten bijvoorbeeld het aantal uitkeringsgerechtigde volledig werkloze jongeren dan 25 jaar, de uit de echt gescheiden personen, de eenoudergezinnen en de kinderen geboren in kansarme gezinnen. Die groep vormt trouwens een indicator die uit meerdere criteria bestaat en die bij Kind en Gezin wordt gebruikt. Iedere indicator krijgt een bepaald gewicht. Als de korf wordt toegepast op de gegevens van de verschillende regio's, bekomt men een bepaalde uitslag. Zo verdeelt de programmatie de maximaal te erkennen capaciteit over de verschillende arrondissementen. In de uitslag zijn ook arrondissementen terug te vinden die op dit moment een voldoende groot aanbod hebben. Bij andere zal er moeten worden gezorgd voor een groter aanbod.

Het verschil met de vorige programmatie bestaat erin dat in arrondissementen waar het maximum aan programmatorische residentieële capaciteit werd bereikt, toch een bijkomende erkenning mogelijk is als er een significant tekort is aan ambulante capaciteit. Ook de capaciteit voor onthaal-, observatie- en oriëntatiecentra is afzonderlijk geprogrammeerd. Als het gaat om voorzieningen die uitsluitend minderjarigen ouder dan twaalf jaar opnemen, dan zijn bijkomende erkenningen mogelijk, ongeacht in welke regio ze gelegen zijn.

De heer *Karel Henderickx*, Agentschap Jongerenwelzijn, stelt dat bij zijn weten in alle documenten 2008 naar voor werd geschoven als de datum van realisatie van de 20 bijkomende plaatsen in de gemeenschapsinstelling van Mol. Die timing blijft behouden. Er is inderdaad heel wat werk. Er moeten plannen worden gemaakt met de mensen die later de gebouwen zullen gebruiken. Daarnaast is overleg nodig met de brandweer. Voor gesloten instellingen gelden immers zeer strikte regels. Daarna moeten de plannen worden voorgelegd om een bouwvergunning te verkrijgen. Daarvoor moeten heel wat organisaties een advies geven. In de gemeente wordt de procedure dan nog eens officieel overgedaan.

De bouwvergunning is aangevraagd. Parallel daarmee wordt nu werk gemaakt van het aanbestedingsdossier. In januari of februari zal de aannemer worden aangesteld. De bouwvergunning moet dan wel verleend zijn. Dat hangt echter af van de betrokken gewestelijke ambtenaar. Er zijn duidelijke afspraken gemaakt en de ambtenaar heeft beloofd zich te houden aan de termijn. Dat is blijkbaar niet evident in de betrokken regio.

Mevrouw *Mieke Vogels* zegt dat alle elementen die verbonden waren met het departement Welzijn destijds ook vervuld waren. Minister *Inge Vervotte* repliqueert daarop dat een inschatting werd gemaakt van de mogelijkheden om definitief met de werken te beginnen. Mevrouw *Mieke Vogels* zegt dat ze dat ten volle beseft.

Mevrouw *Gerda Van Steenberge* benadrukt dat ze heeft gezegd dat rekening moet worden gehouden met zeer veel externe factoren waar minister Vervotte geen impact op heeft. Het is echter niet omdat er vragen worden gesteld over de timing dat haar fractie niet verheugd is met de uitbreiding van de capaciteit.

Mevrouw *Gerda Van Steenberge* wil weten hoe lang de gegevens over de kinderen en de jongeren in het

DOMINO-bestand blijven zitten. De heer *Lucien Rahoens* antwoordt dat de gegevens minstens vijf jaar in het bestand blijven. Ten laatste vijf jaar na het bereiken van de meerderjarigheid worden ze vernietigd. Als een jongere tot zijn meerderjarigheid hulpverlening heeft ontvangen van een consulent of van de sociale dienst van een jeugdrechtbank, dan verdwijnen die gegevens ten laatste vijf jaar later. Mevrouw *Gerda Van Steenberge* vraagt wat er gebeurt als die jongen nog niet volledig geholpen of genezen is. Ze wil weten of de gegevens na de meerderjarigheid overgaan naar de bevoegde instanties. Ze verwijst naar de nieuwe jeugdwet en de verlenging van de leeftijd tot 23 jaar. Kunnen de gegevens dan ook behouden blijven voor jongeren die nog hulp nodig hebben? De heer *Lucien Rahoens* antwoordt daarop dat dit momenteel nog niet in werking is. Hij kan alleen verwijzen naar de huidige regelgeving.

De heer *Erik Tack* vraagt of die gegevens vernietigd worden als de jongere 23 jaar is. De heer *Lucien Rahoens* antwoordt bevestigend.

De heer *Bart Caron* vindt dat mensen nieuwe kansen moeten krijgen. Op een bepaald moment moet de bladzijde worden omgedraaid. Hij vindt dan ook dat de dossiers op een bepaald moment moeten worden vernietigd. Er moet echter wel een formeel criterium zijn. De verlenging tot de leeftijd van 23 jaar kan als een dergelijk objectief criterium worden beschouwd. Dat lijkt hem echter het absolute maximum. Hij pleit voor een bescherming van de privacy. Als iemand recidiveert op meerderjarige leeftijd, dan moeten de daarop toepasselijke rechtsregels worden gerespecteerd. Hij is er geen voorstander van dat daarbij een dossier wordt gebruikt dat ooit werd aangelegd in het kader van jeugdbescherming of jeugdsanctie.

De heer *Erik Tack* vraagt of er een daadwerkelijke controle is via steekproeven. De heer *Lucien Rahoens* antwoordt daarop dat tot nog toe met papieren dossiers gewerkt wordt. Nu wordt er overgeschakeld naar elektronische dossiers. Daarop wordt inderdaad controle uitgeoefend. De heer *Erik Tack* vindt dat elektronische dossiers gevaarlijker zijn omdat ze nog gemakkelijker kunnen worden verspreid.

Minister *Inge Vervotte* vindt dat daarover eens een debat moet worden gevoerd. Ze herinnert de commissieleden aan 'Vlaanderen in actie' waarin het welzijnsinformatiesysteem heel duidelijk is opgenomen. Het ontwerp van decreet betreffende het gezondheidsinformatiesysteem werd ingediend en daarover werd van gedachten gewisseld. Informatie is al dan

niet cliëntgebonden. In de commissie werden heel wat debatten gehouden over profielen, waarbij soms werd vastgesteld dat er geen gegevens waren. Ze pleit ervoor zeer genuanceerd te denken over de zaak en niet onmiddellijk het kind met het badwater weg te gooien. Ze beseft zeer goed dat het om een complexe aangelegenheid gaat. De denkoefening moet wel worden gemaakt. Na het gezondheidsinformatiesysteem moet in het parlement ook worden nagegaan hoe er vorm kan worden gegeven aan een welzijnsinformatiesysteem.

Programma 41.3 – Bejaardenzorg

Mevrouw *Vera Van der Borgh*t verneemt dat er in 2006, in vergelijking met 2005, 677 woongelegenheden zijn bijgekomen in de rustoorden en 485 in de serviceflats. Bovendien werden 8887 bijkomende woongelegenheden vergund in de rustoorden en 5648 wooneenheden in de serviceflats. Mevrouw Van der Borgh had graag van de minister vernomen wanneer men de realisatie van al deze woongelegenheden en wooneenheden mag verwachten, gezien de start van de alternatieve financiering.

Bij de begrotingscontrole 2006 zijn er middelen van de animatiewerking overgedragen naar andere pos-ten: 805.000 euro is overgedragen naar de centra voor geestelijke gezondheidszorg om daar de weddedrift te financieren en 551.000 euro werd overgedragen voor de ondersteuning van experimentele initiatieven. Op bladzijde 412 staat dat er 551.000 euro terugkomt, maar er staat niets over de 805.000 euro. Mevrouw Van der Borgh vraagt de minister waar dat bedrag is.

Ze maakt gebruik van de bespreking van de begroting 2007 om ervoor te pleiten dat de overheid in mid-delen blijft voorzien voor de opvolging van de regels die zij oplegt aan alle initiatieven. Zo moeten alle voorzieningen voor animatie zorgen, iets wat de VLD toejuicht, maar dan moet daar ook geld voor zijn, ook voor de private sector, die vandaag deze subsidie niet krijgt. Toen zij daarvoor pleitte bij de vorige begrotingscontrole, stelde de minister dat een dergelijke subsidie niet was voorzien in de meerjarenbegroting. Mevrouw Van der Borgh vindt dat de minister dat toch eens zal moeten doen. Nu bestaat daartoe de mogelijkheid. De VLD is blij met de ingediende begroting en met het feit dat de minister veel extra middelen krijgt, maar de VLD had de subsidie voor

animatiewerking aan de voorzieningen uit de private sector graag in de begroting opgenomen gezien.

Mevrouw *Elke Roex* stelt vast dat de beleidsnota verschillende plannen bevat voor het ouderenbeleid. De minister zal eind 2006 een globaal Vlaams oude-renbeleidsplan voorstellen en begin 2007 een plan in het kader van het Woonzorgdecreet. Er is ook sprake van een meer omvattende discussie over het huidige en het toekomstige ouderenbeleid in Vlaanderen. Het lijkt haar nuttig om een globaal plan te maken waarin alles wordt geïntegreerd, ook het lokale oude-renbeleid. Nu er in de gemeenten een nieuwe legis-latuur begint, kan er in meer gemeenten een lokaal ouderenbeleidsplan worden opgemaakt. Op dit ogenblik hebben slechts 7 van de 66 gemeenten in Vlaams-Brabant een ouderenbeleidsplan. Ze meent dat de instrumenten aanwezig zijn om een ommekeer te verwezenlijken. Ze had het eerder al over de zilver-plannen. De VUB biedt begeleiding aan bij de invoer-ing daarvan. Er is nu dus een grote kans om zowel op lokaal als op Vlaams niveau in het kader van het Woonzorgdecreet een nieuw beleid uit te stippelen en een echt toekomstproject op te stellen voor alles wat met ouderenzorg te maken heeft, zowel voor de resi-dentiële zorg als voor de thuiszorg.

Ze vraagt hoe de minister dat alles zal kaderen en hoe zij de verbanden tussen de verschillende plannen zal bewaken. Ze vindt het jammer dat de toelagen aan de gemeenten in het kader van de lokale ouderenbe-leidsplannen in de begroting heel beperkt blijven en dat de kans dus niet wordt gegrepen om via die toela-gen het ouderenbeleid te stimuleren.

Ze heeft nog enkele technische vragen. Zij ziet dat er niets is gepland voor de private projecten in het kader van de bevakformule voor serviceflats. Zij vraagt zich af wat de toekomstperspectieven zijn voor de open-bare projecten, welke alternatieven er komen, hoe er zal worden voortgewerkt en hoe de flexibele vorm tussen thuiswonen en residentiële ouderenzorg zal worden bewaakt en vooral uitgebreid. Dat zal in de toekomst zeker belangrijk zijn.

Ze kan het als Brusselse niet laten om in verband met de RVT-programmaticcijfers aan te stippen dat de minister het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest syste-matisch over het hoofd ziet als ze het heeft over de realisatiegraad. De realisatiegraad is daar zeer laag in verhouding tot de programmaticcijfers. Niet alleen Vlaams-Brabant en bepaalde andere provincies, maar ook het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest hebben

hier een grote achterstand. Mevrouw Roex zegt dat minister Grouwels, die bevoegd is voor het beleid ter zake in Brussel, grote plannen heeft en een zorgcoördinator heeft aangesteld. Zij vraagt hoe de samenwerking verloopt en welke voorzieningen er gepland zijn om de vereiste inhaalbeweging te maken.

Ze betreurt ten slotte dat de beleidsbrief heel weinig zegt over de proefprojecten rond de interculturalisering van de zorg. Namens haar fractie wil ze nog eens benadrukken hoe belangrijk dat is, zowel op het niveau van de zorgvragers als op het niveau van de zorgaanbieders. Een echte interculturalisering zal aanpassingen en aandacht vergen.

Mevrouw *Greet Van Linter* heeft enkele algemene opmerkingen over de doelstellingen. Ze is het eens met de minister dat de kwaliteit van de residentiële voorzieningen moet worden bewaakt. Voor vele bejaarden is de stap naar het rusthuis immers onvermijdelijk. Ze benadrukt de zware taak van het personeel en het personeelsgebrek in de instellingen, hoewel dat niet de bevoegdheid is van minister Vervotte. Daarvoor moeten dringend maatregelen worden genomen. In de bejaardentehuizen is er een evolutie in de instroom. Het publiek verandert en de leeftijdscategorie verschuift. De ouderen zijn vaak al zwaar hulpbehoevend als ze binnenkomen. Het personeelsbestand is daar vaak niet aan aangepast.

Het garanderen van een voldoende aantal plaatsen in de residentiële opvang is volgens haar een andere uitdaging. De sector lijkt onvoldoende uitgebouwd. Ook in deze sector ontstaat het fenomeen van de wachtlijst. Begin november is men op het colloquium van het Consortium Vergrijzing in Vlaanderen en Europa (afgekort CoViVE) tot de conclusie gekomen dat de demografen zich hebben vergist. Het Federaal Planbureau raamde dat slechts 10 percent van de bevolking ouder zou worden dan 87 jaar. Ondertussen wordt al 10 percent ouder dan 93 jaar. Hier moeten we rekening mee houden in de residentiële sector en in de thuiszorg, die te zwak is uitgebouwd. De voorzieningen voor ouderen werden uitgebouwd op grond van prognoses, die niet correct blijken. De uitbouw van de thuiszorg is beneden de verwachtingen gebleven. De wachttijden in de thuiszorg, bijvoorbeeld voor poetshulp, liggen driemaal hoger dan in Wallonië.

In de vorige beleidsbrief stond dat minister Vervotte een voorstel wilde indienen waarbij elke Vlaamse gemeente met een erkend rustoord in de mogelijkheid

zou worden gesteld om drie woongelegenheden voor kortverblijf uit te baten. Mevrouw Van Linter vraagt of deze programmatie inmiddels ingevuld is en of er ook cijfers zijn voor Brussel.

Ze is verheugd dat er in een uitbreiding is voorzien, want dat is nodig gezien de vergrijzing. Uit een evaluatie zal blijken of het aantal bijkomende plaatsen voldoende zal zijn. De minister besteedt in haar beleidsbrief ook aandacht aan de betaalbaarheid van het zorgaanbod en stelt dat de ouderen voldoende duidelijkheid moeten krijgen over de factuur en over de supplementen. Mevrouw Van Linter stelt dat men ook niet uit het oog mag verliezen dat de kosten betaalbaar moeten blijven. De prijzen swingen tegenwoordig de pan uit. Het beleid moet minstens evenveel aandacht schenken aan het drukken van de kosten – mits het behoud van de kwaliteit – dan aan de transparantie.

Ze merkt op dat het werk in deze sector zowel fysiek als psychisch zeer zwaar is en vaak ondergewaardeerd. Daar moet absoluut meer aandacht aan worden besteed, zeker in het licht van de groeiende vergrijzing. Ze beseft wel dat dit een bevoegdheid is van federaal minister Demotte.

In verband met de regionale spreiding van de woon- en woonzorgvoorzieningen voor oudere personen, hoopt ze als Brusselse Vlaming dat de minister voldoende aandacht zal schenken aan Brussel. Inzake de tenlasteneming in het kader van de zorgverzekering rijst bijvoorbeeld het probleem dat de terugbetaling afhankelijk is van de instelling waar de oudere verblijft. Veel Vlamingen zitten in niet-erkende voorzieningen waardoor ze geen aanspraak kunnen maken op de premie, hoewel ze hun bijdrage correct betalen. Een uitbreiding van de Vlaamse voorzieningen dringt zich op in het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest. Daarover bestaat een consensus binnen de Vlaamse Gemeenschapscommissie (afgekort VGC). Mevrouw Van Linter vindt dat niet terug in de begroting. In de beleidsbrief spreekt de minister wel over de plannen die begin 2007 zullen worden voorgelegd. Mevrouw Van Linter wacht reeds lang op de concretisering daarvan. De verschillende vormen van wonen en gespecialiseerde zorg maken allemaal deel uit van die uitdaging die vooral in het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest groot is.

Doelstelling 4 gaat over de experimentele werkvormen en expertisecentra. Mevrouw Van Linter meent dat die een heel nuttige rol spelen in de aanpak van

de ouderenzorg in het licht van de juiste zorg op de juiste plaats. Ze vindt dat echter niet goed terug in de begroting. Voor het jaar 2007 wordt voorlopig geen bedrag ingeschreven voor de ondersteuning van projecten in de ouderenzorg. Vanuit de middelen van de Nationale Loterij zal er opnieuw een overheveling worden gedaan. In de begrotingsaanpassing van 2006 was er in middelen voorzien voor experimentele initiatieven. De minister schetst in de doelstellingen het belang van deze initiatieven, maar mevrouw Van Linter begrijpt niet waarom ze kiest voor de middelen van de Nationale Loterij. Ze vraagt dat de minister het noodzakelijke bedrag zou ramen. Ze vraagt of er niet in een structurele toelage kan worden voorzien. In de beleidsbrief wordt ook gesproken over tien projecten ter stimulering van de bekendmaking van dagverzorging en kortverblijf. Ze vraagt of dat past in de ondersteuning. Er zijn ook een aantal projecten in het kader van de geestelijke gezondheidszorg. Ze wil weten of de middelen daarvoor ook van de Nationale Loterij of van dezelfde basisallocatie komen. Ze wil meer duidelijkheid over wat er concreet in die pot zit.

Het ouderenbeleidsplan zal vorm krijgen op basis van lokale plannen. De gegevens van de provinciale en Vlaamse administratie worden ter beschikking gesteld. Mevrouw Van Linter vraagt of de minister een zicht heeft op de samenwerking met de provinciale besturen. Ze hoort dat in Vlaams-Brabant slechts 7 van de 66 lokale besturen een ouderenbeleidsplan hebben. Hoe wordt dat geëvalueerd? Verloopt de samenwerking in het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest vlot? Daar zijn er namelijk ook problemen met het Vlaamsonvriendelijke beleid van verschillende gemeenten.

Mevrouw Van Linter vraagt hoe het zit met het opstellen van het competentieprofiel voor de ouderenbeleidscoördinator. Bestaat er daarvoor een timing?

Het convenant voor de netwerken voor de zorg voor dementerenden loopt af eind 2007. Tot dan krijgt elk van de negen centra een jaarlijkse subsidie. Ze vraagt zich af hoe de opvolging verloopt. Gezien de vergrijzing van de bevolking lijkt het haar logisch dat die subsidie structureel verankerd wordt.

Ze vindt de expertisecentra enorm belangrijk. In de beleidsbrief staat dat de minister verder zal onderzoeken op welke manier een structurele verankering kan worden gerealiseerd. Mevrouw Van Linter vraagt of er al een beslissing is genomen: zal het blijven bij

de bestaande expertisecentra of zullen die worden uitgebreid in aantal en in tijd?

Ook inzake thuiszorg kregen veel initiatiefnemers een projectfinanciering voor de technologische ondersteuning aan thuisblijvende dementerenden. Mevrouw Van Linter wil graag weten om welke projecten het gaat.

De invulling van de RVT-conversie ligt onder het gemiddelde in Limburg en Vlaams-Brabant. Voor Limburg bestaat er een Limburgplan, van Brussel is er geen sprake. De spreker wil graag weten of er wordt gedacht aan speciale impulsen voor het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest. Een uitbreiding is immers dringend nodig.

Inzake de zorgvernieuwende projecten in het kader van protocol II vraagt ze zich af hoe de minister aan het genoemde bedrag van 2 miljoen euro komt. Ze wil graag weten of er geld komt van het federale niveau en zo ja, hoeveel.

Voor het ouderenbeleid geeft de Vlaamse overheid subsidies aan de lokale besturen. Daaraan wordt een resultaatsverbintenis gekoppeld. Ze wil weten hoe en door wie de resultaten geëvalueerd zullen worden.

In 2006 zou de minister onderzoeken hoe het best uitvoering kan worden gegeven aan dat artikel. De spreekster zou graag vernemen of er ter zake reeds beslissingen werden genomen.

De doelstelling om 5000 serviceflats te realiseren op tien jaar tijd is verre van gehaald. Ze vraagt hoe de minister de achterstand wil wegwerken en welke maatregelen ze daartoe zal nemen. Ook op dit vlak zitten het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest en Limburg onder het gemiddelde. De minister wil de bouw stimuleren door het verlengen van de subsidieperiode. De waarde van de verlenging komt overeen met de gestegen bouwkost. De spreekster vreest dat die stimulans ontoereikend zal zijn.

Voor de investeringssubsidies van 2007 zouden er middelen van de Nationale Loterij kunnen worden ingezet. Mevrouw Van Linter wil weten waarvan dat zal afhangen en op welk bedrag de minister rekent. Dit systeem wordt toegepast voor verschillende projecten in de ouderenzorg, maar – gezien de toeneemende vergrijzing – vindt ze dat problematisch, want men weet niet zeker in hoeveel fondsen voorzien moet worden.

Het centraal meldpunt voor ouderenmisbehandeling zal ondersteund worden op recurrente basis. Mevrouw Van Linter wenst te vernemen of die ondersteuning reeds een concrete vorm heeft gekregen.

Mevrouw *Mieke Vogels* gaat dieper in op het probleem van de serviceflats. Net als de heer Dehaene was ze blij dat er een hoofdstukje over welzijn en wonen werd opgenomen in het regeerakkoord. Halverwege de regeerperiode is er echter nog maar weinig in huis gekomen van die link tussen welzijn en wonen. Ook de kans dat er een woonzorgdecreet komt, is niet bijzonder groot.

De relatie tussen wonen en zorg zal in de toekomst alleen maar belangrijker worden, vooral dan de relatie tussen wonen en zorg voor senioren. Onze samenleving wordt gekenmerkt door vergrijzing. De generatie van vijftigers en zestigers is nu bezig met de eigen oude dag. Deze mensen willen zo laat mogelijk naar een residentiële voorziening gaan. Ze zien wel iets in serviceflats, een beschutte woonvorm met voldoende privacy en met zorg. Vaak gaat het om tweeverdieners met een eigen huis en een spaarpotje. Zij zijn bereid om te investeren in een serviceflat. Ze zijn zich ervan bewust dat hun kinderen de zorg waarschijnlijk niet op zich zullen kunnen nemen. Het is immers hoe langer hoe minder de gewoonte dat de kinderen in de onmiddellijke omgeving wonen of dat zorgbehoevende ouders bij hun kinderen intrekken.

Tien jaar geleden heeft mevrouw Wivina Demeester, toenmalig minister van Welzijn, de vastgoedbevak NV Serviceflats Invest opgericht. Ze wilde dat rijke vijftigers en zestigers hun geld zouden investeren in een vastgoedbevak die opbrengsten genereert. Het aantrekkelijke aan de investering was dat wie tien van die aandelen gedurende vijf jaar in zijn bezit had, op de leeftijd van 75 jaar voorrang zou krijgen bij het verkrijgen van een serviceflat. De bevak was een enorm succes: op het moment van de uitschrijving werden bijna alle aandelen onmiddellijk verkocht. Het succes werd zelfs te groot. Daarom werd ervoor geopteerd om in twee keer te werken: in de brochure van 1995 stond dat er een tweede uitgifte van aandelen zou volgen zodat de mensen die in 1995 slechts vijf aandelen hadden verworven, er later nog zouden kunnen bijkopen.

Inzake het volstorten met kapitaal was de vastgoedbevak van NV Serviceflats Invest dus een enorm succes, maar de bouw van de serviceflats verliep allesbehalve goed. De lat lag nochtans niet hoog: het was

de bedoeling om in tien jaar tijd 5000 flats te bouwen. Nu zijn we tien jaar later en de bevak kan niet aan de contractuele verplichtingen voldoen: er werden amper 1300 flats gerealiseerd. Ze werden vooral gebouwd door de openbare besturen, niet door private initiatiefnemers, want die hebben de formule gedeeltelijk geboycot omdat ze het nooit goed hebben verteerd dat voor de serviceflats werd afgestapt van de VIPA-investering van 60 percent subsidies en onmiddellijk eigenaar, om over te stappen op een gespreide eigendomsverwerving.

Mevrouw Vogels was blij om in de beleidsbrief van de minister te lezen dat de subsidiëringsperiode voor een OCMW dat met NV Serviceflats Invest bouwt, zou worden opgetrokken van 18 tot 24 jaar, want dat maakt het bouwen met Serviceflats Invest aantrekkelijker. Op de site van NV Serviceflats Invest merkte ze echter dat de minister in haar beleidsbrief alleen het goede nieuws had verteld en niet het slechte. De hele vastgoedbevak wordt nu blijkbaar op een laag pitje gezet. Er komt geen tweede uitgifte van aandelen. Het aantal te bouwen flats wordt gereduceerd van 5000 naar 2000. NV Serviceflats Invest zegt dat dit mogelijk is op een termijn van vijf tot zeven jaar. Dat betekent dat er in plaats van 5000 flats op tien jaar tijd, 2000 flats zullen worden gebouwd op zeventien jaar tijd en dat pas daarna zal worden bekeken of de vastgoedbevak al dan niet zal blijven bestaan.

Dat is volgens haar contractbreuk ten aanzien van sommige aandeelhouders. Ze kunnen natuurlijk nog aandelen verzamelen op de beurs. Op dit moment zijn er echter slechts duizend aandelen zodat die heel duur worden. Slechts weinig mensen zullen hun voorrang kunnen laten gelden. De regering heeft constant de mond vol over publiek-private samenwerking (afgekort PPS), maar hier wordt de eerste PPS-formule die geld van de privésector genereert in feite ten grave gedragen. Ze zal deze vragen ook stellen aan de minister van Financiën.

Tijdens de vorige regeerperiode werden dure jongens aangetrokken om het PPS-verhaal gestalte te geven. Mevrouw Vogels vraagt of deze mensen niet hebben onderzocht hoe ze dit instrument opnieuw leven kunnen inblazen, in plaats van het op te doeken.

Op dit moment schrijven de lokale besturen hun seniorenbeleid voor de volgende zes jaar, hopelijk geïntegreerd in een lokaal sociaal beleidsplan. Mevrouw Vogels hoort dat gemeenten in het Antwerpse een oplossing zoeken voor het probleem van de enorme

wachtlIJst voor serviceflats. Bij het OCMW van Antwerpen, dat meer dan 1000 serviceflats heeft, is er een wachtlIJst van bijna 6000 mensen, terwijl ze zich pas mogen inschrijven vanaf 75 jaar. De gemiddelde leeftijd van iemand die naar een serviceflat kan, is op dit moment 83 jaar. Dat betekent volgens mevrouw Vogels dat veel mensen langer dan nodig in hun eigen huis blijven, dat huis niet meer onderhouden en te veel moeten stoken. Zo komen we trouwens weer bij het Kyoto-verhaal. Zij vindt het intriest dat duizenden mensen niet naar een kleinere, aangepaste beschutte woonvorm kunnen, maar hun eigen huis noodgedwongen blijven bezetten.

Lokale besturen beginnen nu gelijkaardige initiatieven te ontwikkelen. In Schoten werd een Serviceflats Invest Company opgericht. Met geld van mensen uit Schoten heeft men een soort vastgoedbevak gemaakt en er serviceflats mee gebouwd. In het bestuursakkoord van Antwerpen doet men hetzelfde. De lokale besturen moeten nu dure advocaten betalen om een instrument op te starten dat op Vlaams niveau al bestond.

Ze vraagt zich af waarom men hiermee stopt op een moment dat men de mond vol heeft van PPS-formules, dat er lange wachtlIJsten zijn voor serviceflats, dat de lokale besturen willen bouwen en dat senioren er geld voor willen geven. Ze vraagt zich ook af hoe het mogelijk is dat een dergelijk addendum bij een vastgoedbevak zomaar wordt goedgekeurd. Het staat immers niet in de beleidsbrief van de minister en ook niet in de beleidsbrieven Wonen en Financiën.

Mevrouw *Helga Stevens* stelt dat het convenant met de negen Expertisecentra Dementie eind 2007 afloopt en dat de minister zal onderzoeken hoe deze centra structureel verankerd kunnen worden in het beleid. Zij pleit ervoor dat de minister tegen midden 2007 een concreet voorstel doet, om de werking van de centra niet in gevaar te brengen. Als de discussie later wordt gevoerd, dreigt er vertraging. Op deze manier zouden de centra eind 2007 weten waar ze aan toe zijn.

Ze verwijst naar eerdere besprekingen over de verminderde invulling van het programma voor de centra voor kortverblijf. In de nieuwe beleidsbrief is er weinig aandacht voor deze centra. In de beleidsbrief 2006-2007 ontbreken ook duidelijke doelstellingen en het resultaat van vorig jaar. Zij vraagt of er een inhaalbeweging is gebeurd.

Er werd al duidelijk gezegd dat er een tekort is aan mogelijkheden voor kortverblijf. Mevrouw Stevens

vraagt waarom aan bestaande rusthuizen geen centrum voor kortverblijf kan worden toegevoegd. Zeker in het kader van de vergrijzing van de bevolking, waarbij heel wat mensen zo lang mogelijk thuis willen blijven wonen, is dat een oplossing.

De heer *Tom Dehaene* stelt dat de expertisecentra heel goed werk leveren en dat hij er niet aan twijfelt dat ze dat ook na 2007 zullen doen. Daarvoor zullen de nodige middelen worden ingeschreven. Tussen 2004 en 2007 werden bedragen afgesproken. Hij vindt het vreemd dat er niet voorzien is in een indexering van deze bedragen. Dat betekent dat de expertisecentra in 2007 minder krijgen dan in 2004.

Hij verwijst naar de resolutie betreffende een preventief en ondersteunend beleid rond dementie, waarin ook een punt staat over jongdementerenden en over het gebrek aan opvangplaatsen voor deze mensen in Vlaanderen. Tijdens de voorstelling van de film *Iris*, waar ook een aantal leden van het kabinet van minister Vervotte aanwezig waren, heeft de heer Dehaene gesproken met een aantal dementerende mensen van net over de vijftig. Daar werd hij nog maar eens overtuigd van de nood aan opvangplaatsen voor relatief jonge mensen.

De merite van de formule van de bevak was dat deze woonvorm zeer hoog op de agenda kwam te staan en dat er veel initiatieven werden genomen. De reden waarom de 5000 wooneenheden niet werden gehaald is de fluctuatie van de rente, waardoor het na een aantal jaren minder interessant was om met de bevak te werken. Ook openbare besturen konden goedkoper geld lenen als ze rechtstreeks naar de bank gingen. De grote meerwaarde van de formule was de garantie, maar die bestaat nog altijd, vermits er nog aandelen kunnen worden aangekocht op de beurs. Op dat punt ziet de heer Dehaene niet direct een probleem.

Zeer veel mensen begonnen na te denken over de manier waarop ze later willen wonen. Er ontstonden zeer veel initiatieven, niet alleen van openbare besturen, maar ook van privépartners. Men spreekt dan over bejaarden- of zorgflats. Volgens de heer Dehaene is er nood aan een woonzorgdecreet dat alles in kaart brengt. Hij beseft wel dat het niet evident is om samen met Wonen een dergelijk decreet uit te schrijven.

In de beleidsbrief mist hij ook aandacht voor kortverblijf in elke gemeente. Daar is zeer veel vraag naar. In Zemst heeft men ervoor gekozen om in het rusthuis één kamer vrij te maken voor kortverblijf. Dat past niet in de programmatie, want daarbij moet

men minimum drie en maximum tien plaatsen aanbieden. De bezettingsgraad van die kamer is kleiner dan normaal en dat kost geld. De opvang gebeurt ook op dezelfde vrij omslachtige manier als bij een volwaardige opname.

De transparantie van de prijzen kan hij alleen maar toejuichen. Zo kunnen de mensen vergelijken. Hij vraagt zich af of er al een tipje van de sluier kan worden opgelicht.

Ten slotte merkt hij op dat in de commissie voor Begroting een amendement is ingediend om de libellé van basisallocatie 34.90 te veranderen, zodat de middelen die van het federale niveau worden overgeheveld ten behoeve van de palliatieve dagcentra daar zouden kunnen terechtkomen.

Mevrouw *Vera Van der Borgh* vraagt of de minister overweegt om de werking van de serviceflats ten behoeve van het zorgwonen te subsidiëren. Het is onbetaalbaar om in die instellingen een vorm van permanente gezins- en bejaardenhulp aan te bieden. Nochtans is daar behoefte aan. Sommige bewoners zijn nog te goed om naar een rusthuis ter gaan, maar hebben wel nood aan een vorm van ondersteuning en zorgverlening. Ook sommige dementerenden kunnen er worden opgevangen mits de nodige ondersteuning.

Minister *Inge Vervotte* zegt dat een vergunning geldt voor vijf jaar, eenmaal met drie jaar verlengbaar. De procedure van de alternatieve financiering via het VIPA zal evenwel worden versneld. Vandaag is het niet mogelijk om betrouwbare ramingen uit te werken en daarom kan ze niet antwoorden op de vraag van mevrouw Van der Borgh.

Het bedrag van 805.000 euro voor de CGG's is recurrent. Het bedrag van 551.000 euro voor animatie is eenmalig; dat geld volstaat niet om de commerciële animatie te financieren. Daartoe is immers 4 miljoen euro nodig, maar dat geld heeft de minister van de Vlaamse Regering niet gekregen.

Het Ouderenbeleidsplan wordt een globaal plan, want daarin zullen ook het Woonzorgdecreet en het lokaal ouderenbeleid hun plaats krijgen. De ouderverenigingen zelf vragen een evenwichtige benadering. Niet het hele Woonzorgdecreet zal in het plan worden geïntegreerd: sommige aspecten komen elders aan bod.

De minister zegt dat er in de commissie en in de interkabinettenwerkgroepen al overleg is gepleegd over

de timing van het plan. Het advies van de Vlaamse Ouderenraad wordt tegen uiterlijk eind januari ingewacht. Nadien kan de minister dan de tekst aan de regering voorleggen en de zaak aankaarten in het parlement.

Voor de lokale ouderenbeleidsplannen is niet veel geld uitgetrokken. De minister legt uit dat bij de regeeringsvorming nagegaan is of de financiering van het ouderenbeleidsplan de meest efficiënte inzet van de middelen is. Er is toen beslist dat de middelen zullen worden aangewend om het lokale ouderenbeleid zoveel mogelijk te stimuleren. De Vlaamse Regering meent echter dat het niet aangewezen is om opnieuw plannen te financieren.

Minister Vervotte meldt dat zij samen met minister Bert Anciaux, die de plannen financiert, participeert aan de stuurgroep die de Brusselse woonzorgplannen begeleidt. Minister Vervotte legt daar vooral de nadruk op zorgstrategische planning: de concrete behoeften in Brussel worden in kaart gebracht en er wordt ter plaatse naar initiatiefnemers gezocht. Ze zal ook afspraken maken om dat zorgstrategische plan te laten passen in de VIPA-procedure.

In de gemeenten waar geen ruimte was voor kortverblijf, zal men toch nog drie plaatsen kunnen creëren. De aanvragen zijn ingediend, maar minister Vervotte heeft nog geen zicht op de impact ervan op de programmatie. Voor de concrete cijfers van 2006 en 2007 verwijst ze naar pagina 421.

Inzake de zorgverzekering herhaalt ze dat er een uitbreiding nodig is van de Vlaamse voorzieningen in Brussel. Daarbij verwijst ze naar het Zorgstrategisch Plan Brussel. Ze is blij dat de verschillende partners hun schouders onder dat initiatief kunnen zetten.

De minister benadrukt dat ook bij het ouderenbeleid initiatieven worden genomen rond interculturalisering, al komen die misschien te weinig aan bod in de beleidsnota. Ze verwijst hierbij naar VIA, waar met betrekking tot de allochtone tewerkstelling duidelijke keuzes zijn gemaakt, die ook door de sector ernstig worden genomen. Daarnaast worden in 2007 middelen vrijgemaakt om ook in de thuiszorg initiatieven te nemen ter ondersteuning van allochtonen en van het personeel. Het thema van de Ouderenweek is ook niet toevallig 'diversiteit'. De minister concludeert dat op verschillende fronten wordt gewerkt aan de interculturalisering, ook al staat dat niet uitvoerig in de beleidsnota.

De betaalbaarheid van rusthuizen heeft te maken met verschillende elementen, maar vooral met de finan-

ciering. De minister verwijst naar protocol 3, waar het overleg met de verschillende partners nog aan de gang is. In een beleid dat tegelijk mikt op differentiatie en aanbod is het al mooi als er geen prijsstijgingen zijn, stelt ze.

De uitslagen van de studie over competentieprofielen worden tegen het einde van het jaar verwacht. Nadien kan dat in vorming worden omgezet. Ook daarvoor trekt de minister budgetten uit.

Ze meldt dat de regering de Expertisecentra Dementie structureel wil verankeren. Het convenant loopt af op 31 december 2007. Voor de periode daarna zal worden gezocht naar structurele oplossingen.

Voor het meldpunt Ouderenmishandeling verwijst ze naar een recent antwoord in deze commissie. Het project is verlengd tot midden 2007. Daarna moet er een structurele oplossing komen.

De minister is van oordeel dat er voldoende aandacht moet worden besteed aan de problematiek van jongdementerenden. Vandaag wordt er vooral aandacht besteed aan dementie die verband houdt met ouderdom. Dat is terecht omdat de prevalentie bij die groep veel hoger ligt. Toch meent ze dat de problematiek van jongdementerenden niet mag worden onderschat. Daarom is het thema opgenomen in de zorgvernieuwingprojecten. Bij de uitvoering van protocol 3 zal daarom rekening worden gehouden met de aanbeveling om aan dit onderwerp aandacht te besteden.

Inzake de financiering van het kortverblijf verwijst de minister naar de verhoging van het forfait dat er komt omdat er meer werk is bij de intake en omdat er meer leegstand is. Die problematiek is al besproken in de commissie en is ook aan bod gekomen in de gesprekken met minister Demotte en met de andere gemeenschappen. Weliswaar moet de uitvoering nog worden geregeld, maar wellicht zal een verhoogd forfait mogelijk zijn tegen 1 januari 2008.

Er zijn gesprekken aan de gang over wat er in de dagprijs moet zitten en wat in de supplementen. Ze hoopt dat ze de mensen aldus een beter zicht kan geven op de te verwachten kosten. Het is de bedoeling daarmee klaar te zijn op het einde van dit jaar of in het begin van volgend jaar.

In verband met het Woonzorgdecreet stelt de minister dat er gedifferentieerde visies moeten worden ontwikkeld op de woonfunctie, de zorgfunctie en de leef-

functie, zoals dat ook wordt gedaan in de sector van de personen met een handicap. De verschillende functies worden meer en meer van elkaar losgekoppeld. De vraag is hoe mensen kunnen worden gesteund om zo veel mogelijk gedifferentieerde flexibele vormen te realiseren, welke steun de overheid moet bieden en op welke wijze de mensen zelf een steentje kunnen bijdragen tot de leefkosten.

Over de gedifferentieerde woon- en zorgflats zullen er volgens de minister ook keuzes moeten worden gemaakt in het parlement, bijvoorbeeld over waar de steun van overheidswege vandaan moet komen. In elk geval is het de bedoeling een aantal functies te ontkoppelen om meer ruimte te creëren voor flexibiliteit. De minister acht dat noodzakelijk, rekening houdend met toekomstige ontwikkelingen. Bovendien komt dat tegemoet aan de vragen van de mensen zelf.

Als er steun kan worden geboden in de zorgfunctie, dan kan aan heel wat vragen tegemoetgekomen worden. Dan zijn er verschillende gradaties mogelijk. Eigenlijk komt dat op hetzelfde neer als de zorggradaties in de ouderensector, die hier op een andere manier worden ingevoerd. Ook bij personen met een handicap kunnen de verschillende functies apart worden benaderd. Los van de doelgroepen kan worden nagegaan welke steun de overheid voor de verschillende functies kan bieden.

De minister houdt er rekening mee dat er nog heel wat tijd moet worden besteed aan het Woonzorgdecreet, en dat het ook in het parlement nog aan bod moet komen. Dat zal wellicht in het voorjaar kunnen gebeuren.

De heer *Chris Vander Auwera*, administrateur-generaal agentschap Zorg en Gezondheid, licht de techniek toe die in de begroting wordt gebruikt voor de bevak. Als de flats gerealiseerd zijn, wordt de tegemoetkoming van de Vlaamse Gemeenschap vastgelegd. Daarna wordt ze terugbetaald gedurende een periode van 18 jaar. Van 1997 tot 2005 zijn er slechts 983 flats gerealiseerd: 901 openbare en 82 private. Het ontbreekt dus aan initiatiefnemers die gebruik willen maken van deze vorm van subsidie.

De consequentie van deze financieringstechniek is dat de begroting wordt afgestemd op de lijsten van de bevak, die dus aangeven in welke middelen moet worden voorzien voor het volgend jaar. Momenteel worden er geen initiatieven genomen, zodat er voor

2007 ook niet in vastleggingskredieten moet worden voorzien. Er zijn alleen ordonnanceringskredieten nodig om gevolg te geven aan de verbintenissen uit het verleden.

Mevrouw *Mieke Vogels* drukt opnieuw haar spijt uit over deze gang van zaken. Volgens haar had er een evaluatie moeten gebeuren. Dan was duidelijk geworden waarom het systeem niet werkt en konden er ook aanpassingen gebeuren, zodat het ook kon worden aangeboden aan de lokale besturen.

Minister *Inge Vervotte* kondigt aan dat dit nog verder zal worden bekeken in de commissie voor Financiën. De subsidie voor de bevak wordt volgens haar in feite toch met een derde verhoogd. Hoewel het bedrag gelijk blijft, wordt het immers zes jaar langer uitbetaald. De minister bevestigt dat het doel niet bereikt werd. Daarom werd een addendum toegevoegd om 2000 flats te kunnen realiseren in de komende vijf tot zeven jaar, zodat er nu meer geld kan worden geleend in plaats van aandelen uit te geven. Lenen is momenteel immers goedkoper.

De minister is van mening dat alle elementen in rekening moeten worden gebracht: de verhoging van de subsidie, het addendum en de mogelijkheid om meer geld te lenen in plaats van aandelen uit te geven. Ze besluit dan ook dat het systeem van de bevak helemaal niet wordt stopgezet.

Programma 41.4 – Gezinsaanlegenheden - Kind en Gezin

Gezinsaanlegenheden

Mevrouw *Marijke Dillen* vindt het positief dat de minister het budget voor Gezinsaanlegenheden gevoelig heeft verhoogd. Haar fractie is het eens met de grote lijnen van de begroting; ze heeft geen kritiek op de doelstellingen van de minister. De aandacht voor gezinszorg, opvoedingsondersteuning en tijdelijke opvang is volgens haar terecht. Ze is ook blij dat er een gedetailleerde omschrijving wordt gegeven van prestaties, prestatiedrijvers en -parameters.

Ze vindt wel dat het programma inzake gezinsbeleid niet volledig is. Ze betreurt dat, want deze minister is de eerste die in haar titel de bevoegdheid voor het gezin mag vermelden. Noch in de beleidsbrief, noch in de begroting is er sprake van een inclusief gezinsbeleid en van de financiële implicaties daarvan. Een aantal initiatieven en prioriteiten ontbreken om een geïntegreerd gezinsbeleid mogelijk te maken. De

minister wil bijvoorbeeld een betere combinatie van gezin en arbeid nastreven via een website die werknemers en werkgevers moet sensibiliseren. Mevrouw Dillen vindt dit initiatief, dat overigens al werd aangekondigd door de voorganger van minister Vervotte, onvoldoende. Er zijn grotere inspanningen nodig. Ze vraagt aandacht voor een betere combinatie van gezin en arbeid. De arbeidsdruk en het jachtige leven maken de opvoeding van kinderen erg moeilijk. Een kind op vijf lijdt aan stressgebonden aandoeningen ten gevolge van de lange werkuren van de ouders. Ze vindt dat de minister op dat vlak preventief moet optreden.

De minister wil ook aandacht besteden aan gezinsimpactanalyses. Mevrouw Dillen vindt het positief dat ze de gevolgen van beleidsbeslissingen voor gezinnen met kinderen wil onderzoeken. Overigens had de minister vorig jaar al aangekondigd dat ze het CBGS had opgedragen om een ontwerp van checklist uit te werken. Mevrouw Dillen wil weten wat de huidige stand van zaken is.

De minister heeft een debat aangekondigd over de vraag hoe de Vlaamse Gemeenschap in haar beleid rekening kan houden met de kinderkosten van gezinnen. De minister zal een werkgroep oprichten om dat te onderzoeken. Mevrouw Dillen vindt dit terecht omdat de kinderkosten verband houden met verschillende departementen. Ze denkt daarbij onder meer aan de factuur van het onderwijs die voor vele ouders bijna onbetaalbaar geworden is. Ze verwacht van de minister niet alleen een mooie aankondiging, maar ook een concrete uitwerking en een duidelijke timing. Volgend jaar is het derde jaar van de regeerperiode. Na de federale verkiezingen rest er nog slechts anderhalf jaar. Daarom moet er werk worden gemaakt van een meer concrete invulling.

Mevrouw Dillen vraagt ook meer aandacht voor de thuiswerkende ouder. Ouders die er bewust voor kiezen om thuis te blijven voor de opvoeding van de kinderen, kunnen dat vaak niet waarmaken omwille van financiële overwegingen. Het zou positief zijn als ook aan hen aandacht werd besteed. Uit uitspraken van de Raad van State en van het Arbitragehof blijkt duidelijk dat dit een Vlaamse bevoegdheid is. Ze roept de minister op om daar werk van te maken. Ze komt daar elk jaar op terug, maar ze blijft op haar honger zitten.

Voor de thuiszorg – basisallocatie 34.03 – is er een stijging van de middelen gepland. Mevrouw Dillen vreest evenwel dat die onvoldoende is om het aanbod gelijke tred te laten houden met de stijging van

de behoeften. Daarom vraagt ze dat de reële noden zouden worden becijferd. Ze heeft ook vragen bij de financiële toegankelijkheid van de thuiszorgvoorzieningen. In het verleden stelde men altijd dat de gebruikersbijdragen van die aard moesten zijn dat ze de financiële toegankelijkheid zouden garanderen voor alle categorieën. Vorig jaar heeft de minister ter zake een onderzoek aangekondigd voor het systeem van de thuis- en gezinszorg. Mevrouw Dillen vindt dat ook het PWA-systeem – dat interessant is omwille van de fiscale aftrekbaarheid – en het systeem van de dienstencheques mogelijkheden bieden voor de gezins- en thuiszorg. Ze wil weten of men al onderzocht heeft of daarvan een overzichtelijk geheel kan worden gemaakt.

Inzake de diensten voor gezinszorg – basisallocatie 34.04 – heeft de minister in het Vlaamse regeerakkoord en in de beleidsnota gepleit voor de realisatie van het groeipad van 4 percent dat al in de vorige regeerperiode werd vastgelegd. Mevrouw Dillen stelt dat dit omwille van budgettaire redenen nooit gerealiseerd werd en dat er nood is aan een verhoging van het urencontingent. Voor 2007 had ze graag meer gedetailleerde informatie gekregen. Ze vraagt hoe de minister bij de uitbreiding van de diensten voor gezinszorg zal streven naar een regionale verdeling om aldus de geografische toegankelijkheid van het aanbod te waarborgen.

Inzake de opvoedingsondersteuning – basisallocatie 34.01 – was er in het verleden een aanzienlijke daling van de middelen die verantwoord werd door de dalende interesse, waardoor de realisatiegraad niet werd bereikt. Voor 2007 is er sprake van hetzelfde bedrag als voor 2006. Mevrouw Dillen wil weten wat de huidige stand van zaken is. Ze wil ook weten of de beloofde evaluatie al heeft plaatsgevonden. De sector heeft immers vragen bij een aantal projecten die ter subsidiëring werden ingediend bij het departement.

In haar beleidsbrief schenkt de minister aandacht aan de opvoedingswinkels. Dat vindt mevrouw Dillen volkomen terecht. De commissie heeft daarover al meermaals gedetailleerde discussies kunnen voeren naar aanleiding van vragen om uitleg. Ze vindt dit punt echter niet duidelijk terug in de welzijnsbegroting. Daarover zou ze graag wat meer toelichting krijgen.

De minister had aangekondigd dat ze in 2006 een sensibiliseringscampagne zou voeren over opvoeding.

Op bladzijde 16 van haar beleidsbrief kondigt ze opnieuw een mediacampagne aan. Mevrouw Dillen wil weten of de vorig jaar aangekondigde campagne daadwerkelijk plaatsgevonden heeft dan wel naar 2007 verschoven is.

De beleidsbrief stelt verder dat het Triple P-programma in Antwerpen stapsgewijs zal worden uitgebouwd. Mevrouw Dillen steunt dit programma, maar had hierover graag wat meer concrete informatie, vooral over de timing.

Opvoedingsondersteuning is de exclusieve bevoegdheid van de minister. Ze kondigde aan dat ze samen met het parlement zou onderzoeken hoe ze de ontwikkelingen ter zake structureel kan verankeren. Mevrouw Dillen vraagt hoe dat zal gebeuren en wat de concrete timing is.

Vorige week heeft de commissie uitvoerig gediscussieerd over kinderopvang, een element dat uiteraard thuishoort bij dit onderdeel van de begroting. De aandacht van haar fractie voor kinderopvang blijft uiteraard bestaan. Toch vindt ze het niet nodig die discussie te herhalen, al blijven er een aantal punten van kritiek.

Mevrouw *Mieke Vogels* stelt dat het decreet van 1998 betreffende de thuiszorg, zeker budgettair, het belangrijkste element is van het programmaonderdeel gezinsaanlegingen. Thuiszorg blijft de hoeksteen van de Vlaamse zorg in het algemeen en van de Vlaamse ouderenzorg in het bijzonder. Al jaren gaat 80 percent van alle thuiszorgmiddelen naar ouderenzorg en slechts 20 percent naar gezinnen in het algemeen, hoewel het Thuiszorgdecreet eigenlijk bedoeld was voor alle leeftijden.

In de vorige begrotingen werd telkens uitgegaan van de programmatiecijfers. Het programmatiebesluit van de Vlaamse Regering moest ervoor zorgen dat de thuiszorg gelijke tred zou houden met de vergrijzing. In haar inleiding van twee weken geleden stelde de minister dat de stijging van de middelen met 2,5 percent daarvoor zou zorgen.

In de verantwoording bij de basisallocaties van de begroting las mevrouw Vogels echter dat de invulling van de programmatie voor de meeste thuiszorgvoorzieningen nog altijd vrij laag ligt. De voorbije jaren werd het percentage van de invulling van de program-

matie altijd meegedeeld in stuk 13, bij de omschrijving van de basisallocaties. Dit jaar vond ze dat item tot haar grote verbazing niet meer terug. Ze vraagt zich af waarom dat zo is. Ze wil ook weten of het programmatiebesluit van 1998 nog geldt – en, zo ja, welk percentage ervan is ingevuld – dan wel of er een nieuw programmatiebesluit is genomen dat toelaat gelijke tred te houden met de toenemende vergrijzing. In het laatste geval zou het niet kloppen dat de invulling van de programmatie nog altijd vrij mager is.

Tijdens de vorige regeringsperiode is men er niet altijd in geslaagd om de programmatie – een toename met 4 procent van de uren thuiszorg – te realiseren. De CD&V-fractie heeft dat de toenmalige minister zwaar aangerekend, gedeeltelijk terecht. Ze stelde toen dat de regering daarvoor te weinig middelen vrijmaakte. Thuiszorg is immers de hoeksteen voor kwaliteitszorg. Nu wordt de programmatie blijkbaar evenmin gerealiseerd, maar wordt dat aspect wat verborgen gehouden.

De beleidsnota 2004-2009 stelde dat het decreet Opvoedingsondersteuning – het zogenaamde decreet-Ceysens – inhoudelijk zou worden geëvalueerd. Sinds mevrouw Ceysens geen lid meer is van deze commissie, is hierover immers een consensus ontstaan.

Veel aspecten van opvoedingsondersteuning zijn volgens mevrouw Vogels het gevolg van het feit dat mensen het alsmoer moeilijker hebben om het tempo van deze samenleving vol te houden, met andere woorden om gezin en arbeid te combineren. Naar aanleiding van het debat over Volkswagen Vorst stelde minister Moerman dat een grotere flexibiliteit voordelig zou zijn voor de werknemers. Door op sommige momenten harder te werken, zouden ze tijd kunnen opsparen om op andere momenten meer vakantie te nemen. Mevrouw Vogels benadrukt dat de mensen hun agenda niet voortdurend kunnen aanpassen aan de prioriteiten van werkgevers. De flexibiliteit van de werknemer is afhankelijk van de levensfase waarin hij of zij verkeert, terwijl de flexibiliteit die de werkgever vraagt, afhangt van de productie en de vraag op de markt. Zijzelf heeft altijd gepleit voor een uitgebreid systeem van tijdskredieten dat flexibiliteit voor de werknemer garandeert. Deze kan dan zelf beslissen om op bepaalde momenten meer te werken om aldus krediet op te sparen, bijvoorbeeld voor ouderzorg of palliatieve zorg. Dit onderdeel vindt ze niet terug in de beleidsnota. Ze meent dat dit thema aan bod zou moeten komen op de duurzaamheidstop van 21 december. Zo kan men opnieuw werk maken van een

samenleving op mensenmaat en dat is volgens haar de beste vorm van preventie.

Mevrouw *Vera Van der Borgh*t stelt vast dat er voorzien is in een groeipad van 2,5 procent voor het urencontingent van de diensten gezinszorg. In uitvoering van het decreet op de thuiszorg is jaarlijks voorzien in een groeinorm van 4 procent. Tijdens het colloquium van het Consortium Vergrijzing in Vlaanderen (CoViVE) op 8 november jongstleden is gesteld dat de demografen zich schromelijk hebben vergist. Volgens het Planbureau zou maar 10 procent van de bevolking ouder worden dan 87 jaar. Nu blijkt dat 10 procent ouder wordt dan 93 jaar. Dat heeft gevolgen voor de thuiszorg en de gezinszorg.

Volgens het consortium neemt de mantelzorg af. Ouderen kunnen minder terugvallen op hun kinderen. Ouders en kinderen wonen steeds minder in elkaars buurt. Vrouwen, de traditionele mantelzorgers, werken langer en zijn minder beschikbaar. Mevrouw Van der Borgh vraagt zich af of een groei met 2,5 procent of met 4 procent zal kunnen voldoen aan de behoeften volgens de nieuwe demografische gegevens. De VLD heeft eerder al een debat gevraagd over dit onderwerp. Ze denkt dat een hoorzitting over deze problematiek een beter idee zou zijn dan een debat in de plenaire vergadering.

De vooruitgang inzake de dagcentra vindt ze positief. De programmatiecijfers werden echter bijlange na niet gerealiseerd. In 2007 zullen er 106 centra zijn met een programmatie van 200. Als elk centrum het maximale aantal wooneenheden realiseert, dan zullen er 150 bijkomende plaatsen zijn in 2007. Dat brengt het totaal op 1446 plaatsen. Er moeten dus nog 1000 plaatsen moeten worden gerealiseerd. Aan een tempo van 150 plaatsen per jaar duurt het nog 6,5 jaar voor de programmatie is ingevuld. Gelet op de demografische voorspellingen zal het programmatiecijfer echter onvoldoende zijn.

Met de centra voor kortverblijf is het slechter gesteld. In 2007 zouden er 879 wooneenheden gerealiseerd zijn op een programmatie van 2596. Er moeten dus nog 1727 plaatsen worden gecreëerd. Aan een tempo van 150 plaatsen per jaar zou de programmatie dus pas over 11,5 jaar ingevuld zijn. Op basis van die cijfers vraagt de VLD opnieuw naar de oprichting van dagverzorgingscentra en naar het openstellen van de centra voor kortverblijf voor de commerciële rustoorden. Ze wil weten hoe de minister hiertegenover staat.

Minister Vervotte heeft inzake de thuiszorg projecten aangekondigd rond comfortdagen in een erkend dagverzorgingscentrum. Dat zou moeten worden gefinancierd met middelen van het Vlaamse meerbanenplan. De VLD kan de meerkost van die projecten alleen aanvaarden indien de centra voor kortverblijf en de dagverzorgingscentra ook kunnen worden ingericht door commerciële rustoorden.

Mevrouw Van der Borght vraagt of er ook middelen zijn voor het vervoer naar de dagverzorgingscentra en wat de modaliteiten daarvan zijn. Ook federaal minister Demotte heeft hiervoor middelen uitgetrokken. Is het niet overbodig dat twee ministers, weliswaar vanuit verschillende regeringen, hetzelfde subsidiëren? Is hierover overleg gepleegd?

Minister Vervotte kondigt in de beleidsbrief aan dat ze aandacht zal besteden aan de kinderkosten. Een werkgroep zou zich buigen over de materiële kosten van gezinnen met kinderen. Mevrouw Van der Borght wil weten hoe die kunnen worden opgenomen in de toetredingscriteria voor sommige premies en sociale voordelen.

Inzake gezinszorg wordt er gewerkt aan de cliëntbijdrage. Het inkomen van de zelfstandigen wordt echter verhoogd met 25 percent, op basis van het fictieve vermoeden van fraude. Die inkomensverhoging zou moeten worden geschrapt. Er moet ook aandacht zijn voor jonge gezinnen die nood hebben aan gezinshulp. Als een van de partners of een alleenstaande ouder ernstig ziek wordt, wordt gezinshulp onbetaalbaar.

Op 10 november werden de eerste resultaten bekendgemaakt van de experimenten thuiszorg voor dementerenden. Mevrouw Van der Borght wil hierover graag meer informatie.

De heer *Tom Dehaene* stelt vast dat de minister er andermaal in slaagt om 2,5 percent of 8,5 miljoen euro bijkomend vrij te maken voor bijkomende uren gezinszorg. Dat is niet de decretaal voorziene 4 percent, maar het is tweemaal zoveel als wat de vorige Vlaamse Regering wou vrijmaken. Hij wil graag weten hoe de verdeling zal gebeuren en of er lessen zullen worden getrokken uit de ervaringen van 2006. Er werden immers wijzigingen doorgevoerd om te controleren of degenen die bijkomende uren vragen, die ook invullen. Hij vraagt dat diegenen die de uren daadwerkelijk invullen, op de een of andere manier beloond zouden worden.

Enkele weken geleden stelde hij een vraag over de bijkomende uren oppashulp die zouden worden gepresteerd door vrijwilligers. De minister kondigde toen aan dat een nieuw systeem in werking zou treden waardoor meer vrijwilligers aangemoedigd zouden worden om actief te zijn. Ondertussen gebeurde dat ook. Hij wil graag vernemen of er al effecten zichtbaar zijn, vooral in nieuwe diensten die eventueel werden opgestart. Vooral in Vlaams-Brabant is er namelijk een opmerkelijk tekort aan diensten voor Oppashulp.

Ook hij is bekommerd om de combinatie arbeid en gezin. De begroting en de beleidsbrief bevatten veel positieve zaken, maar ook minister Van Brempt pakt uit met dit thema. Tegen volgend jaar wil ze een grote roadshow op touw zetten. Hij wil weten of er daarover overleg werd gepleegd met minister Vervotte. Hij wil dat de minister waakt over de middelen van de begroting Welzijn die aan het thema arbeid en gezin worden besteed.

Hij pleit ervoor om aan de initiatiefnemers van een rusthuis de mogelijkheid te bieden om kortverblijf te organiseren, ook al is dat financieel niet interessant. Daarmee wordt immers voldaan aan een maatschappelijke vraag. Hij wil dat in elke gemeente enkele kamers zijn voor kortverblijf of dagopvang. Hij begrijpt dat het decretaal niet eenvoudig is en dat er moet worden geopteerd voor een minimum van drie en een maximum van tien.

De heer Dehaene is ervan overtuigd dat 2007 een heel belangrijk jaar wordt voor de opvoedingsondersteuning. Hij vraagt dat men zich vooral zou richten op de zaken die vandaag al werken, want dat moet worden vertaald in een nieuw decreet. De dynamiek van de sector moet zo veel mogelijk worden gekanaliseerd zodat de opvoedingsondersteuning haar positieve imago behoudt. Er zijn echter ook een aantal zaken die beter kunnen.

Op 10 november jongstleden was er een eerste evaluatie van de bestaande projecten rond nieuwe technologieën. De spreker was aangenaam verrast door de dynamiek ervan, maar ook wat ontgoocheld over het tekort aan nieuwe invalshoeken. Uiteraard is er nog een lange weg af te leggen. Toch vindt hij het vreemd dat er in de begroting 3,7 miljoen euro extra wordt vrijgemaakt voor nieuwe toestellen voor het personenalarmeringssysteem (afgekort PAS). De spreker zou eerder geneigd zijn om die aankoop wat uit te stellen en om die middelen in te schrijven voor de

nieuwe technologieën. Hij blijft hopen dat men met die projecten een positieve dynamiek kan teweegbrengen.

De heer *Bart Caron* stelt vast dat de beleidsbrief spreekt over het uitbouwen van het concept comfortdag in een erkend centrum voor dagverzorging, met expliciete aandacht voor allochtone oudere. Hij wil weten waar men op aanstuurt, op korte en lange termijn.

Op pagina 28 van de beleidsbrief gaat het over de rechtszekerheid voor alle professionele krachten, in de thuiszorg of in de residentiële context. Daarbij vraagt hij zich af hoe het staat met de procedure rond het statuut van de verzorgende.

Minister *Inge Vervotte* stelt dat het voor de hele Vlaamse Regering belangrijk is om na te gaan hoe de hefboomen van de Vlaamse Regering optimaal kunnen worden ingezet om een goede combinatie tussen arbeid en gezin te realiseren. Zij denkt hierbij niet alleen aan campagnes. In allerlei akkoorden, onder meer rond tewerkstelling, moet expliciet rekening worden gehouden met de combinatie tussen arbeid en gezin. De Vlaamse Regering neemt ter zake verschillende initiatieven. Dat blijkt uit de beleidsnota's en de realisaties van onder meer de ministers van Ambtenarenzaken, Werk, Onderwijs en Mobiliteit.

In haar beleidsbrief spreekt de minister over het creëren van een website rond de combinatie arbeid-gezin. Ze wil namelijk laten onderzoeken wat de meerwaarde daarvan kan zijn. Niet alleen de overheid zoekt naar een goede combinatie tussen arbeid en gezin. Ook een groot deel van het bedrijfsleven neemt op dat vlak al verantwoordelijkheid op, op een originele en creatieve manier. Er zijn goede voorbeelden bij de sociale partners en in de sector zelf. De overheid moet niet alleen zelf een beleid voeren rond dit thema. Ze kan ook leren van de 'good practices' van anderen. Ze moet dus nagaan waar er goede initiatieven zijn en hoe ze die kan faciliteren en verspreiden naar andere bedrijven. Ze moet ook nagaan wat de noodzakelijke randvoorwaarden daarvoor zijn. Ze moet onderzoeken welke partners er kunnen meehelpen bij het ontwikkelen van goede praktijken.

De checklist van het CBGS mag volgens haar geen theoretisch model zijn; ze moet ook worden uitgetest. Normaal gezien ontvangt zij op het einde van het jaar een in de praktijk uitgeteste checklist, met aanbevelingen en feedback. Die checklist zal worden omgezet

in een werkversie. Binnen de Vlaamse Regering zullen er afspraken worden gemaakt over de manier waarop men daar verder moet mee omgaan. In het voorjaar 2007 zal dit verder worden ontwikkeld.

De minister vindt de gezinsmodulatie heel belangrijk. Er zijn in Vlaanderen weinig financiële hefboomen om gezinnen te ondersteunen. Dat mag de overheid echter niet ontslaan van de verantwoordelijkheid om – naast de psychosociale ondersteuning, onder meer voor mantelzorg en kinderopvang – waar mogelijk ook een financiële impact te hebben. Een van de terreinen waar dat mogelijk is, is de gezinsmodulatie. Dat is ook de afspraak binnen de Vlaamse Regering. Er werd een studieopdracht toegekend om alle premies van de Vlaamse Regering op te lijsten. Er is ook een werkgroep die nagaat wat de reële kosten zijn die gezinnen maken voor hun kinderen. Gezinnen met kinderen hebben meer uitgaven dan gezinnen zonder kinderen. Minister Vervotte wil de impact van de premies laten onderzoeken en daarover een globaal debat voeren. Vervolgens moet de regering de beleidslijnen vastleggen. Het principe dat mensen met kinderen niet mogen worden gediscrimineerd, moet door de regering worden gerespecteerd.

De minister stelt dat het debat correct moet worden gevoerd. Het PWA-systeem en het systeem van de dienstencheques hebben een andere financiering en finaliteit. Er is ook steun van de federale overheid. Deze beide systemen zijn ook niet specifiek gericht op zorgbehoevenden. De hulpverleners in de gezinszorg daarentegen hebben een breed takenpakket, gericht op zorgbehoevende mensen. Het gaat niet alleen om poetshulp. Beide elementen moeten mee in overweging worden genomen en dat vergt een andere aanpak.

De werkgroep moet ervoor zorgen dat de cliëntenbijdrage voor gezinszorg eenvoudiger en transparanter wordt. Voor gezinszorg is er een inkomensonderzoek en een verslag nodig en dat is bij het PWA-systeem en bij het systeem van de dienstencheques niet het geval.

Minister Vervotte heeft de diensten gevraagd om de extra uren gezinszorg bij voorkeur te gebruiken voor provincies die met een onderbezetting kampen. Voor de verdeling van het urencontingent voor 2006 is in overleg met de verenigingen een methode uitgewerkt om de realisatie van de extra uren gezinszorg te evalueren. Per privé-dienst is er een realisatienorm op provinciaal niveau opgesteld. Diensten die de norm

realiseerden, werden bij de verdeling van het urencontingent beloond.

De Opvoedingsweek vond plaats in de week rond 18 mei 2006 en zal ook dit jaar plaatsvinden. De minister vindt het belangrijk dat opvoeding maatschappelijk en politiek wordt geduid. Het ouderschap moet positief benaderd worden. Daarvoor bestaat er een breed draagvlak.

Ten behoeve van de verdere uitvoering van het Triple P-programma, vanaf april 2007, ontvangt Kind en Gezin eenmalig 2,2 miljoen euro. De regioverpleegkundigen worden door de provincie Antwerpen opgeleid. De krachtenbundeling tussen Kind en Gezin en provincie zal volgens de minister een multiplicatoreffect genereren.

Gezinszorg mag niet worden gereduceerd tot ouderenzorg. Ook jonge gezinnen en chronisch zieken kunnen er gebruik van maken. De conclusie dat de verhouding 80-20 zou zijn, houdt volgens de minister te weinig rekening met de concrete zorgprofielen van de klanten van de gezinszorg.

Mevrouw *Mieke Vogels* merkt op dat die verhouding van 80 percent voor ouderenzorg en 20 percent voor jongeren wel vermeld wordt in de toelichting bij de begroting en dat die verhouding ook altijd bestaan heeft. Gezinnen betalen een inkomensgerelateerde bijdrage en dat verklaart waarom het aandeel van de tweeverdieners niet zo groot is.

Minister Vervotte antwoordt dat deze cijfers werden neergeschreven voordat ze van de betrokken diensten de profielen had gekregen die een meer divers beeld geven.

De minister denkt dat het nuttig is om zoveel mogelijk inkomensgerelateerd te werken voor alles wat te maken heeft met sociale zaken en ondersteuning. Ze wil daar alleen van afstappen als kan worden aangetoond dat de administratieve lasten en kosten zo groot worden dat het niet meer zinvol is. De budgetten van de gezinszorg zijn aanzienlijk en de administratieve kosten zijn in vergelijking daarmee relatief klein. Daarom vindt de minister de inkomensgerelateerdheid een goede zaak.

Mevrouw *Mieke Vogels* zegt dat het haar niet om de administratieve kosten gaat, maar om de inkomensgebonden bijdragen. De schalen van de bijdragen gaan met sprongen naar omhoog. Als in een gezin

van tweeverdieners een persoon ziek wordt en een vervangingsinkomen heeft, dan blijft dat gezin in een hoge schaal zitten waardoor het vrij veel moet bijbetalen. Als die persoon kanker of een andere chronische ziekte heeft, dan kan het gezin dat budgettair niet meer aan. Als de minister wil dat de gezinszorg ook wordt gebruikt door niet-ouderen, dan zal er dus iets moeten veranderen aan de inkomensgebonden bijdrage. Voor chronische patiënten zal die moeten verminderen, maar dat kost geld.

Mevrouw *Marijke Dillen* vindt het zinvol om een debat te voeren over de betaalbaarheid en de inkomensgerelateerdheid. De thuisverpleging is kosteloos, of iemand nu weinig of veel financiële middelen heeft. Ze vindt het zinvol om eens grondig van gedachten te wisselen – ook met het federale niveau – over de vraag waarom sommige diensten inkomensgerelateerd zijn en andere niet.

Ze is net als de minister overtuigd van de meerwaarde van de gezinszorg. Ze weet dat er voor de thuiszorg andere criteria gelden dan voor PWA en dienstencheques. De gezins- en thuiszorg is echter vaak te duur omdat ze inkomensgerelateerd is. Daarom doet men een beroep op andere systemen die financieel interessanter zijn. Mevrouw Dillen wil daarover een fundamenteel debat voeren. Minister Vervotte zegt dat dit debat al wordt gevoerd omwille van de ontwikkelingen op het federale vlak, onder meer rond de dienstencheques.

Minister *Inge Vervotte* stelt dat het profiel van de gezinszorg zo divers mogelijk moet zijn; ook de chronisch zieken moeten worden bereikt. Dat komt ook aan bod in de werkgroep waarnaar ze reeds verwees. Dat debat moet worden opengetrokken. Er bestaan veel toegankelijke initiatieven die niet inkomensgerelateerd zijn. Soms zijn ze zelfs gratis en dat zonder enig onderzoek. Zo ontstaat er een doorschuifeffect. De overheid moet erover waken dat de juiste doelgroepen in de juiste systemen terecht komen. Dat is ook de verantwoordelijkheid van het federale niveau.

De minister beaamt dat de realisatie van de programmatie in de thuiszorgondersteunende diensten laag is: voor kortverblijf is dat 28 percent en voor de dagverzorgingscentra 50 percent. De inhaalbeweging van VIPA zal echter leiden tot een aanzienlijke stijging. Daardoor zal de realisatie van de programmatie voor het kortverblijf stijgen naar 72 percent en voor de dagverzorging naar 80 percent. De programmatie

is niet gewijzigd. Eind 2005 is wel de mogelijkheid gecreëerd om drie plaatsen kortverblijf per gemeente te creëren.

De projecten ‘Thuiszorg Domotica’ werden voorgesteld op de studiedag. De bevindingen van de experimenten moeten worden gecommuniceerd met de andere actoren op het veld. Men moet nagaan wat de meerwaarde is ten opzichte van het PAS-systeem. De heer Dehaene had aan de minister gevraagd of de middelen van het PAS-systeem niet ook kunnen worden gebruikt voor domotica. De minister wil nagaan wat de meerwaarde van de pilootprojecten is. Daarna moet een kosten-batenanalyse worden gemaakt. Als de resultaten daarvan positief zijn, moet men inderdaad nagaan of de middelen van het PAS-systeem daarvoor kunnen worden gebruikt. Er is extra geld vrijgemaakt voor de voortzetting van de projecten. Er kan ook een draaiboek worden gemaakt waardoor een meerwaarde wordt gecreëerd voor de vele actoren.

De effecten van het beleid rond oppashulp zijn nog niet duidelijk omdat het nog maar pas in voege is. Wel zijn er nu reeds twee nieuwe initiatiefnemers erkend. Vlaanderen voert een stimulansbeleid inzake de oppashulp die zo gedifferentieerd mogelijk moet worden ingezet. Oppashulp kan een reële meerwaarde betekenen voor de ondersteuning van de thuis- en mantelzorg. Het kan iedereen ten goede komen, niet alleen de zorgbehoevenden, maar de hele samenleving. Dat beleid wordt echter geremd door de plafonnering in de federale fiscaliteit. Daarom heeft de minister daarover een brief geschreven naar de heer Reynders, federaal minister van Financiën.

Inzake de combinatie arbeid en gezin, zal er overleg worden gepleegd met minister Van Brempt.

De comfortdag past in de visie van de minister dat Vlaamse rust- en verzorgingstehuizen open huizen moeten worden. Het is de bedoeling mensen in een thuiszorgsituatie op een comfortabele wijze te betrekken bij de rust- en verzorgingstehuizen. Veel mensen moeten soms zelfs de dagelijkse hygiëne ontberen. Voor heel wat mensen is het bijvoorbeeld nagenoeg onmogelijk om nog een bad te nemen. Deze mensen die anders aan levenskwaliteit zouden moeten inboeten, moeten kunnen worden betrokken bij het leven in een rusthuis, wat ook drempelverlagend zal werken. In dat verband is het de bedoeling om, in samenwer-

king met dienstencentra en andere instanties, actief te zoeken naar mensen buiten de rusthuissector.

De heer *Bart Caron* vraagt zich af hoe er in dat verband expliciet aandacht zal worden besteed aan allochtone ouderen. Hij juicht deze passage in de beleidsbrief toe, maar wil weten wat daarmee wordt bedoeld.

Minister *Inge Vervotte* antwoordt dat het hier gaat over een project rond de thuiszorgsituatie. In debatten, ook in de commissie, is al meermaals de vraag gerezen of we de allochtonen voldoende bereiken. Daarbij gaat het niet alleen om de vraag of die mensen wel gebruik willen maken van onze hulp- en dienstverlening, maar ook of die door onze manier van werken wel toegankelijk is voor hen. Om dat te onderzoeken en om aan methodiekontwikkeling te doen, heeft de minister projectmiddelen vrijgemaakt. In samenwerking met het Vlaams Minderhedencentrum zal worden nagegaan welke methoden in onze dienst- en hulpverlening kunnen worden toegepast om de thuiszorg ook voor de allochtone gemeenschap aantrekkelijk te maken. Het gaat dus zowel om methodiekontwikkeling als om deskundigheidsbevordering. Dit zal een meerwaarde hebben. Er worden middelen vrijgemaakt voor de ontwikkeling van methodieken die naderhand kunnen worden opgenomen in de gewone hulp- en dienstverlening.

De projecten ter zake zijn binnen sinds 16 november en worden nu geëvalueerd. Binnenkort zal ze dus kunnen toelichten in het parlement welke projecten er geselecteerd werden en op welke basis.

Mevrouw *Vera Van der Borgh* stelt dat de minister uitvoerig geantwoord heeft op de vraag over de cliëntbijdrage waar het ging om de problematiek van de jonge gezinnen. Er is echter geen antwoord gekomen over de verhoging met 25 percent van het inkomen van zelfstandigen.

Minister *Inge Vervotte* antwoordt dat ze de werkgroep heeft gevraagd dat element mee te onderzoeken. Dat moet natuurlijk in zijn totaliteit worden bekeken, vermits het een impact heeft op de financiering.

Mevrouw *Vera Van der Borgh* herhaalt dat het nuttig zou zijn over de vergrijzing hoorzittingen te organiseren met CoViVE. Misschien kan dat worden gekoppeld aan het woonzorgdecreet. Het parlement

verwacht de plannen ter zake in het voorjaar. *De voorzitter* merkt op dat dit in de eerste plaats afhangt van het parlement en niet van de minister.

Mevrouw *Vera Van der Borgh* stelt vast dat de heer Dehaene, net als de minister zelf, de klemtoon legt op de nood aan bijkomende dagopvang en kamers voor kortverblijf. Iedereen is er zich blijkbaar van bewust dat er ter zake nog een grote nood bestaat. Ze begrijpt dan ook niet dat men zich halsstarrig blijft verzetten tegen een uitbreiding ervan naar de commerciële sector, wat voor heel wat groei zou kunnen zorgen.

Kind en Gezin

Mevrouw *Marijke Dillen* vindt het positief dat de minister in haar beleidsbrief aandacht besteedt aan de toenemende problematiek van de kindermishandeling. Elk kind dat wordt geconfronteerd met mishandeling, moet de kans krijgen om een goed hulptraject te doorlopen. De daartoe noodzakelijke voorzieningen moeten worden ondersteund. Mevrouw Dillen is ervan overtuigd dat de vertrouwenscentra Kindermishandeling op het terrein zeer goed werk leveren. De minister heeft plannen om de Vlaamse expertise voort te versterken. Mevrouw Dillen mist echter informatie over de timing en de concrete uitwerking. Ondertussen is men reeds begonnen met de eerste fase van het actieplan, namelijk de studie naar de haalbaarheid van een callcenter, de optimalisering van de registratie en de verbetering van de samenwerking tussen Justitie en Welzijn. Als advocaat stelt zij vast dat mensen die worden geconfronteerd met diverse vormen van kindermishandeling in de vertrouwensartsencentra zeer goed worden begeleid, maar dat het opvragen van informatie, wat in familiale dossiers of strafdossiers van essentieel belang kan zijn, een moeilijke zaak blijft. Artsen verdedigen begrijpelijkerwijze hun beroepsgeheim, maar advocaten die broodnodige informatie opvragen aan de rechtbanken, stuiten vaak op tegenstand. In de beleidsbrief wordt structurele verbetering beloofd. Er wordt enige aandacht besteed aan de noodzaak van een vlottere samenwerking. Mevrouw Dillen stelt dat deze zaak werkelijk prioriteit verdient.

Zij pleit eveneens voor de oprichting van een Vlaams centraal meldpunt kindermishandeling. Kind en Gezin zou een studie uitvoeren over de haalbaarheid van een dergelijk meldpunt. Mevrouw Dillen vraagt of de studie al klaar is en welk resultaat ze heeft opgeleverd.

De aandacht voor het observatorium kindermishandeling in de beleidsbrief is volgens haar terecht. Ze wil weten voor wanneer dit observatorium gepland is. Er wordt immers voorzichtig aangekondigd dat de eerste stappen al gezet zijn. Gezien de toenemende ernst van de problematiek, is het volgens haar aangegeven er wat meer spoed achter te zetten.

De CKG's zijn actief geweest rond expertiseontwikkeling op het vlak van kindermishandeling en antisociaal gedrag. Zij vraagt hoe de werking op dit ogenblik verloopt, of er nog onderzoeken lopen en hoe de concrete planning voor 2007 eruitziet. De bekendheid ervan verdient volgens haar meer aandacht.

Mevrouw *Mieke Vogels* stelt dat er heel wat inspanningen worden geleverd op het vlak van opvoedingsondersteuning. Dit wordt almaar belangrijker in een samenleving met steeds meer alleenstaande ouders. De opvoedingswinkels en de Triple P-projecten worden wetenschappelijk begeleid. Ze vraagt of er bij de effectmeting en de evaluatie rekening werd gehouden met het feit dat het om nieuwigheden gaat.

Een belangrijk element inzake opvoedingsondersteuning is een goede kinderopvang. In dit verband verwijst ze naar een artikel in *De Standaard* van gisteren, waarin de exuberante prijzen voor kinderopvang in het Antwerpse worden aangeklaagd. Kinderopvang zou nergens zo duur zijn als in het Antwerpse, vooral in de niet-gesubsidieerde zelfstandige sector. In een stad met dure huizen liggen de prijzen er al gauw hoger dan 25 euro per dag, tegen 12,5 euro in de gesubsidieerde sector. De stad herbergt echter heel wat kansarme mensen in een preciaire gezinssituatie. Er is dus een inhaaloperatie nodig om kinderopvang in de steden, en zeker in Antwerpen, goedkoper te maken.

Inzake de flexibele opvang die op 1 januari 2007 van start zou gaan, vraagt ze hoe ver het staat met de uitvoering van het akkoord dat minister Vervotte met haar collega Van Brempt heeft afgesloten. Het OCMW van Antwerpen heeft een eigen opleidingscentrum waar leefloners terecht kunnen om Nederlands te leren of om allerhande vaardigheden op te doen die moeten leiden tot sociale tewerkstelling of tot tewerkstelling op de reguliere arbeidsmarkt. Vaak stelde men vast dat deze vrouwen geen kinderopvang vinden omdat zij geen 25 euro per dag kunnen betalen. Daarom heeft het OCMW zelf een huis

aangekocht vlak naast het opleidingscentrum om er flexibele kinderopvang te organiseren. Mevrouw Vogels vraagt of het mogelijk is om hiervoor een beroep te doen op subsidiëring in het kader van de flexibele opvang en zo ja, wanneer dat eventueel zou kunnen. Wanneer wordt het plan flexibele opvang concreet uitgevoerd?

Dit jaar wordt voorzien in extra middelen, namelijk 221.000 euro, voor de inpassing van de CKG's binnen de integrale jeugdhulpverlening. Mevrouw Vogels is van oordeel dat dit systeem meer specifiek gericht is op crisisopvang. Ze wil weten of er al beslist is of de CKG's in het kader van de integrale jeugdhulpverlening nu voor of achter de toegangspoort zullen terechtkomen. Bij het onderdeel integrale jeugdhulp staat immers dat de ene toegangspoort zou worden gerealiseerd in de loop van 2007.

Mevrouw *Helga Stevens* vraagt aan minister Vervotte vanwaar het verschil komt tussen de bedragen om 3000 extra plaatsen te creëren in 2006 en 2007, namelijk de 6,6 miljoen euro in de beleidsbrief en de 5,1 miljoen euro in stuk 13. In de beleidsbrief staat ook dat de minister via fiscale maatregelen zelfstandige opvanginitiatieven wil stimuleren, en dat wil aan kaarten bij de federale minister. Is dat wel realistisch? Voor de federale minister betekent dat immers een verlies aan inkomsten.

In de beleidsbrief staat dat de minister naar aanleiding van het advies van de Nationale Arbeidsraad (afgekort NAR) overleg zal plegen met de betrokken partners. Wat is er tot nu toe gebeurd en wat is het tijdschema voor 2007? In de beleidsbrief wordt maar één zinnetje gewijd aan het statuut van de onthaalouders. Ze verwacht concrete voorstellen om dat statuut te verbeteren. De overgangperiode is voor veel onthaalouders niet werkbaar. Dat heeft ook financiële gevolgen en dus moeten er extra budgetten komen. Mevrouw Stevens pleit ervoor om dat heel spoedig aan te pakken. Er is een kloof tussen de theorie en de praktijk. De onthaalouders werken voor een dienst opvanggezinnen en zijn niet zelfstandig.

De minister kan zich niet verstoppen achter juridische uitspraken, vindt mevrouw Stevens. De onthaalouders moeten een volwaardig statuut krijgen. Anders zullen steeds meer mensen afhaken en het beroep verlaten. Dan komt er een tekort aan plaatsen voor kinderopvang.

Vanaf 2007 wil de minister aandacht schenken aan de uitbouw van een nieuwe organisatiestructuur voor

de CKO's. Dat moet gebeuren in nauw overleg met de sector. Het nieuwe statuut van de onthaalouders kan daarin worden ingepast.

Vorig jaar zou het taalbeleid in de voorschoolse kinderopvang in de Vlaamse Rand worden opgevolgd. De minister zou overleg plegen met het Office de la Naissance et de l'Enfance (ONE), de Franstalige tegenhanger van Kind en Gezin. Er is echter nog steeds geen resultaat. Hoe komt dat?

De minister meldde dat er een e-nieuwsbrief zal worden rondgestuurd inzake ontwikkelingen voor zwangere vrouwen en kinderen. Zullen de ouders die geen internettoegang hebben hun informatie per post of op een andere manier ontvangen? De doelgroep van de kansarmen heeft zeker nood aan die informatie.

Ten slotte feliciteert mevrouw Stevens minister Vervotte met het vrijmaken van geld voor de aankoop van de visusscreeningstoestellen om gezichtsproblemen bij heel jonge kinderen op te sporen. Iets vergelijkbaars is vroeger gebeurd met de toestellen voor de Algotest voor het detecteren van gehoorproblemen.

De heer *Tom Dehaene* feliciteert Kind en Gezin omdat het rekening hield met de goedgekeurde motie. Hij was tevreden met de brief waarin melding werd gemaakt van de mogelijkheid om het jaarverslag te downloaden. Hij vindt dat een voorbeeld voor andere ministers.

Het verbaast hem dat de oppositie weinig aandacht heeft voor de bijkomende plaatsen in de kinderopvang. Twee weken geleden was dit nog een hot item. Blijkbaar is er geen behoefte om dit tijdens de begrotingsbesprekingen naar voren te brengen.

Mevrouw *Marijke Dillen* repliceert dat de voorzitter vóór de aanvang van de begrotingsbesprekingen de gelegenheid heeft gegeven om hierover te debatteren via twee goedgekeurde interpellaties. Op dat ogenblik is dat dossier uitvoerig aan bod gekomen. Dat is een duidelijk bewijs dat de oppositie wel degelijk aandacht besteedt aan de kinderopvang. De heer *Luc Martens*, voorzitter, treedt mevrouw Dillen bij. De heer *Tom Dehaene* oppert dat mevrouw Vogels er in elk geval niets over gezegd heeft.

Over Triple P merkt hij op dat er in de begroting van 2006 al bijkomende middelen waren gepland voor de opleiding van verpleegkundigen. In de toelichting staat dat er nu 2,2 miljoen euro wordt vrijgemaakt

voor Triple P. Hij is echter op zoek naar de verdeling tussen de opleiding van de verpleegkundigen en de kosten voor het aankopen van het materiaal.

Op de laatste bladzijde van de toelichting is er sprake van 3 miljoen euro die uit het reservefonds wordt gehaald. Hij wil graag weten hoe groot dat reservefonds is.

Hij kreeg graag ook wat meer uitleg over de timing van de CKO's. In de begroting wordt daarvoor 395.000 euro uitgetrokken.

Hij is overtuigd van het nut van de investering in de visusscreeningstoestellen. Hij vraagt hoeveel toestellen er worden aangekocht, waarvoor ze precies zullen worden gebruikt en wat de meerwaarde ervan is.

Hij wil ook meer informatie over het centraal meldpunt voor kindermishandeling waarvan sprake is in de toelichting.

Hij juicht toe dat er 700.000 euro zal worden vrijgemaakt voor de werkdrukvermindering bij de diensten opvanggezinnen. Dat is een belangrijke investering, al worden zo ook andere discussies geopend. Hij vindt het belangrijk dat de sector het signaal krijgt dat er aandacht is voor de bedenkingen over de werkdruk.

Mevrouw *Trees Merckx-Van Goey* merkt op dat Kind en Gezin nu niet langer een VOI is, maar een IVA. Dat is een belangrijke wijziging. Ze wil van de minister vernemen hoe het zit met de oprichting van het raadgevend comité. Ze vermoedt dat dit niet het enige kanaal zal zijn waarlangs de ervaring wordt ingebracht. Ze wil graag weten hoe de bestaande kanalen worden opgehouden.

Mevrouw *Elke Roex* heeft een aantal vragen bij het nieuwe concept CKO. Er is een hoorzitting geweest. Er zouden wijzigingen worden doorgevoerd in de timing en in het werken met experimenten. Ze wil weten hoe ver men staat en welk stappenplan zal worden gevolgd. Ze wil ook weten of er inzake de CKO's al fundamentele koerswijzigingen werden aangebracht in vergelijking met de basistekst. Ze meent dat overlappingsen tussen CKO's moeten worden voorkomen. Daarom is een lokale inbedding heel belangrijk.

Hetzelfde geldt volgens haar voor het erkennings- en subsidiëerskader. Het nieuwe subsidiesysteem voor

opvanggezinnen zal niet langer gebaseerd zijn op een schijf van zeven opvanggezinnen, maar op een aantal kindplaatsen. Ze wil graag weten hoe dat in zijn werk zal gaan en vooral hoe de overgang zal verlopen. Veel organisaties hebben namelijk vragen bij de aangekondigde wijzigingen.

Inzake de vergunningsvoorwaarden voor infrastructuur herhaalt ze grotendeels de vragen die ze vorig jaar stelde bij de bespreking van de beleidsnota. Ze heeft altijd gepleit voor een flexibel vergunningskader dat een flexibel gebruik van lokalen mogelijk maakt. Ze denkt daarbij aan het gemengd gebruik van lokalen voor jeugdverenigingen en voor buitenschoolse opvang. Zo worden meer rationele investeringen mogelijk.

Ze is blij dat de beleidsbrief inzake de sociale functie ook verwijst naar de resolutie over het taalbeleid. Ze wil vernemen in welk stadium het overleg met ONE zich bevindt. Ze las dat er een gezamenlijke lijst van opvangvoorzieningen wordt opgesteld. Ze wil graag weten wanneer die operationeel zal zijn.

Mevrouw *Roex* stelt dat haar fractie al een aantal vragen had bij het concept Triple P bij de lancering ervan in België, toen duidelijk werd dat de minister op die kar wilde springen. In de begroting staat dat de uitbreiding van het aantal plaatsen voor de kinderopvang 6,6 miljoen euro kost, of 6,9 miljoen euro naargelang de tekst. Voor Triple P wordt 2,2 miljoen euro uitgetrokken. Dat is dus goed voor een derde van de middelen van het uitbreidingsbeleid. Mevrouw *Roex* twijfelt niet aan de waarde van deze methodiek, maar vraagt zich af of dat een prioriteit is.

Volgens haar zijn de CKO's en het lokale kinderopvangbeleid onlosmakelijk met elkaar verbonden. De lokale overheden moeten een sturende rol spelen binnen de CKO's. Ze wil vernemen of de visie ter zake geëvolueerd is.

Over de CKG's en de voorziene uitbreiding met 40 plaatsen zegt het Globaal Plan dat er vooral moet worden uitgebreid op de plaatsen waar de overcapaciteit het grootst is. Uit de effectieve verdeling blijkt echter dat er slechts 15 plaatsen zijn voor de twee CKG's met een grote overcapaciteit. Mevrouw *Roex* wil weten hoe dat in overeenstemming te brengen is met de prioriteiten van het globaal plan.

Mevrouw *Vera Van der Borgh* heeft vragen bij de aantrekkelijkheid van de job als arts in een consul-

tatiebureau. De verloning van de artsen wordt problematisch. Het wordt almaar moeilijker om artsen te vinden die het werk willen doen. Nochtans betreft het een belangrijke opdracht. De spreekster heeft dit kunnen vaststellen in Antwerpen, bij het bezoek aan het centrum van Kind en Gezin op de Dag van de Armoede. Kind en Gezin heeft enkele jaren geleden een studie laten uitvoeren over wat nodig is om de job als arts in een consultatiebureau voldoende aantrekkelijk te maken. Ze wil weten of het de bedoeling is de aanbevelingen van de studie geheel of gedeeltelijk te realiseren.

Vorig jaar werd er een nieuwe financiering vooropgesteld voor de diensten voor pleegzorg van Kind en Gezin. Het afgelopen jaar heeft Kind en Gezin deze nieuwe financiering betaald uit de eigen reserves. Daarvoor gebruikte het 224.000 euro. Mevrouw Van der Borghht vraagt hoe dit zal verlopen in 2007. Blijkbaar bestaat er hierover heel wat onrust binnen de diensten.

Begin 2006 had Kind en Gezin blijkbaar een reservefonds. Daar was 1.424.000 euro ingeschreven voor de aankoop van de visusscreeningstoestellen. Mevrouw Van der Borghht vraagt of men dit budget opnieuw zal opnemen uit het reservefonds dan wel of Kind en Gezin bijkomende middelen krijgt voor diezelfde aankoop. Wat gebeurt er in dit laatste geval met de middelen van het reservefonds?

Ze stelt dat er bij een ongewijzigd beleid in een kredietverhoging van 1.435.000 euro wordt voorzien voor de financiering van het gestegen aantal plaatsingsdagen binnen de sector van de diensten voor opvanggezinnen. De afgelopen maanden waren er in de pers berichten over betalingsmoeilijkheden bij Kind en Gezin. Daardoor hebben de diensten en dus ook de onthaalouders hun middelen niet gekregen. Mevrouw Van der Borghht vraagt of dit probleem wordt opgelost met het nu vooropgestelde bedrag.

Voor de realisatie van de dertien opvoedingswinkels wordt voorzien in 374.000 euro. Dat komt neer op gemiddeld 28.769 euro per winkel. Vandaag krijgen de opvoedingswinkels van Turnhout en Genk ondersteuning vanuit Kind en Gezin. Mevrouw Van der Borghht wil weten of beide opvoedingswinkels in aanmerking komen voor verdere ondersteuning. Ze vraagt ook nog hoe de opvoedingswinkels er zullen uitzien, hoe ze zullen worden bemand en welke dienstverlening er wordt geboden.

Er wordt 1,012 miljoen euro uitgetrokken voor de realisatie van doelstelling 8 van het Globaal Plan: de versterking van het specifieke aanbod voor gezinnen met opvoedingslast. Deze middelen zouden nodig zijn voor de veertig bijkomende plaatsen in de CKG's. Over de verdeling van deze veertig plaatsen werd al gediscussieerd. Toen ging het nog om een advies van de adviesraad van Kind en Gezin. Mevrouw Van der Borghht vraagt of er ondertussen al een definitieve beslissing is en, zo ja, welke.

In de beleidsbrief leest ze dat minister Vervotte de zelfstandige opvangsector aantrekkelijker en groter wil maken, vooral door middel van fiscale maatregelen. Ze wil weten hoever de onderhandelingen staan op dat vlak. De minister heeft aangekondigd dat ze zal onderzoeken hoe de toegankelijkheid voor ouders met een laag inkomen kan worden verbeterd. Mevrouw Van der Borghht juicht dit toe, maar wil ook hier vernemen hoever het onderzoek staat.

Minister Vervotte heeft gezegd dat het overleg met de sociale partners is gestart naar aanleiding van het advies van de NAR over het sociaal statuut van de onthaalouders. De vraag naar een volwaardig statuut is sterk in de media gekomen. Mevrouw Van der Borghht vraagt of de minister al een raming heeft van de kosten voor de overgang naar een volwaardig statuut.

De heer *Bart Caron* leest in de beleidsbrief dat er in elke centrumstad een opvoedingswinkel zal worden opgestart. Hij vraagt hoe dit initiatief zal worden uitgebouwd, wat de timing is en hoe alles wordt begroot. Er zijn 13 halftijdse krachten gepland, goed voor 374.000 euro, terwijl er aanvankelijk sprake was van 12 voltijdse krachten. Hij vraagt hoeveel mensen er nu effectief in dienst zullen treden. Hij wil ook weten of de beschikbare middelen de komende jaren zullen worden uitgebreid.

Hij wil weten welk model van opvoedingswinkel de minister voor ogen staat. Wil zij het bekendste voorbeeld in Vlaanderen volgen, namelijk dat van Genk? Hoe evolueert dit verder? Hoe is de relatie binnen het lokale beleid met CAW's, CKG's, OCMW's en met het sociaal huis? In welke setting zullen die opvoedingswinkels worden ondergebracht?

De heer Caron treedt mevrouw Roex bij. De financiële middelen voor triple P zijn in verhouding veel groter dan die voor de opvoedingswinkels, terwijl ze toch allebei deel uitmaken van dezelfde beleidsinten-

tie, namelijk investeren in opvoedingsondersteuning. De heer Caron veronderstelt dat de opvoedingswinkels als het ware de ‘etalage’ moeten vormen van deze werking.

Hij heeft een vraag over de uitvoering van de regelgeving inzake adoptie. Hij citeert op pagina 18 van de beleidsbrief: “Om te vermijden dat er onredelijk lange wachttijden ontstaan na het bekomen van een geschiktheidsvonnis – en met het risico van het verstrijken van de geldigheidsduur van het geschiktheidsvonnis – zal ik overwegen om de instroom beter af te stemmen op het aantal adopties dat kan worden gerealiseerd binnen een redelijke termijn.” De heer Caron vraagt wat hiermee wordt bedoeld. Is het de bedoeling dat mensen worden ontmoedigd om in te stappen in het proces? Hij gaat ervan uit dat een sterke stijging van het aantal aanmeldingen, zoals ook in de tekst staat, leidt tot hogere investeringen in mensen en middelen.

Minister *Inge Vervotte* vindt de aandacht voor kindermishandeling noodzakelijk. De overheid heeft samen met de verschillende vertrouwenscentra geprobeerd om een systematisch en overkoepelend draagvlak te creëren. Er wordt dus niet alleen gesproken over het expertisecentrum of het ‘callcenter’, er is een totaal actieplan. Er is een concrete timing en er zijn budgetten. De timing werd vooraf afgesproken met de vertrouwenscentra voor kindermishandeling. De beschikbare tijd ligt vast in functie van de middelen die konden worden vrijgemaakt en van het aantal mensen dat kon worden ingezet.

De minister hecht veel belang aan structureel overleg met Justitie op basis waarvan er afspraken kunnen worden gemaakt. Die samenwerking is echter niet altijd eenvoudig. De materie is ook heel divers: denken we maar aan intrafamiliaal geweld, slachtofferhulp, kindermishandeling of bijzondere jeugdzorg.

Inzake kindermishandeling werd op het kabinet van Justitie onder leiding van de heer Christian Maes een werkgroep opgericht tussen de vertrouwenscentra voor kindermishandeling en Justitie. Die werkgroep vergadert op het kabinet van Justitie en zal in 2007 beleidsvoorstellen voorleggen. In Antwerpen is samenwerking aan de gang tussen het parket, Kind en Gezin, de vertrouwenscentra en de bijzondere jeugdzorg. De resultaten worden besproken in de werkgroep.

De CKG's hebben een preventieve functie. De tekorten in de bijzondere jeugdzorg duwen jongeren naar

de CKG's. De bijzondere jeugdzorg moet dus worden uitgebreid en de verschillen inzake de bezetting van de CKG's moeten worden onderzocht. Het Globaal Plan stelde dat én het probleem van de overbezetting én dat van de regionale spreiding moest worden aangepakt. Om dat versneld te kunnen doen, worden er voor 2007 niet twintig maar veertig plaatsen gecreëerd. De 20 plaatsen uitbreiding voorzien voor 2008 worden dus een jaar eerder gerealiseerd. De beslissing over de verdeling wordt binnenkort genomen, want het advies van het raadgevend comité is ondertussen binnen.

De vraag naar wetenschappelijke begeleiding en ondersteuning is volgens de minister pertinent. Ze steunt een aantal wetenschappelijke projecten over de wenselijkheid van een uitbreiding of veralgemening van de projecten.

De minister wil een toegankelijke kinderopvang. De kostprijs moet redelijk zijn en er moet een gezonde verhouding zijn tussen de gesubsidieerde en de niet-gesubsidieerde sector, zowel op Vlaams als op lokaal niveau. De wittevlekkenmethode is in dat verband belangrijk.

Het plan voor flexibele en occasionele kinderopvang moet door de sector worden uitgevoerd. Men is daarmee bezig. De reglementen en het decreet moeten worden gewijzigd.

Er is verwarring over de bedragen. In 2006 is 1,5 miljoen euro ter beschikking gesteld voor de uitbreiding van de kinderopvang (gesubsidieerde en zelfstandige opvanginitiatieven). In 2007 wordt nog eens 5,1 miljoen euro vrijgemaakt. Op kruissnelheid wordt in 2007 dus 6,6 miljoen euro gebruikt.

De minister hecht veel belang aan de verbetering van de situatie van de onthaalouders. Die spelen immers een belangrijke rol in de kinderopvang. Ze wil zorgen voor meer rechtszekerheid, een betere verloning en betere arbeidsvoorwaarden. Ze juicht toe dat daarvoor een breed draagvlak bestaat.

Minister Vervotte gebruikt e-brieven, maar de mensen zonder internettoegang worden evenmin uit het oog verloren. Zij krijgen dus gewone brieven.

Minister Vervotte vindt het verantwoord om relatief veel geld vrij te maken voor Triple P. Het gaat immers om een eenmalige subsidie. Ze rekent er ook op dat dit programma positieve effecten zal hebben voor andere sectoren.

Na de debatten in de commissie over de CKO's heeft men met de sector de doelstellingen van de projecten en de noodzakelijke randvoorwaarden voor het implementeren van de projecten uitgeklaard. In december 2006 wordt een brief met een oproep verstuurd. In maart zullen zestien CKO-projecten worden goedgekeurd, die zullen lopen tot 31 december 2008. Nadien wordt onderzocht hoe het verder moet.

De visusscreeningstoestellen kosten 1,4 miljoen euro. Daarvoor worden in 2007 extra middelen vrijgemaakt. Dat geld komt dus niet uit het reservefonds.

Sommigen vragen om niet te veel overlapping toe te staan tussen de CKO's. Minister Vervotte staat dat wél toe. Ze vraagt dat de regio's duidelijk worden afgebakend. De lokale partners en het lokale kinderveroverleg hebben in dat verband een belangrijke rol te vervullen. Toch wil ze niet verhinderen dat twee CKO's op één grondgebied actief zouden zijn. Minister Vervotte wil geen wildgroei, maar ze vindt dat er in de pilootfase een grote vrijheid moet zijn bij de uitwerking.

Inzake de subsidiëring van de opvangdiensten bevestigt de minister dat ze niet langer het criterium van het aantal gezinnen maar wel dat van het aantal plaatsen gebruikt. Ze is gevoelig voor de gevolgen van deze omslag voor de sector. De extra middelen en de omschakeling zelf zorgen voor meer inzetbaar personeel op het niveau van geheel Vlaanderen.

Door de omschakeling van het systeem zouden sommige diensten personeel kunnen verliezen. Daarom voorziet de minister voor 2007 in een overgangperiode. De diensten kunnen dan nagaan hoe ze kunnen samenwerken. Het is een positieve operatie, maar niet iedereen wordt er beter van. De minister wil die mensen de tijd geven om na te gaan hoe zij er ook beter van kunnen worden.

De bekommernis rond de artsen in de consultatiebureaus is terecht. Kind en Gezin heeft al een aantal initiatieven genomen om daarvoor een oplossing te vinden. Het probleem heeft te maken met een combinatie van factoren. Er wordt van de mensen gevraagd om veel uren te maken en ook het loon speelt een rol. Er zijn nog andere elementen. De minister beseft goed dat de artsen een cruciale factor zijn voor de werking van de consultatiebureaus. Het blijft haar bekommernis om te zoeken naar versterking.

Voor de opvoedingswinkels is er voorzien in een recurrent budget. De minister zal daarop terugkomen bij de bespreking van het decreet Opvoedingsondersteuning. De bestaande winkels zullen behouden blijven. Het is de bedoeling om de financiële middelen gelijk te spreiden over de verschillende centra. Er zal ook een soort van coördinatiefunctie worden gefinancierd. Het huidige bedrag was altijd vooropgesteld; het gaat dus niet over een opstapfase. Dit zal op een later tijdstip nog worden besproken in het Vlaams Parlement.

Over de positionering van de CKG's binnen de Integrale Jeugdhulp (rechtstreeks of niet-rechtstreeks toegankelijke hulp) is er nog geen beslissing genomen. Dit punt zal in het voorjaar van 2007 worden besproken. De positionering zal worden bepaald aan de hand van de typemoduleringen.

De heer *Bart Caron* vraagt binnen welke structuur de opvoedingswinkels samenwerken. Minister *Inge Vervotte* antwoordt dat daarvoor in het decreet Opvoedingsondersteuning een aantal kwaliteitsvoorwaarden en criteria zullen worden bepaald. Het is niet de bedoeling dat bepaalde partners expliciet naar voren worden geschoven. Er wordt dus niet strikt vastgelegd welke partners rond de tafel moeten zitten om te kunnen spreken van een opvoedingswinkel. Wel wordt duidelijk bepaald dat er een netwerk van partners moet zijn. Niet om het even wie die brochures in zijn vitrine legt, kan zeggen dat hij een opvoedingswinkel heeft.

De kwestie van de fiscaliteit is volgens de minister erg cruciaal. Vlaanderen pleit sterk voor de leefbaarheid van de zelfstandige sector. Of dit haalbaar is, hangt af van het politieke en maatschappelijke draagvlak om de federale overheid te overtuigen.

De heer *Lieven Van den Berghe*, administrateur-generaal van Kind en Gezin zegt dat het stappenplan dat tot stand kwam in overleg met de vertrouwenscentra kindermishandeling, systematisch wordt uitgevoerd. De studie over het centraal meldpunt zal afgerond zijn in januari 2007. Pas daarna zal worden beslist of een andere aanpak noodzakelijk is. Het observatorium is gebaseerd op een registratie vanuit alle kanalen voor de melding van kindermishandeling. Men probeert een meer volledige registratie te realiseren en een aantal wetenschappelijke activiteiten rond dat thema te ontwikkelen. Die stap zal volgend jaar worden gezet.

Op het einde van dit jaar zal er in het reservefonds van Kind en Gezin 33 miljoen euro zitten. 24 miljoen euro daarvan is afkomstig van de verkoop van het gebouw en dat geld blijft staan.

Kind en Gezin weet nog niet wat de implementatie van de visusscreening zal zijn. Volgend jaar wordt in een aantal consultatiebureaus gestart met een pilootproject. Pas daarna wordt er een definitieve beslissing genomen. Het toestel is wetenschappelijk getest door verschillende Vlaamse universiteiten en werd goed bevonden. De heer Van den Berghe schat dat er ongeveer 170 toestellen zullen moeten worden aangekocht.

Voor Triple P was er dit jaar nog geen budget, maar volgend jaar zal dat wel het geval zijn. Het gaat om 1,7 miljoen van de 2,2 miljoen die is ingeschreven. Een ander gedeelte gaat naar een mediacampagne rond positief ouderschap. Deze campagne hangt samen met de implementatie van Triple P. Het is een eenmalig budget, voornamelijk voor opleidingen, onder meer voor een intensieve training van het personeel van Kind en Gezin.

Er is ook gesproken over betalingsmoeilijkheden. Door de stijging van het aantal prestatiedagen in de diensten voor opvanggezinnen, kon Kind en Gezin in oktober geen 95 percent van het voorschot uitbetalen. Dat is in twee keer gebeurd. Kind en Gezin heeft hulp gevraagd aan de minister van Begroting en heeft die ook gekregen. Daardoor is de volledige 95 percent nu uitbetaald.

Inzake het taalbeleid moet er uiteraard een onderscheid worden gemaakt tussen Brussel en de faciliteitengemeenten. In Brussel hanteert Kind en Gezin alleen het Nederlands. In de faciliteitengemeenten wordt ook het Frans gehanteerd, uiteraard binnen de normen die door de regering zijn vastgelegd.

Voor de niet-erkende opvanginitiatieven in Brussel, voornamelijk zelfstandige opvanginitiatieven, speelt de taalregeling niet. Ten opzichte van Kind en Gezin communiceren ze in het Nederlands en alle administratieve verplichtingen gebeuren in het Nederlands. Ze kunnen echter vrij kiezen welke taal ze spreken met de kinderen en met de gezinnen. Dat kan het Frans zijn, maar ook een andere taal, bijvoorbeeld het Engels.

Kind en Gezin is in Brussel goed voor 36 percent van de totale kinderopvang. Dat is veel. Kind en Gezin wil daarover overleggen met het ONE, maar dat is

niet eenvoudig. Het gaat dan over de politiek die in Brussel moet worden gevoerd zonder plaatsen te verliezen. De eerste gesprekken hebben niet geleid tot maatregelen.

Het taalbeleid in de faciliteitengemeenten is uiteraard onderworpen aan de taalrichtlijnen. Kind en Gezin probeert die zo goed mogelijk uit te voeren, wat niet altijd gemakkelijk is.

Kind en Gezin zal nog dit jaar gesprekken voeren met het FCUD over de investeringen in de flexibele opvang waarvoor al een tijdje gelden zijn gereserveerd. Een afstemming is uiteraard noodzakelijk. Er is een probleem met de werkwijze van het FCUD. In de mate dat het voorzieningen subsidieert, is het in strijd met de bijzondere wet. Het FCUD moet in feite personen financieren. Daarover wordt met het FCUD gepraat. Het beleid van de Vlaamse Gemeenschap mag niet worden verstoord; het moet worden gesteund en eventueel versterkt.

De adoptieambtenaar is mevrouw *Dorien Chamon* die afkomstig is van de adoptiedienst De Mutsaard. Kind en Gezin zoekt, in overleg met de consultatiebureaus, naar oplossingen om het huidige aantal artsen te kunnen behouden en het liefst nog wat te doen toenemen. Dat is inderdaad ook een financiële kwestie.

Mevrouw *Elke Roex* vindt het debat over de centra voor kinderopvang erg belangrijk, omdat het een grote impact heeft op de hele sector van de kinderopvang. Het parlement moet dit nauwgezet opvolgen. Misschien is het aangewezen om hierover binnenkort opnieuw een hoorzitting of gedachtewisseling te organiseren, zodat het parlement de diverse keuzes mee kan bepalen.

Minister *Inge Vervotte* zegt dat ze graag bereid is het parlement daarin inspraak te geven. Haar keuze voor projecten weerspiegelt immers de bekommernissen van de overheid, bijvoorbeeld in een grootstedelijk of een landelijk gebied.

Op de vraag van mevrouw Van der Borghht antwoordt de heer Van den Berghe dat het reservefonds 33 miljoen euro bevat, waarvan 24 miljoen euro geblokkeerd is, wegens de verkoop van het gebouw. De opbrengst ervan wordt gebruikt voor het betalen van de huur. Het Rekenhof heeft daar geen bezwaren tegen.

Mevrouw *Helga Stevens* heeft een vraag over het vergunningenbeleid voor opvanginitiatieven. De minister stelt dat er hierover nauw overleg zal zijn met de

sector. Mevrouw Stevens wil weten of de zelfstandige en de gesubsidieerde sector dezelfde vergunningsregelingen hebben. Is een dienst voor zelfstandige opvang – een minicrèche of zelfstandige onthaalouders – onderworpen aan even strenge vergunningsregels als de gesubsidieerde diensten? Die laatste krijgen immers wel geld en de zelfstandige opvang niet. Zal dit worden gecontroleerd? Wordt er bestraft indien die regeling niet wordt nageleefd? Als er wordt bestraft, kan er dan beroep worden aangetekend, en zo ja, wat is dan de beroepsprocedure?

De kwaliteit van de kinderopvang is heel belangrijk, maar de regels mogen niet zo streng zijn dat iedereen het beroep ontvlucht. Er is immers ontzettend veel nood aan kinderopvang.

Mevrouw Stevens weet dat er problemen zijn met binnenlandse adoptie. Slechts vijf bureaus zijn daarvoor verantwoordelijk. Er zijn maximaal twintig binnenlandse adopties per jaar. De wachtlijsten zijn erg lang. Betekent dit dat sommige kandidaat-adoptanten verscheidene bureaus aanschrijven? Alleen rijkere mensen kunnen dat. Adoptiebureaus werken immers niet gratis. Zelfs de gewone werkman valt hier al uit de boot. De verplichte vormingscursus kost 250 euro, terwijl dat bij interlandelijke adoptie slechts 25 euro is. Dat is een groot verschil. Mevrouw Stevens wil weten wat de reden daarvoor is.

Mevrouw *Mieke Vogels* wil aan de heer Dehaene bewijzen dat de oppositie ook geïnteresseerd is in kinderopvang. Daarom merkt ze op dat de minister heeft verwezen naar de heer Van den Berghe voor de concrete timing inzake de flexibele opvang en voor de besluiten die de minister vanuit haar bevoegdheid moet trekken.

De heer *Lieven Van den Berghe* merkt op dat de flexibele opvang in alle opvangdomeinen een rol speelt, zowel bij de zelfstandige opvang als bij de diensten voor opvanggezinnen en de kinderdagverblijven. Bepaalde artikelen van de huidige besluiten moeten worden gewijzigd. Gezien het technische karakter is dat echter niet zo eenvoudig. Er is een stappenplan ontwikkeld voor de systematische aanpassing van alle besluiten. Het raadgevend comité zal morgen al adviezen uitbrengen over de zelfstandige opvang. Dat besluit zal meteen worden voorgelegd aan de regering. De buurt- en nabijheidsdiensten staan op stapel. Begin volgend jaar zal er worden begonnen met de gesubsidieerde sector. Nog voor het eind van het jaar probeert men een aantal uitvoeringsbesluiten

met betrekking tot de dienstencheques voor te leggen aan de regering. Dat stappenplan bepaalt wanneer de zaken systematisch worden voorgelegd, om ze op elkaar af te stemmen. Het is goedgekeurd door de regering. Een van de punten is het decreet betreffende de dienstencheques.

Dat alles wordt uitgevoerd, maar het zal tijd vergen vóór dit op het terrein volledig is verwezenlijkt. Vooral technisch gezien is het niet gemakkelijk om dit in te voeren in de gewone reglementering zonder opnieuw een zware administratieve last te creëren. Flexibele kinderopvang moet zo eenvoudig mogelijk worden gehouden.

Voor de zelfstandige kinderopvang gelden er uiteraard andere vergunningsregels. De basisprincipes met betrekking tot de kwaliteit zijn evenwel dezelfde voor de zelfstandige, geattesteerde opvang. Het is de bedoeling dat er in de toekomst één vergunningensysteem komt. Daarnaast verwees de minister toen ze het had over het beleidsplan, waarin wordt gesproken over de CKO's. Een van de belangrijkste punten ervan is het streven naar een vereenvoudigd vergunningensysteem, gelijklopend voor gesubsidieerde en niet-gesubsidieerde initiatieven. Daar wordt vanaf volgend jaar al aan gewerkt. Het is niet zo dat zelfstandige initiatieven niet gesubsidieerd zijn. De financiële stimulansen zijn beperkt, maar ze bestaan, ook voor de zelfstandige opvang. Er zijn toelagen per plaats die aan bepaalde voorwaarden voldoet. Er zijn ook subsidies om het opstarten van zelfstandige opvangvoorzieningen aan te moedigen.

Het agentschap Inspectie staat nu in voor de kwaliteitsbewaking. Geregeld wordt het attest van een initiatief ingetrokken. Daartegen kan men administratief beroep aantekenen bij Kind en Gezin. Daarna is een beroep bij de Raad van State mogelijk.

De nieuwe wetgeving inzake adoptie wordt geïmplementeerd. Dat leidt tot een toevloed van aanvragen. Veel mensen hebben gewacht op de nieuwe wetgeving om een adoptieaanvraag in te dienen. Kind en Gezin wil deze aanvragen eerst verwerken, samen met de jeugdrechters en de CAW's. Alle CAW's in Vlaanderen werden versterkt om die dossiers systematisch te kunnen behandelen. Men wil dat eerst consolideren voor men nieuwe initiatieven wil nemen, bijvoorbeeld met betrekking tot de binnenlandse adoptie. Men moet kunnen gaan alvorens men kan lopen. Inzake de binnenlandse adoptie heeft men ervoor gekozen om de zaken wat te vertragen. Eerst wilde men dat

meteen behandelen. De heer Van den Berghe denkt evenwel dat zijn dienst ervoor moet zorgen dat de zaken die geïnstalleerd zijn, naar behoren functioneren. Vandaag lopen de zaken immers nog niet naar wens. Het zal nog wat energie en tijd vergen om dat volledig in orde te maken.

Mevrouw *Elke Roex* merkt op dat de meerderheid vorige week het voorstel van decreet betreffende de dienstencheques heeft ingediend en dat ze zal vragen dat het zo snel mogelijk wordt behandeld, vermoedelijk in de Commissie voor Economie, Werk en Sociale Economie.

Minister *Inge Vervotte* deelt mee dat de voormalige raad van bestuur is omgevormd tot een raadgevend comité. In het voorjaar zal er hoogstwaarschijnlijk een nieuw raadgevend comité worden aangesteld. De betrokkenen zijn daarvan op de hoogte. Het is de bedoeling om de dialoog voort te zetten. Op dit ogenblik is het raadgevend comité dus een tijdelijke voortzetting van de raad van bestuur.

Programma 41.5 – Gehandicaptenzorg- VAPH

Mevrouw *Marijke Dillen* vindt dit een heel belangrijk programma. Ze heeft de doelstellingen en de krachtlijnen van het gehandicaptenebeleid voor 2007 met veel aandacht gelezen. Al die initiatieven kunnen de goedkeuring van de Vlaams Belangfractie wegdragen. De fractie steunt die voorstellen zonder verdere kritiek.

Ze heeft wel vragen over de manier waarop de wachtlijsten concreet zullen worden weggewerkt. De minister erkent in haar beleidsbrief dat het aantal urgente centraal geregistreerde zorgvragen toeneemt. Om die toename te onderzoeken en om aan de zorgvragen tegemoet te komen, wil de minister dit in een Europese context plaatsen. In haar toelichting bij de begroting deelde ze mee dat ze voorziet in een capaciteitsuitbreiding die ze op een wetenschappelijk onderbouwde manier wil operationaliseren. Daarover wil mevrouw Dillen meer duidelijkheid. Ze twijfelt niet aan het nut van onderzoek, maar ze ziet dat als een onvoldoende antwoord op de lijst van urgent wachtende personen.

Vorige week zijn de cijfers bekendgemaakt van de vzw Opvang Tekort. Enige tijd geleden zijn er in de media cijfers verschenen van de centrale registratie van zorgvragen in Vlaanderen. Die cijfers werden

tegensproken door het VAPH. Volgens de ene bron is er een tekort van 7275 plaatsen, volgens de andere bedraagt het tekort slechts 2700 plaatsen. Dat is een behoorlijk verschil. Ze vraagt aan de minister wat op dit ogenblik de concrete stand van zaken is.

Vorig jaar heeft de minister een succesvolle inkrimping van de wachtlijsten aangekondigd voor 2006. Mevrouw Dillen wil weten of ze daarin geslaagd is. Ze vraagt ook of men min of meer op schema zit met het meerjarenplan van het VAPH 2003-2007 voor het wegwerken van de wachtlijsten. Voor haar fractie is dat een absolute prioriteit binnen het gehandicaptenebeleid.

Op pagina 37 van de beleidsbrief is sprake van een extra krediet om in 2006 331 semi-residentiële en residentiële plaatsen en 640 ambulante plaatsen te creëren. Voor 2007 zou dezelfde verhoging gepland zijn. In het schema daaronder blijken die plaatsen echter slechts eenmaal vermeld te worden. Daarover wil mevrouw Dillen graag enige verduidelijking.

De minister geeft in haar begroting een goede toelichting over de zorggradatie. Mevrouw Dillen kan de doelstelling onderschrijven. Ze wil echter wat meer informatie over de concrete invulling ervan, bijvoorbeeld over de proefexperimenten die worden opgestart met alternatieve financiering.

In de beleidsbrief vermeldt de minister de bedragen die werden toegekend voor het PAB in 2006. Mevrouw Dillen had graag wat meer toelichting over de plannen voor 2007. Ze wil ook meer weten over het onderzoek naar de doelmatigheid.

Het Rekenhof maakte slechts een enkele opmerking bij de begroting van minister Vervotte. Mevrouw Dillen feliciteert haar daarmee, want andere ministers hebben heel wat meer fundamentele opmerkingen gekregen. Het Rekenhof stelde meer bepaald een vraag over een verschil in de begroting van het VAPH. Het Vlaams Agentschap zou in de begroting 493.000 euro meer inschrijven aan dotatie-inkomsten dan wat de minister in de algemene uitgavenbegroting plant. Dat is een groot verschil. Het Rekenhof wijst ook op een aanzienlijk verschil in verband met de ontvangsten van de Nationale Loterij. De begroting voor 2007 vermeldt namelijk een hoger bedrag dan de Nationale Loterij. Daarover wil mevrouw Dillen verduidelijking.

Mevrouw *Helga Stevens* stelt vast dat het hoofdstuk van de beleidsbrief over de personen met een handi-

cap niet vermeldt dat 2007 het Europees Jaar is voor Gelijke Kansen. Dat is volgens haar een gemiste kans om de status van personen met een handicap naar de buitenwereld te verbeteren.

De minister van Gelijke Kansen is wel bezig met het idee van toegankelijkheid. Minister Vervotte heeft in haar beleidsbrief een beetje aandacht voor de toegankelijkheid van de sociale huisvesting en de vrijetijdsinitiatieven. Mevrouw Stevens vindt dat echter maar magertjes. Er is geen duidelijke visie op de realisatie van gelijke kansen voor personen met een handicap. Dat is jammer, want het VAPH doet al heel wat op dat vlak.

Mevrouw Stevens begrijpt dat er een inhaaloperatie zal zijn inzake de inschaling voor het PAB en dat vindt ze erg positief. In 2006 werd het PAB uitgebreid met 230 plaatsen. Ze vindt echter geen cijfers terug over een uitbreiding in 2007. Een verdere inhaaloperatie is nochtans noodzakelijk.

Het stokpaardje van mevrouw Stevens is het budget voor doventolkuren. Vorige maandag kreeg ze het bericht dat het budget voor de tolkuren voor dit jaar is opgebruikt. Er zijn nog zes weken in 2006. Dit jaar bedroeg het budget 9000 uren. Men hoopte dat dit voldoende zou zijn, maar dat blijkt niet het geval. Voor doven die bijvoorbeeld naar de dokter willen gaan, is dat een probleem. Ze kunnen geen gebruik meer maken van een tolk, tenzij ze die uit eigen zak betalen. Zal het budget voor de doventolkuren in 2007 gelijk blijven of komt er een uitbreiding? Daarover staat slechts één zin in de beleidsbrief: "De nood aan tolkuren zal nauwgezet worden opgevolgd." Wat betekent dat concreet? Is de minister van plan een stappenplan op te stellen zoals voormalig minister Vogels heeft gedaan? Volgens mevrouw Stevens is er ook nood aan een scenario voor het geval dat blijkt dat in oktober of november het budget bijna is opgebruikt. Het gevolg is dat dove mensen het gebruik van hun tolkuren gaan uitstellen, waardoor het probleem verschoven wordt naar volgend jaar.

Mevrouw Stevens vindt het jammer dat het Vlaams Communicatie Assistentiebureau voor Doven (afgekort CAB) zelf niet eerder heeft gezegd dat de uren bijna op waren. Per brief van 9 november van het commissiesecretariaat ontvingen alle commissieleden het opvolgingsrapport de dato 5 september 2006 van het CAB dat stelde dat er geen probleem was met de tolkuren. Nu blijkt er echter wel een probleem zijn. Ze vraagt dat de minister bij het CAB zou vragen

waarom er zo'n groot verschil is tussen de raming en de werkelijke toestand.

Het verheugt haar wel dat het uurloon van de tolken is opgetrokken, maar dit moet toch worden genuanceerd. Een opslag met 12 procent lijkt veel, maar op een bedrag van slechts 26 euro per uur is dat eigenlijk niet zoveel.

Wat betreft de wijzigingen ten gevolge van de operatie Beter Bestuurlijk Beleid zou het VAPH voorlopig nog verantwoordelijk blijven voor de tewerkstellingsmaatregelen ten voordele van personen met een handicap in afwachting van de nieuwe regels binnen het domein Werk en Sociale Economie. Mevrouw Stevens vraagt wanneer die regels klaar zullen zijn.

In verband met het inclusief onderwijs is ze blij dat de minister stelt dat er intensief overleg wordt gepleegd met de VLOR en met de minister van Onderwijs over het leezorgkader. Deze belangrijke discussie heeft gevolgen voor Welzijn, want Welzijn betaalt voor de MPI's. Blijft binnen het nieuwe leezorgkader het aantal scholen voor buitengewoon onderwijs gelijk? Blijft die situatie hetzelfde? Mevrouw Stevens vraagt ook dat de minister bij haar collega zou pleiten voor een betere spreiding van de scholen voor buitengewoon onderwijs om het vervoersprobleem gedeeltelijk op te vangen.

Ze vraagt dat de minister er bij de minister van Onderwijs zou op aandringen dat de budgetten voor onderwijszorg voldoende hoog blijven voor de ondersteuning van alle kinderen en studenten met een handicap. Er moeten voldoende maatregelen voor GON-begeleiding zijn. Er moet worden voorzien in tolkuren voor het onderwijs. Nu is er veel kritiek. Er zouden tekorten zijn, onder meer voor leerlingen met autisme.

Mevrouw *Vera Jans* sluit zich aan bij de vraag van mevrouw Dillen over de stand van zaken met betrekking tot het meerjarenplan. De som van 22,5 miljoen euro is cruciaal in dit beleidsdomein. Het bedrag van 7,5 miljoen euro aan bijkomende middelen lijkt haar een sterk signaal.

Ze is blij dat de minister speciale aandacht zal schenken aan de dure nursingplaatsen. Men mag zich niet altijd toespitsen op cijfers. Het hoofddoel blijft te voorzien in opvang voor de meest dringende situaties. Ze is benieuwd naar de studie van de Europese Commissie. Men probeert de wachtlijst versneld weg

te werken, maar intussen groeit de wachtlijst nog aan. Sommigen spreken van een aanzuigeffect. Zal er hierover in 2007 nog studiewerk worden verricht of is het wachten op de Europese ontwikkelingen van begin 2008?

Inzake de individuele materiële bijstand bedroeg de wachttijd vroeger gemiddeld elf maand. Nu is dat nog slechts drie maand met en één maand zonder de bijzondere commissie. Ze veronderstelt dat de overheid zal proberen om dat tempo aan te houden. In de beleidsbrief vindt ze ook een rechtzetting over het wegwerken van de achterstand bij het uitbetalen van de voorschotten en bij de dagprijsdossiers. Ze hoopt dat er voor 2007 voldoende kredieten zijn uitgetrokken voor een versnelling van de afrekening. Ze vraagt of die achterstand bij de dagprijsdossiers in 2007 volledig zal worden weggewerkt.

Ze leest in de beleidsbrief dat de minister bijzondere aandacht zal besteden aan de arbeidszorg. Het is inderdaad belangrijk dat ter zake een coherent en eenduidig beleid zou worden gevoerd en dat er duidelijkheid komt over de diverse projecten. Ze vraagt wat er concreet zal gebeuren en op welke termijn. Dezelfde vraag geldt voor de vrijetijdsinitiatieven die met een jaar verlengd zijn onder Welzijn. Wanneer kunnen die mensen duidelijkheid verwachten over hun definitieve plaats? Hoe zal dat concreet gebeuren?

Inzake het leerzorgkader sluit ze zich aan bij de vragen van de andere leden.

De heer *Tom Dehaene* merkt op dat de Vlaamse Regering op 17 november beslist heeft dat ALS-patiënten versneld een PAB kunnen aanvragen en krijgen. Zijn fractie juicht dat uiteraard ten zeerste toe.

De uitleendienst van de hulpmiddelen heeft ook een project opgezet rond het inzamelen van tweedehands-hulpmiddelen. Zo slaagt men erin om de aanvragen voor hulpmiddelen gemiddeld binnen de twee weken te beantwoorden. Een studie van het VAPH toont aan dat dit een zeer goede formule is. De mensen worden goed geholpen en er wordt veel geld uitgespaard, onrechtstreeks ook voor het VAPH. Hij vraagt wat de diensten van de minister daaruit besluiten. Wordt er gewerkt aan een structurele ondersteuning van die uitleendienst die momenteel volledig met vrijwilligers werkt? Het is immers de vraag of dat project kan blijven voortbestaan als sommige vrijwilligers afhaken. De heer *Dehaene* kan zich voorstellen dat een gelijk-

aardige werkwijze ook nuttig kan zijn voor andere personen met een handicap die andere hulpmiddelen nodig hebben.

Mevrouw *Vera Van der Borgh*t verwijst naar het decreet van 21 december 2001. Dat decreet moest leiden naar de invoering van het PGB, naar een behoeftegestuurde betoelaging van de voorzieningen en naar zorg op maat. Artikel 6 bepaalt dat de regering de criteria, de modaliteiten en het bedrag van de toelagen aan erkende voorzieningen bepaalt, op basis van een module van zorgfuncties die rekening houden met de zorgbehoefte van de personen met een handicap. Met het bepalen van de zorgmodules is nu de eerste stap gezet. Nu moet de tweede stap worden gezet, namelijk het bepalen van de subsidiëring van die zorgmodules. Mevrouw *Van der Borgh*t wil weten hoever men daarmee staat. Is er een operationeel plan voor de financiering, gespreid over verschillende jaren?

Net als de heer *Dehaene*, juicht ze toe dat de minister het mogelijk heeft gemaakt om via een snelprocedure een PAB toe te kennen aan mensen met een snel degeneratieve aandoening. Ze wil weten of dat geld alleen voortkomt uit het PAB-budget. Indien dat het geval is, wil ze graag vernemen waarom men dat bedrag niet heeft verdeeld tussen het budget voor de PAB's en het budget voor de instellingen.

De heer *Bart Van Malderen* vindt het reduceren van de wachtlijsten via een betere diagnosestelling en een goede inventarisering essentieel. Hij is ook blij met de 7,5 miljoen euro extra. Volgens de beleidsbrief zou de dringendste nood daarmee worden gelenigd. Er zijn verschillende benaderingen mogelijk, onder meer een chronologische benadering en een benadering volgens hoogdringendheid. Op het terrein vraagt men een oplossing voor de personen met een meervoudige handicap. In dat verband spreekt men van de nursing-plusnorm.

Hij wil ook weten hoeveel mensen met een mentale handicap zich vandaag in de gevangenissen bevinden en hoeveel middelen daarvoor worden uitgetrokken. Hij vraagt zich af of deze nood kan worden gelenigd.

In de beleidsbrief vond hij niets terug over jeugdpsychiatrie in gehandicapteninstellingen. De jeugdpsychiaters hebben vaak deeltijdse opdrachten, verdeeld over verschillende instellingen. Het verloop binnen en de uitloop uit de sector is dan ook zeer groot.

Daardoor vermindert de kwaliteit van de zorg en verdwijnt topdeskundigheid. Hij wil weten of hieraan iets zal worden gedaan. De beleidsbrief spreekt over nieuwe normen voor omkadering en personeel. Hij wil weten hoe die nieuwe normen er zullen uitzien en wat de timing is.

Hij weet dat de flexibiliseringspremie in 1998 werd gehalveerd. Vandaag werkt 30 percent van de werknemers in de dagcentra deeltijds. Zo kunnen 730 mensen meer worden geholpen. Toch blijft de halvering van de flexibiliseringspremie bestaan. Het besparingsdoel, namelijk 800.000 euro, is nochtans overschreden. De betrokkenen vragen dat de halvering zou worden beperkt tot het initiële besparingsdoel, maar op die vraag wordt niet ingegaan. Hij vraagt of de minister daarvoor een soort van meerjarenplanning zou kunnen opmaken.

In de beleidsbrief is sprake van een gefaseerd stappenplan betreffende de zorggradatie, dat zal worden geoperationaliseerd in 2007. De heer *Bart Caron* ziet het PGB en de zorggradatie als belangrijke instrumenten bij het inkorten van de wachtlijsten. Daarmee wordt op een meer flexibele wijze tegemoetgekomen aan de noden. Het decreet op het PGB dateert van het jaar 2000. Hij dringt aan op een snellere uitvoering van deze maatregelen zodat de effecten op het terrein voelbaar worden.

Hij waardeert de experimenten en de versnelde toepassing van het PAB. Onlangs werd een groot budget toegekend voor personen met een snel degeneratieve ziekte. De zorgvernieuwing is een belangrijk initiatief, maar vordert te traag.

Minister *Inge Vervotte* deelt mee dat ze de meest recente cijfers van de wachtlijsten in de gehandicaptensector schriftelijk zal overmaken aan de commissie. De registratiecijfers komen immers niet overeen met het werkelijke tekort aan plaatsen. Dat is algemeen gekend. Ze vindt dat moet worden voorzien in de budgetten die noodzakelijk zijn voor de uitbreiding. Ondanks de uitbreiding worden de wachtlijsten echter steeds langer.

De Vlaamse Regering heeft zich ertoe verbonden deze programmatie die tijdens de vorige regeerperiode is vastgelegd, uit te voeren. Dat zal echter niet volstaan om de huidige behoeften in te vullen. Dat vergt heel wat bijsturing op verschillende terreinen waaronder uitbreiding, zorgvernieuwing, rechtvaardige toewijzing, zorgregie en prioriteitsbepaling. In

de loop van 2007 zal de sector deze parameters onder de loep nemen teneinde op een juiste en diverse wijze aan de noden te voldoen.

De opstap die normalerwijs bij de begrotingscontrole aan bod komt, is nu al opgenomen. Het misverstand met de cijfers komt doordat de opstap 2006-2007 werd verward met die van 2007-2008. Vandaag hebben we in de begroting de zekerheid dat de opstap september 2007-september 2008 mogelijk zal zijn. De mensen moeten dus niet wachten tot de begrotingscontrole om daarover zekerheid te hebben. Ze kunnen met een gerust hart het werk rond de parameters voortzetten.

De Europese studie maakt een vergelijking tussen de verschillende lidstaten inzake de opvangmogelijkheden in residentiële voorzieningen. Deze studie, die werd uitgevoerd door de Universiteit Gent, gaat niet in op het probleem van de wachtlijsten.

Het project rond de zorggradatie heeft heel snel doorgewerkt. De mensen werden op heel korte tijd ingeschaald. Dat is mede de verdienste van het VAPH dat al die processen heeft gemonitord, begeleid, doorgezonden, geregistreerd en verwerkt. Dat werk mag niet worden onderschat.

Nu komt de cruciale fase. We moeten beslissen op welke principes de uitvoering zal gebaseerd zijn. Het gaat over een grondige hervorming. Het wordt een zwaar proces voor werkgevers, werknemers en personen met een handicap. Alle neuzen moeten in dezelfde richting staan. De minister heeft een expert aangeduid die dit proces moet begeleiden en opvolgen.

De gegevens moeten worden verwerkt en getoetst met de voorzieningen. Op basis daarvan worden principes afgesproken en gaan de experimenten van start. De onderhandelingen over personeel, combinatiemogelijkheden, clusters en organisatiestructuren zullen plaatsvinden in 2007.

De geïntegreerde woonprojecten werden enkele weken geleden door de Vlaamse Regering goedgekeurd en kunnen worden uitgevoerd, nadat de doelgroep wordt omschreven door een ministerieel besluit. Er zijn al twee concrete kleinschalige projecten – een experiment van het PGB – die niet meer dan 40 plaatsen zullen bevatten.

Er werd inderdaad niet verwezen naar het Europees jaar. Dat heeft te maken met een afspraak binnen de Vlaamse Regering. Het is namelijk minister Van Brempt die het thema diversiteit en gelijke kansen opneemt.

De functionele ministers Vandenbroucke en Van Brempt zijn bevoegd voor de invulling van de nieuwe regels voor werk en sociale economie. Minister Vervotte volgt dit wel op vanuit het domein VAPH.

In 2006 hebben alle betrokken gebruikersorganisaties, het CAB en het VAPH vergaderd om het noodzakelijke urenbudget voor de doventolken correct in te schatten. Er werd beslist om het budget op te trekken van 8000 tot 9000 uren. Het urentekort voor 2006 moet nog worden gecheckt. De indruk dat er tussen 20 november 2006 en 31 december 2006 niet meer kan worden getolkt, klopt niet. Op 20 november 2006, de dag dat het CAB de gebruikers verwittigde dat de uren bijna waren opgebruikt, waren er namelijk al 955 tolkenuren geboekt die tussen 21 november en 31 december 2006 zouden worden gebruikt. Die worden betaald uit het VAPH-contingent. Op 12 november deelde het CAB mee dat er nog 60 tolkenuren overbleven voor de noodgevallen. Er zijn dus 1015 uren te besteden en wellicht zelfs nog iets meer, omwille van correcties en afgelastingen.

De verschillende stijgingen van het budget tonen aan dat de overheid dit beschouwt als een belangrijk probleem. De minister wil het noodzakelijke urenbudget zo goed mogelijk in kaart brengen zodat in de nodige ruimte kan worden voorzien. Ze heeft dat geprobeerd voor 2006 en zal dat opnieuw doen voor 2007.

De minister benadrukt dat de afhandelingstermijn voor de individuele materiële bijstand vroeger opliep tot 11 maanden. Op het einde van het derde kwartaal van 2006 zat men op schema voor 78 percent van de inschrijvingsdossiers die worden behandeld door de provinciale evaluatiecommissie (PEC). Tegen het einde van 2006 zou alles op kruissnelheid zitten. De inhaalbeweging voor individuele materiële bijstand leidt tot concrete resultaten.

De vrijetijdsinitiatieven voor personen met een handicap zouden initieel bij Cultuur worden ondergebracht. Minister Vervotte heeft dit besproken met haar collega voor Cultuur, de heer Anciaux. Op basis van een registratie werd nagegaan wat de mogelijke opties zijn. Die registratie heeft echter aangetoond

dat het moeilijk zou zijn om deze post te integreren in het domein Cultuur. Hij zal dus worden behouden onder het domein Welzijn. De minister zal samen met de provincies bekijken hoe de bestaande vrijetijdsinitiatieven voor zoveel mogelijk mensen toegankelijk kunnen worden gemaakt. Na 2007 wordt gezocht naar een algemeen concept voor heel Vlaanderen opdat de vele diverse initiatieven beter kunnen worden benut door de personen met een handicap.

Er werd een vraag gesteld over de richtlijnen inzake nursing+. De minister vindt het belangrijk om bij de prioriteitsbepalingen niet alleen te kijken naar de urgentie, maar ook naar de graad van zorgbehoefendheid. Sommige zorgen zijn immers zodanig zwaar dat men niet kan verwachten dat familieleden en mantelzorgers er zelf voor instaan. In die gevallen moet de overheid als eerste klaar staan. Dat neemt niet weg dat sommige mensen minder ondersteuning nodig hebben.

In de prioriteitsbepalingen en in de richtlijnen voor het uitbreidingsbeleid, probeert de minister rekening te houden met de graad van zorgbehoefendheid. In veel gevallen merkt men dat die samenvalt met de urgentie. Ook daarover wil ze het hebben in het debat. Urgentiecode 1 is nu een heel breed begrip. Een verfijning van die code is nodig om een rechtvaardiger toewijzingsbeleid te realiseren tegenover personen met een handicap. De minister wil met zoveel mogelijk factoren rekening houden. Het is niet de bedoeling om alleen op basis van een bepaald ziektebeeld te beslissen onder welke categorie en urgentiecode een persoon valt.

Verschiedende aspecten worden onder de loep genomen. De familiale situatie en de zorgrelatie zijn heel belangrijk. De multidisciplinaire teams doen een grondige screening. Dat staat niet los van de indicatiestelling. De teams moeten in staat zijn om te bepalen dat iemand totaal geen sociaal netwerk heeft of dat het sociaal netwerk dreigt weg te vallen, bijvoorbeeld als iemand zwaar ziek wordt. De mogelijke procedures moeten gekend zijn. De programmaties moeten de ruimte bieden om op een menselijke manier in te spelen op de vragen die vaak heel schrijnend zijn. Men mag zich niet beperken tot oplossingen voor noodgevallen. Deze ambitie veronderstelt keuzes en in de realiteit komt dat neer op het voortrekken van het een of het ander. De minister is van mening dat het rechtvaardig en verantwoord is dergelijke keuzes te maken.

Het budget voor de snel degeneratieve ziekten komt inderdaad alleen uit het PAB-budget. Men heeft er immers voor gekozen om de mensen sneller te helpen via het PAB. Door het grote verloop – hoe erg dat ook is – kunnen de middelen telkens weer voor de doelgroep worden ingezet. Natuurlijk moet dit na verloop van tijd worden geëvalueerd. Volgens de prognoses zal het doel worden gehaald.

Inzake het verloop van het personeel antwoordt de minister dat de situatie van de betrokkenen wellicht niet zal verbeteren. De keuze voor zorggradatie impliceert dat van het personeel nog meer flexibiliteit zal worden verwacht. Een van de grote discussiepunten zal zijn binnen welke functionele verbanden de flexibiliteit zal worden toegepast. Dat kan betekenen dat van het personeel ook mobiliteit wordt verwacht. Daarmee bedoelt ze dat het personeel wordt ingezet in de verschillende initiatieven van een samenwerkingsverband. De minister stelt dat men ervoor moet zorgen dat de personeelsinzet haalbaar en realistisch is. Uiteraard wordt er gestreefd naar continuïteit.

Voor de geïnterneerden werd voorzien in vier projecten met 16 mensen in de gevangenissen en in 30 plaatsen in leefgroepen. Het verdere uitbreidingsbeleid 2007 wordt ingevuld door de regionale overlegorganen. Het voordeel is dat men nu al zekerheid heeft. Men is dus al voor op het schema.

Op de vraag naar de dagprijsdossiers, antwoordt minister Vervotte dat de budgetten voor 2007 het mogelijk moeten maken om de dossiers van 2004 en 2005 af te handelen. De wachttijd van de dagprijsdossiers is dus gereduceerd tot zes maanden na de indiening. Ook hier werd dus de inhaaloperatie doorgevoerd.

De heer *Marc Cloet*, directeur Begroting bij het VAPH, antwoordt op de vragen van mevrouw Dillen over het Rekenhof. Hij zegt dat de tekst van het Rekenhof niet helemaal correct is. Het Rekenhof stelt terecht dat er een verschil is van ongeveer 2,5 miljoen euro inzake de dotatie van het VAPH, ingeschreven op programma 41.50. Er is echter ook een technisch misverstand, dat te maken heeft met de operatie BBB. Vroeger werden de gesco's – goed voor 1,8 miljoen euro – terugbetaald door de VDAB. Eerst zegde men dat dit bedrag nu in de dotatie zou worden opgenomen, maar achteraf werd dat rechtgezet. Deze som zal worden terugbetaald door het ministerie. Het bedrag mag dus als inkomsten worden genoteerd, maar niet in de werkingsdotatie.

Het andere verschil, 737.000 euro, is volgens de heer Cloet de toelage voor het financieel beheer. Eerst wilde men dat samenbrengen, maar daarna heeft men het afgesplitst. Het staat nu in het programma 24.60. We krijgen daar een deel van. De ontvangsten blijven gelijk, maar ze staan op een andere lijn, vandaar het verschil.

De heer Cloet bevestigt dat er twee inschrijvingen zijn inzake de Nationale Loterij. De 4,8 miljoen euro waarop mevrouw Dillen alludeert, is de tegenwaarde van 80 percent voorschot. De 6,51 miljoen euro is het bedrag waarop we op jaarbasis recht hebben. De resterende 20 percent zal in de loop van het volgende jaar worden toegekend.

Over het verschil tussen de aantallen en het budget inzake het PAB, zegt de heer Cloet het volgende. Er wordt rekening gehouden met 1345 PAB-budgetten. Het Rekenhof heeft evenwel slechts met 1200 budgetten rekening gehouden omdat het zich baseerde op de situatie van 2005. Ondertussen zijn er door het uitbreidingsbeleid – goed voor 7,5 miljoen euro – 200 budgetten bijgekomen, ook op de programmaticienorm die geldig is vanaf november 2006 en die dus ook geldig zal zijn op 1 januari 2007. Binnen de 1400 budgetten die ingeschreven zijn op de programmatie, heeft het Vlaams Agentschap er momenteel al 1345 voorzien. Het kleine verschil dient als buffer, om eventueel nog een lichte stijging mogelijk te maken. Men gaat namelijk uit van een gemiddeld PAB-budget, maar sommige budgetten kosten meer en andere minder.

De heer *Hugo Vangeel*, afdelingshoofd Zorg (Collectief Gerichte Prestaties), wil graag enige verduidelijking over de vraag van de heer Van Malderen over de personeelsomkadering.

De heer *Bart Van Malderen* citeert de beleidsbrief, p. 38: “De financiële studiegroepen verrichten onderzoek naar nieuwe normen voor de personeelsomkadering van de zorgprogramma's.”

De heer *Hugo Vangeel* zegt dat dit gebeurt in het kader van de zorggradatie. Hij herhaalt wat minister Vervotte al zei: eens de modules ontwikkeld zijn, zullen daarvoor personeelsnormen moeten worden uitgewerkt. Dat zal gebeuren in de nabije toekomst.

Op het ogenblik dat er een besparing moest gebeuren, werd de flexibiliseringspremie gehalveerd, van 1,6 miljoen naar 800.000 euro. Dat is een besparing

van 800.000 euro. Door de toenemende flexibilisering wordt nu echter al 1 tot 1,1 miljoen euro uitgegeven aan de flexibiliseringspremie. Dat betekent niet dat er ook 1,1 miljoen euro bespaard wordt. Men kan niet meer besparen door meer uit te geven.

Programma 41.6 – Maatschappelijk Opbouwwerk

Mevrouw *Trees Merckx-Van Goey* weet dat de heer Strackx, als hij aanwezig is, meestal vraagt naar de legitimatie van dit onderdeel. Haar fractie vindt dit een belangrijk programma, met een voortrekkersrol voor het welzijnswerk. De minister stelt in haar beleidsnota dat ze begin 2007 een overleg zal organiseren met de sector. Rekening houdend met de algemene beleidsprioriteiten van de Vlaamse Regering, zullen er inhoudelijke prioriteiten en afspraken worden meegedeeld. Mevrouw Merckx -Van Goey vraagt zich af wat die algemene en inhoudelijke prioriteiten van de minister zullen zijn. In de loop van 2006 zijn vijf kleine instellingen geïntegreerd in regionale instituten. Dat is niet alleen belangrijk omwille van zijn regionale repercussies, maar ook omdat het verschillende doelgroepen beoogt. Ze vraagt of de structuur voor de samenlevingsopbouw regionaal dan wel thematisch van aard zal zijn. Ook de vraag of onderscheid wordt gemaakt tussen de stad en het platteland is voor haar van belang. Antwerpen zou iets extra's krijgen omdat de stad de kleinste besta-fing heeft. Mevrouw Merckx - Van Goey wil weten of de situatie in de andere regionale instituten gekend is.

Inzake de intersectorale samenwerking hoopt zij dat de sector zal blijven werken aan het verhogen van de beleidsparticipatie van alle groepen. Zij verwijst naar een project van het ViWTA, namelijk 'Saldo Ontoereikend'. De inbreng bestaat hier in de aanwezigheid en de inbreng van kansarmen op technologisch vlak. Samenlevingsopbouw heeft een aparte legitimatie en beschikt over een eigen methodiek.

Mevrouw Merckx wil weten welke instructies de minister via het overleg aan de sector zal meegeven. Zij vraagt dat bij het verslag een overzicht van de verschillende regionale instituten wordt gevoegd en houdt een pleidooi om vooral de beleidsparticipatie van die groepen te blijven ondersteunen.

De heer *Felix Strackx* stelt dat hij, naar aanleiding van de bespreking van de begroting en van de beleidsbrief, het verslag van het Rekenhof over het

maatschappelijk opbouwwerk heeft gelezen dat werd gepubliceerd op 24 juli 2006. Deze audit is hallucinant: vernietigend voor het opbouwwerk en zo mogelijk nog vernietigender voor de administratie die het opbouwwerk moest controleren. Volgens de heer Strackx wordt er op een schandalige wijze met belastinggeld omgesprongen. Zonder een ernstige controle door de administratie voelt de opbouwwerker niet de behoefte om de meest elementaire vormen van goed bestuur te respecteren. Hij vindt het onbegonnen werk om te citeren uit het rapport, want op iedere pagina worden de meest onvoorstelbare zaken blootgelegd. Sinds 1995 heeft hij ieder jaar het opbouwwerk aangeklaagd op basis van zijn lokale ervaringen en de commissie heeft hem steevast verweten dat hij overdrijft. Hij is het daar niet mee eens: hij vindt dat hij de voorbije elf jaar nog veel te mild is geweest.

De remediëring die de minister voorstelt, keurt hij grosso modo goed. In de eerste plaats zal de controle van het opbouwwerk verbeteren door de oprichting van een financieel team. Voorts zal een aangepast uniform model van verslaggeving de verslagen van de verschillende regio's onderling vergelijkbaar maken. Zo zal de administratie de begroting en het jaarprogramma kritischer kunnen bekijken. Voorts zal de minister in de aanloop naar de volgende meerjarenplannen een overleg met de sector organiseren. Ze zal nagaan hoe het imago, de taakstelling, de bedoeling en de positie van het opbouwwerk kunnen worden verbeterd. Zij zal ook versnippering tegengaan en de vijf kleine instellingen integreren in RISO's.

De heer Strackx wil het opbouwwerk van nul af aan herdenken. Hij pleit voor een nieuw decreet met een concrete omschrijving van de doelstellingen, met taakafspraken en met een jaarlijkse evaluatie. De huidige toestand van het maatschappelijk opbouwwerk is het meest schandalige dat hij de voorbije elf jaar in dit parlement is tegengekomen.

De heer *Bart Van Malderen* sluit zich aan bij de pleidooien van de collega's. Hij vraagt welke doelstellingen de minister nastreeft met het overleg. De problemen in de sector zijn gekend en iedereen is het erover eens dat aan het opbouwwerk een beter kader moet worden geboden. Het opbouwwerk mag niet ten gronde worden gericht, maar de processen moeten beter en efficiënter worden gestuurd. Hij vraagt hoe de minister de integratie en de samenwerking met de armoedesector ziet.

Minister *Inge Vervotte* stelt dat zij de doelstellingen voor het opbouwwerk later zal formuleren. Bij het

overleg met de sector over de meerjarenplanning zal voldoende aandacht gaan naar het rapport van het Rekenhof. De audit gaat terug op 2003. Intussen zijn er op sommige punten al aanpassingen gebeurd. Een ander punt van overleg betreft de samenwerking met de armoedesector. In het overleg tussen het Vlaams Netwerk van Verenigingen waar Armen het Woord Nemen en de partners van het opbouwwerk is gevraagd de krachten te bundelen. Vanuit de invalshoek van het lokaal sociaal beleid moet de rol van het opbouwwerk worden gedefinieerd. De thema's van het opbouwwerk kunnen volgens de minister ook beter op elkaar worden afgestemd. Op dit ogenblik bestaan er immers heel wat verschillen tussen regionale en lokale behoeften. De werking zal eveneens worden afgestemd op de veranderende vormen van armoede.

Programma 41.7 – Maatschappelijk Welzijn

Mevrouw *Gerda Van Steenberge* heeft een aantal opmerkingen over intrafamiliaal geweld. In de krant staat dat het time-outproject zal worden stopgezet vanaf 1 januari 2007. Vorige week zijn er cijfers bekendgemaakt over intrafamiliaal geweld in Frankrijk. Per dag sterven er daar drie vrouwen aan intrafamiliaal geweld, in België zeventig vrouwen per jaar.

Vorige week heeft ze bij de bespreking van de beleidsbrief en de begroting Gelijke Kansen eveneens een tussenkomsst over dit thema gehouden. Ze vindt dat de bevoegdheid voor Gelijke Kansen thuishoort in deze commissie.

De discussie over gelijke kansen was volgens haar nogal gefocust op holebi's en andere kansengroepen en minder op vrouwen. Intrafamiliaal geweld werd daar niet behandeld. Nochtans werd vorige week in de Senaat het Nationaal Actieplan besproken. De ministers van Justitie en van Gelijke Kansen vertrokken onmiddellijk na hun tussenkomsst en namen niet de moeite om naar het debat te luisteren. Er was ook geen wisselwerking tussen het federale en het gemeenschapsniveau. Nochtans beweert minister Vervotte een actieve partner te zijn van dat Nationaal Actieplan. Wordt ze daarbij daadwerkelijk betrokken? Hoe komt het dat het time-outproject niet meer wordt gesubsidieerd?

Een krantenartikel stelt dat de federale minister van Gelijke Kansen, de heer Dupont, zegt dat de door hem opgezette daderprojecten partnergeweld aan

Waalse kant wel worden gesubsidieerd – door de Waalse regering – maar dat minister Vervotte ervoor kiest om dat niet te doen. Ze maakt ook geen gebruik van de sociale maribels. Ze verkiest om 14 personen toe te voegen aan het CAW-personeel, dat zich daarover moet buigen. Wat zal er gebeuren met de time-outexpertise? In december zou time-out starten met een werkgroep over kinderen, wat ook te maken heeft met intrafamiliaal geweld.

De heer *Felix Strackx* verwijst naar de audit van het Rekenhof over het Algemeen Welzijnswerk. Deze audit werd in de commissie besproken. Hij vraagt dat de minister de gedane beloftes in de praktijk omzet.

Mevrouw *Helga Stevens* stelt vast dat Maatschappelijk Welzijn vier beleidsvelden bestrijkt, waaronder het inburgeringsbeleid. Ze vraagt zich af waarom dat in het budget van Welzijn zit en niet in dat van minister Keulen die verantwoordelijk is voor inburgering. Ze meent dat de begeleidingsmaatregelen bij het inburgeringsbeleid en de buitenlandse zendingen daar eveneens thuishoren.

Mevrouw *Vera Jans* heeft het over de vrijwilligers in de gezondheids- en welzijnssector. In de beleidsnota is indertijd een evaluatie van het decreet van 1994 aangekondigd. Die evaluatie is ondertussen achter de rug, maar in de beleidsbrief van dit jaar komt dat voornemen opnieuw aan bod. Ze wil weten welke maatregelen er worden genomen om de evaluatie van het decreet op te volgen.

Mevrouw *Trees Merckx-Van Goey* juicht toe dat de CAW's van de regio's Vilvoorde en Zenne en Zoniën een belangrijke bijdrage hebben ontvangen. Ze is ook blij dat de minister intrafamiliaal geweld wil laten begeleiden door de CAW's. Ze wil weten wie er in de deskundigenwerkgroep zit.

In een overleg met Justitie heeft minister Vervotte zich ertoe geëngageerd om het intrafamiliaal geweld in elk gerechtelijk arrondissement aan te pakken. Naar aanleiding van de internationale dag tegen geweld heeft CD&V in vele gemeenten symbolische doorgangswondozen afgegeven, om aldus voldoende opvang- en vluchthuizen te eisen. Mevrouw Merckx - Van Goey apprecieert dat minister Vervotte een bezoek bracht aan de doorgangswoning te Duffel en hoopt dat er meer van die woningen zullen komen in Vlaanderen.

Op het federale niveau worden er wel goede initiatieven genomen, maar die worden niet altijd tot een

goed einde gebracht. In dat geval worden ze overgedragen aan Vlaanderen. Welzijn moet aandacht hebben voor de rol van de CAW's.

Inzake de bemiddeling in familiezaken moet Vlaanderen de gemiste kans van de federale wet ter harte nemen en de CAW's aanmoedigen om een kwaliteitsattestering te creëren. Met de bezoekeruimtes zijn we op de goede weg. De capaciteit is uitgebreid, zij het niet in voldoende mate.

Inzake het forensisch welzijnswerk en de hulp- en dienstverlening aan gedetineerden worden de verantwoordelijkheid en de middelen geconcentreerd bij de CAW's. Zullen ze nog een belangrijke rol kunnen spelen ten opzichte van Justitie? Zijn er nu al Vlaamse beleidsmedewerkers in alle gevangenissen of alleen in de zes projectgevangenissen en in Hasselt? Wat zal er gebeuren in de gevangenissen zonder beleidsmedewerker? Wordt dat volgend jaar opgenomen? Ze dringt erop aan dat de ministers van Werk, Cultuur en Onderwijs ook een inbreng zouden hebben op dat vlak. Als dat thema te veel door Welzijn wordt opgenomen, dreigt de betrokkenheid van de andere beleidsdomeinen onvoldoende te zijn.

De staten-generaal geeft gevolg aan de resolutie inzake de verkeersslachtoffers. Even cruciaal als de welzijnsimplicaties in deze materie is de wijze waarop verkeersslachtoffers worden opgevangen in de medische sector. Mevrouw Merckx - Van Goey vraagt dat de artsen, het medisch korps en de ziekenhuizen worden gesensibiliseerd voor het opvangen van de familieleden van die mensen.

Mevrouw *Vera Van der Borgh* zegt dat de CAW's veel meer middelen krijgen, maar dat die budgetstijging op zich de thuisloosheid niet zal kunnen opvangen. Ze vraagt of daar nog een groei in zit voor de komende jaren. Ze vindt de wisselwerking met de socialehuisvestingsmaatschappijen positief, maar betreurt dat het OCMW daarin werd vergeten als partner. Is dat doelbewust gebeurd?

De heer *Bart Caron* drukt zijn waardering uit voor de aangroei van de middelen van de CAW's. Deze sector verricht grondig werk, hoewel hij niet elke dag in de krant staat.

Hij stelt dat op middellange en lange termijn een afstemming met de OCMW-werkzaamheden moet worden bedongen. Er wordt op veel terreinen geïnvesteerd: ruim 600.000 euro in de CAW's van de

ziekenhuizen, 14 VTE voor intrafamiliaal geweld, bezoekeruimtes, en zo verder. Tegelijk moet volgens de audit van het Rekenhof een programmatie worden opgesteld voor de CAW's. Hij wil weten wat de verhouding tussen de beide is. Hij vraagt zich af of er geen globaal plan moet worden opgemaakt voor de CAW's. Hij merkt dat de CAW's een aantal belangrijke taken uitvoeren die zich in de marge bevinden. Hij wil graag weten hoe een betere afstemming kan worden bereikt, wanneer de programmatie klaar is en of daarvoor een apart document wordt opgesteld.

De verhouding tussen wonen en welzijn wordt beschreven in het hoofdstuk over thuisloosheid. Minister Vervotte wil praten met minister Keulen over een protocol wonen-welzijn. De heer Caron wil weten hoever het daarmee staat.

Mevrouw *Trees Merckx-Van Goey* merkt dat de kredieten voor woonwagengedragers stijgen van 1 miljoen naar 4,7 miljoen euro. Ze wil vernemen over welke terreinen het gaat, in welke gemeenten. Het is uiteraard niet haar bedoeling om het verzet ertegen te organiseren, maar om de gemeenten de gelegenheid te geven om voor een draagvlak te zorgen.

Minister Vervotte merkt op dat het time-outproject een federaal project is. De federale minister heeft beslist om het niet voort te zetten. Naar aanleiding van andere debatten heeft ze al gezegd dat het voor haar niet evident is om constant het beleid dat anderen stopzetten, over te nemen. Als ze dat systematisch zou doen, bestaat het risico dat ze nooit een eigen beleid zou kunnen voeren, terwijl anderen steeds nieuwe initiatieven nemen die zij dan zou moeten overnemen. Dat is een verkeerde filosofie. Niettemin heeft ze al veel cruciale initiatieven overgenomen die plots werden stopgezet. Daarbij is ze op zoek gegaan naar middelen om de projecten over te nemen.

Nu doet ze dat niet omdat ze een eigen, duidelijk uitgestippeld beleid heeft, met extra middelen. Ze heeft contact opgenomen met de betrokkenen en heeft oplossingen voorgesteld voor het geval ze in de Vlaamse uitbreiding zouden stappen en er een koppeling zou zijn aan de overblijvende federale middelen, namelijk een fonds van minister Onkelinx en de sociale maribel. Op het federale niveau werd echter beslist om het project stop te zetten. Ze wou werken via het Vlaamse beleid, maar op dat voorstel is men niet ingegaan. Ze stelt dat ze niet meer kan doen dan dat. Ze heeft duidelijk ingezet op een versterking van de CAW's in heel Vlaanderen.

De minister is verbaasd over het betoog over het Nationaal Actieplan op federaal vlak. Vlaanderen werd daarbij immers wel degelijk betrokken. De acties die Vlaanderen onderneemt, werden opgenomen in het nationaal actieplan. Het plan wordt natuurlijk constant bijgestuurd en geactualiseerd, maar het biedt een overzicht van de acties die op de verschillende niveaus worden ondernomen.

Inburgering staat nog op de begroting, omdat de begroting nog niet werd aangepast aan de operatie Beter Bestuurlijk Beleid. De structuren zullen worden aangepast in 2008.

De minister merkt op dat ze verder werkt aan de implementatie van het strategisch plan gedetineerden. Het betreft hier immers een belangrijke thematiek met een draagvlak in de hele Vlaamse Regering. Ze wil er iets aan doen vanuit het welzijnsbeleid. Ze werkt stapsgewijs voort. In 2006 zijn middelen vrijgemaakt voor de uitbreiding van het strategisch plan naar de gevangenis van Hasselt. In 2007 zal de implementatie ervan naar de gevangenis van Gent projectmatig opstarten.

Ook aan de aanbevelingen inzake verkeersslachtoffers zal voldoende aandacht worden besteed. Het is niet de bedoeling dat de beleidsmakers hun visie opdringen. De staten-generaal wil vernemen wat de knelpunten waren. Er werden duidelijke afspraken gemaakt met verschillende actoren. Diverse werkgroepen denken daarover na. Daarbij beperken ze zich niet tot de strikte bevoegdheden. Ook de medische wereld en de verzekeringen zullen aan bod komen.

De verdere ontwikkelingen, onder meer inzake de OCMW's en de CAW's, noemt de minister cruciaal. Het is een moeilijk debat. De autonomie van de OCMW's is duidelijk. Er ontstaan verschillende initiatieven en er worden diverse rollen opgenomen. Op sommige plaatsen is er een goede samenwerking tussen OCMW's en CAW's en op andere plaatsen een minder goede. De gemengde werkgroep die werkt aan de kerntaken/programmatische van de CAW's, buigt zich ook over de afstemming van de CAW's met andere sectoren. Ook de OCMW's komen hierbij aan bod. Het steunpunt AWW en VVSG plannen hierover in januari een seminarie waarbij ze de complementariteit van hun aanbod willen bespreken.

De minister is blij dat de VVSG en het steunpunt dit ernstig nemen. Ze zitten ook rond de tafel. Ze hebben

immers begrepen dat de overheid een programma-oefening maakt voor de CAW's en ze willen niet alles overlaten aan de politici. Samen zullen ze een visie ontwikkelen op de afstemming. Bij de inhaalbeweging met betrekking tot de CAW's werden grote regionale verschillen vastgesteld. Ook de verschillende invulling van OCMW's en CAW's beïnvloedt de afstemming tussen OCMW's en CAW's. Daarom zou het moeilijk zijn om van in het begin sturend op te treden.

De minister kan het overleg alleen maar toejuichen, want vanuit de visie op het lokaal sociaal beleid is de onderlinge afstemming cruciaal. Het is een hefboom. De programmatie moet er komen in 2007. De overheid moet ervoor zorgen dat er geen tweesporenbeleid wordt ontwikkeld. De minister heeft het gevoel dat de zaak goed loopt. Ze denkt dat alles op een constructieve manier zal verlopen. Beide partners beseffen goed dat er veel vragen en behoeften zijn en dat ze alleen maar baat hebben bij samenwerking.

Inzake de evaluatie van het decreet over de vrijwilligers spelen meerdere elementen een rol. De initiatieven inzake de verzekering moeten vanuit Vlaanderen verder worden opgevolgd. Er is ook een soort lijst van alle sectorale initiatieven. Verschillende sectoren die werken met vrijwilligers, nemen namelijk initiatieven ter bevordering van het vrijwilligerswerk. Daarnaast wordt er gefocust op de administratieve vereenvoudiging, over de verschillende domeinen heen en wordt onderzocht hoe de vrijwilligers nog meer kunnen worden ondersteund.

De minister verwijst naar het charter van het middenveld, de beweging die wordt getrokken door de minister-president. Ze vindt het belangrijk dat het charter aandacht besteedt aan de positie van de vrijwilligers. Vrijwilligers spelen immers een belangrijke rol in het middenveld. De minister is ervan overtuigd dat nog werk kan worden verricht. Het is haar bedoeling om waar mogelijk de vrijwilligers verder te ondersteunen.

Op de vraag over de woonwagens kan minister Vervotte niet antwoorden. Nu is minister Keulen daarvoor bevoegd. De *voorzitter* merkt op dat de provincies een belangrijke rol spelen bij de toewijzing van de terreinen en dat omwille van de koppeling met Ruimtelijke Ordening.

Mevrouw *Gerda Van der Plas*, afdelingshoofd Algemeen Welzijnsbeleid van de Vlaamse administratie, antwoordt op de vraag inzake de audit van het

Rekenhof over het algemeen welzijnswerk. Ze hecht veel belang aan de opmerking van het Rekenhof over de interne financiële controle. Dezelfde opmerking werd ook gemaakt voor de samenlevingsopbouw. Doordat de financiële dossiers van het begin tot het einde door één persoon worden behandeld, stelt de administratie zich volgens het Rekenhof heel zwak op tegenover mogelijk fraude. Voor de samenlevingsopbouw werden al acties ondernomen om een interne functiescheiding in te bouwen via de oprichting van de cel Interne Controle. Door de operatie Beter Bestuurlijk Beleid wordt het algemeen welzijnswerk bij de afdeling Welzijn en Samenleving ondergebracht en daar bestaat er al een cel Interne Controle. Onmiddellijk werden de nodige acties ondernomen om de functiescheiding voor het algemeen welzijnswerk door te voeren.

Mevrouw Van der Plas herhaalt dat voor de voorbereiding van de programmatie een werkgroep werd opgericht die de kerntaken bestudeert van het algemeen welzijnswerk. Die werkgroep kwam al twee keer samen. Tegen maart wordt hierover advies verstrekt aan de minister. Dat wordt de basis voor de programmatie.

Voor de registratie werden samen met de sector reeds typemodules ontwikkeld. Men moet weten wat men wil registreren en onder welke noemer die typemodules vallen. Met de registratie zou hopelijk tegen het midden van volgend jaar worden gestart. Het is trouwens de bedoeling de CAW's bij de registratie te ondersteunen met een informatica-uitrusting.

Als geweten is wat de kerntaken zijn en hoe de registratie zal verlopen, zal de enveloppefinanciering worden geëvalueerd, eveneens in 2007. Ook dat was een vraag van het Rekenhof.

Voor de relatie tussen Wonen en Welzijn verwijst *minister Vervotte* naar de denktank die sinds de vorige regeerperiode actief is. Bij het begin van deze regeerperiode kreeg deze denktank een aantal opdrachten, onder meer het ontwikkelen van het charter en het woonzorgdecreet dat in het voorjaar van 2007 in het parlement aan bod zal kunnen komen.

Er werd aan de denktank ook gevraagd om input te geven van alle bestaande elementen. Het is de uitdrukkelijke bedoeling van de minister om het al geleverde werk niet opnieuw te doen. In principe zal de denktank de gevraagde elementen in het begin van 2007 aan minister Keulen en aan haarzelf doorspeelen.

Mevrouw *Gerda Van Steenberge* benadrukt dat het niet een van de ministers was die iets zei over de samenwerking tussen de federale overheid en de gemeenschappen en gewesten, maar wel een van de sprekers. Zij wil verhinderen dat minister Vervotte denkt dat minister Dupont zou hebben gezegd dat hij niet samenwerkt met minister Vervotte.

De heer *Bart Van Malderen* reageert op het antwoord van minister Vervotte in verband met intrafamiliaal geweld. Hij heeft er alle begrip voor dat de minister niet de adoptie moeder kan of wil zijn van alle initiatieven voor kinderen die federaal of elders worden opgezet. Toch stemt dit hem bitter. De gerechtelijke arrondissementen, steden en gemeenten die hebben ingespeeld op dat project, blijven immers met een kater zitten. De werking levert resultaten op, zelfs in discutabele procedures van min of meer gedwongen toetreding. In Oost-Vlaanderen zijn er op dit ogenblik drie medewerkers voor drie gerechtelijke arrondissementen. Men evolueert naar 2,5 VTE die moeten worden verdeeld over zes CAW's. Hierdoor worden de bestaande projecten gehypothekeerd. Voor dit soort projecten is er volgens hem een langetermijninvestering nodig. Hij stelt ook vast dat men in het zuiden van het land blijkbaar wel bestaande initiatieven overneemt.

Minister *Inge Vervotte* zegt dat de Vlaamse overheid hierin zwaar heeft geïnvesteerd. Het project in Oost-Vlaanderen kan worden voortgezet omdat men er bepaalde opties heeft genomen. Er waren enkele mogelijke sporen die ze heeft willen exploreren, maar dat heeft niet overal tot dezelfde gevolgen geleid.

Door de Vlaamse Regering werd een amendement ingediend (am. nr. 5) dat ertoe strekt in artikel 12 de basisallocatie 33.01 (Subsidies voor projecten voor opvang en begeleiding van verkeersslachtoffers) toe te voegen in het programma 41.70, overeenkomstig de opmerkingen van het Rekenhof.

Amendement nr. 5 werd aangenomen met 8 stemmen bij 4 onthoudingen.

Door de Vlaamse Regering werd een amendement ingediend (am. nr. 9) dat ertoe strekt in artikel 12 de basisallocatie 34.05 (Subsidies in het kader van het preventieve gezondheidsbeleid) te schrappen in het programma 41.70, overeenkomstig de opmerkingen van het Rekenhof.

Amendement nr. 9 werd aangenomen met 8 stemmen bij 4 onthoudingen.

Programma 41.8 – Integratie kansarmen

Mevrouw *Marijke Dillen* vraagt wat de initiatieven voor deskundigheidsbevordering in het kader van schuldbemiddeling – basisallocatie 33.12 – precies inhouden. Zij weet wat de huidige opleiding inhoudt. Ze dacht dat het de bedoeling was om meer inspanningen te leveren op dat vlak, maar het budget blijft gelijk in vergelijking met 2006.

In het kader van de armoedebestrijding vraagt ze nog eens extra de aandacht van de minister voor de ervaringsdeskundigen. Tijdens hun bezoek aan Antwerpen naar aanleiding van de internationale dag van de strijd tegen de extreme armoede werden de commissieleden uitvoerig ingelicht over de opleiding en het werk van de ervaringsdeskundigen. Ze hebben ook hun pleidooi gehoord voor een statuut en voor meer zekerheid. Zij vraagt of dit onder basisallocatie 33.10 valt.

De heer *Bart Caron* vraagt of onderzocht wordt of de wachtlijsten voor schuldbemiddeling – bij OCMW's en soms bij CAW's – kunnen worden weggewerkt. Er zijn verschillende mogelijkheden. Men kan denken aan een subsidiëring, maar ook aan een beloning of een bestraffing van de gemeenten, bijvoorbeeld door in het gemeentefonds een parameter in te schrijven.

De heer *Tom Dehaene* vraagt wanneer de uitvoeringsbesluiten over de jaarverslagen van de erkende schuldbemiddelingsdiensten kunnen worden verwacht.

De heer *Felix Strackx* heeft Rechtenverkenner eens uitgetest. Hij vindt het een goed initiatief, maar hij veronderstelt dat het systeem nog niet helemaal op punt staat. Het reageerde bijvoorbeeld niet op het invoeren van de postcode van zijn gemeente. Het lijkt hem ook vrij gecompliceerd, in die mate dat hij zich afvraagt of de doelgroep er wel mee overweg zal kunnen. Het aantal resultaten dat wordt bekomen is ook veel te groot. De filters in het systeem zouden nog verfijnd moeten worden, zodat men precies vindt wat men zoekt. Nu werkt het systeem nog te veel als Google: men krijgt veel meer dan wat men zoekt. De heer Strackx was wel verbaasd toen hij zag hoeveel rechten hij heeft.

Minister *Inge Vervotte* antwoordt dat de financiering inderdaad niet op deze post is bijgeschreven. Op de post Armoede is wel voorzien in 100.000 euro extra voor het Vlaams Centrum voor Schuldbemiddeling.

Dat is de stijging die minister Vervotte had aangekondigd.

Inzake de wachtlijsten bij de schuldbemiddeling is het voor de minister een principiële zaak dat Vlaanderen niet mag terugkeren naar een financiering per dossier. Dat zou volledig indruisen tegen de optie die de Vlaamse Regering heeft genomen door meer middelen vrij te maken voor het Gemeentefonds. Toch moet men ook onderzoeken of men tegemoet kan komen aan de vragen van de OCMW's, onder meer naar ondersteuning en naar een vermindering van de werkdruk. Zij denkt dat er meer mogelijkheden zijn dan een financiering van dossiers of van bepaalde OCMW's. Dat is volgens haar de rol van het Vlaams Centrum voor Schuldbemiddeling: onderzoeken hoe de overheid een meerwaarde kan creëren, hoe ze de werkdruk kan wegnemen of hoe ze de OCMW's die problemen ondervinden met het aantal dossiers, kan ondersteunen.

Inzake de uitvoeringsbesluiten over de decretaal noodzakelijke registratie vindt er momenteel nog een overleg plaats tussen het VVSG en het steunpunt CAW. Dat overleg gaat onder meer over de vraag of de registraties van de CAW's kunnen worden gebruikt. De minister zou daarover feedback krijgen in december.

Bij de opmaak van Rechtenverkenner hebben de verschillende doelgroepen het systeem uitgetest, niet alleen mensen die in armoede leven maar ook personen met een handicap en mensen die niet gewoon zijn om met internet te werken. Met hun opmerkingen werd rekening gehouden. Minister Vervotte deelt de zorg van de heer Strackx. Het is een goed instrument, dat ook een emancipatorisch effect heeft, maar er moet begeleiding en ondersteuning zijn. Het Vlaams Netwerk engageert zich hiertoe.

Voor het overzicht van de rechten werd er bewust gekozen voor het maximale lijstje. Dat kan immers aanleiding geven tot een gesprek tussen de hulp- of dienstverlener en de betrokkene. De lijst biedt een profiel. Het is soms moeilijk voor de mensen om iets te vragen zolang ze het aanbod niet kennen. Daarom willen we hen een zo groot mogelijk aanbod tonen. Rechtenverkenner zegt wat de mogelijke rechten zijn. Het systeem zegt niet: dit zijn uw rechten, stap ermee naar het OCMW en vraag om de uitvoering ervan.

Het was de bedoeling om de mensen een zicht te geven op het aanbod volgens hun profiel. Dan kan

men gemakkelijker stellen wat de eigen behoefte is. Anders kan je daarover heel moeilijk in dialoog treden.

Rechtenverkenner is uiteraard een levend instrument dat constant zal worden bijgestuurd. Het kan alleen maar functioneren als alle lokale besturen hun input leveren. Het lokaal sociaal beleid moet dat opvolgen. Als ook de lokale besturen voor een input zorgen, naast de provincies, de Vlaamse Gemeenschap en de federale overheid, dan ontstaat er een goed, flexibel instrument.

Programma 41.9 – Integrale jeugdhulpverlening

Mevrouw *Gerda Van Steenberge* vindt de webstek www.rechtspositie.be goed. Ze vraagt zich evenwel af waarom de brochures voor de min- en de plus-twaalfjarigen wel op de webstek staan, maar die voor de ouders niet. Ze vraagt zich af waarom de brochure voor de ouders wordt herschreven en wanneer die dan wel beschikbaar zal zijn. Op de webstek kan men doorklikken naar goede praktijkvoorbeelden, maar die zijn niet zo talrijk. Ze vraagt zich ook af of er al werk is gemaakt van het onderzoeksinstrument dat moet worden gecreëerd om de effectiviteit en de efficiëntie van de jeugdhulp te evalueren. Vorig jaar had de heer Bedert immers gezegd dat men hiervan werk zou maken in 2006.

Mevrouw *Trees Merckx-Van Goey* stelt dat aan de totstandkoming van het decreet over de rechtspositie in de Integrale Jeugdhulp veel onderzoek is voorafgegaan. Wordt de implementatie ervan wetenschappelijk opgevolgd en worden daaruit ook lessen getrokken? Inzake de kinderrechten is de toewijzing van een advocaat aan een minderjarige nog altijd niet verplicht of geregeld. Welke begeleiding en ondersteuning biedt de minister om de rechtspositie van de minderjarige te versterken?

In de beleidsbrief staat dat de structuren en de instrumenten van de Integrale Jeugdhulpverlening geconsolideerd zijn. Wat gebeurt er met de rest van de maatschappelijke beleidsnota van 1999? Wordt er nog aan preventie gedaan? Het rapport over de gerechtelijke hulpverlening was opgelegd in het decreet. Wat gebeurt met de conclusies ervan? Preventie en gerechtelijke hulpverlening komen in de beleidsnota's voor, maar niet in het decreet Integrale Jeugdhulp. Wat gebeurt er op dat vlak? Hoe wordt de gehandicaptensector daarbij betrokken?

Structuren en instrumenten zorgen niet altijd voor voldoende zichtbaarheid. Wordt de voortgang van de integrale jeugdhulp zichtbaar gemaakt en gemeenten? Hoe worden jongeren en ouders bij de integrale jeugdhulp betrokken?

Mevrouw *Helga Stevens* heeft begrepen dat ouders en jongeren die op zoek gaan naar integrale jeugdhulp via één toegangspoort begeleid worden naar een kwalitatieve diagnostiek, indicatiestelling en toewijzing. Ze vindt dit een mooi initiatief. Toch vraagt ze zich af of het goed is om nog een bijkomende instelling te creëren. Zal dat niet leiden tot dubbel werk en tot nog meer bureaucratie?

Ouders met kinderen die naar een bestaande instelling gaan, een CLB of iets dergelijks, hebben volgens haar behoefte aan een lage drempel. Ze vraagt hoe dat gegarandeerd kan worden. De lijdensweg om hulp te vinden is immers al lang genoeg.

De heer *Patrick Bedert* bevestigt namens de minister dat er twee informatieve brochures klaar zijn over het decreet op de rechtspositie voor minderjarigen. Men kan ze downloaden van de website en ze zijn ook beschikbaar op papier. Er werd ook een brochure gemaakt voor de ouders. Het was echter bijzonder moeilijk om daarbij tegelijkertijd toegankelijk te zijn en het nodige respect aan de dag te leggen voor de ouders. Kinderen aanvaarden sneller een schematische benadering in de brochures. Voor ouders probeert men vollediger te zijn en daarbij worden dan volzinnen gehanteerd.

De versie die medio 2006 klaar was, bleek onvoldoende toegankelijk voor ouders met kinderen in de bijzondere jeugdzorg. De brochure is nu herschreven in een eenvoudiger taal, zonder de volledigheid en correctheid uit het oog te verliezen. Deze week is een offerteaanvraag voor lay-out en druk de deur uitgegaan. De brochure zal beschikbaar zijn in februari of maart, zowel op internet als op papier.

De heer Bedert meent dat de bekendheid van de website www.rechtspositie.be nog moet groeien. De mensen kennen de voorzieningen, maar zelf goede voorbeelden melden is nog wat anders. De mensen van de vzw Kinderrechtswinkels doen nu navraag bij de voorzieningen. Wanneer de bekendheid van de website groter wordt, zullen er volgens hem ook meer good practices kunnen worden gemeld.

Het onderzoek naar efficiëntie en effectiviteit ligt op dit ogenblik even stil. Er wordt een wetenschappelijk steunpunt opgericht voor het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin. Van daaruit zal het instrument voor het evalueren van efficiëntie en effectiviteit ontwikkeld worden. In de zes sectoren worden zes verschillende registratiemethodes gehanteerd. Met de steun van het nieuwe wetenschappelijke steunpunt wordt dit probleem aangepakt in de loop van 2007.

Inzake het decreet op de rechtspositie besteedt de website niet alleen aandacht aan informatie, vorming en procesbegeleiding, maar ook aan wetenschappelijk onderzoek en evaluatie. Het decreet is van kracht geworden op 1 juni 2006. In de voorzieningen komt het er nu vooral op aan het decreet te leren hantieren. In dat verband zal er nog vorming worden georganiseerd. Het is echter nog te vroeg om de effecten te zien. Hij kan nog niet antwoorden op de vraag of minderjarigen van 12 tot 14 jaar op basis van het decreet hulp weigeren of niet, en wat de moeilijkheden zijn.

Toch probeert men kort op de bal te spelen, bijvoorbeeld met betrekking tot het dossier. De bepalingen ter zake in het decreet op de rechtspositie hebben belangrijke gevolgen, zeker voor de vertrouwenscentra kindermishandeling en voor de CGG's. Ook de moeilijkheden in het gezondheidsinformatiesysteem worden permanent opgevolgd.

De link met de maatschappelijke beleidsnota wordt permanent bewaakt. In het kader van een voortgangsrapport probeert men de acties van de integrale jeugdhulp te positioneren ten aanzien van de maatschappelijke beleidsnota. Dat alles gebeurt in functie van het remediëren aan de opgesomde problemen van de jeugdzorg in deze maatschappelijke beleidsnota.

De werkzaamheden voor het rapport Gerechtelijke Hulp zijn afgerond. De heer Bedert veronderstelt dat de minister het rapport aan het parlement heeft bezorgd.

De implementatie van de intersectorale toegangspoort wordt op dit moment voorbereid door een werkgroep van leidende ambtenaren van het VAPH, de bijzondere jeugdbijstand, het kabinet en de integrale jeugdhulp. De werkgroep is reeds tweemaal samengekomen en komt opnieuw samen op 14 december. Het uiteindelijke doel is het installeren van een implementatiepad dat nog deze regeerperiode tot

een intersectorale toegangspoort moet leiden. Het gaat daarbij over de zes sectoren.

In wezen gaat het om een heroriëntatie van het hulpverleningslandschap. Men kan niet zeggen dat de CKG's op zich rechtstreeks of niet-rechtstreeks toegankelijk zijn. Het aanbod van de zes door integrale jeugdhulp gevatte sectoren zal deels rechtstreeks en deels niet-rechtstreeks toegankelijk zijn.

De nieuwe intersectorale toegangspoort mag geen nieuwe buffer worden die snel dichtslibt. Daartoe wordt permanent overleg gepleegd met de betrokken administraties. In een intersectorale toegangspoort zal men – rekening houdend met de bestaande expertise in het werkveld en in de sectorale toegangspoorten – duidelijke afspraken moeten maken over de wijze waarop de dossiers snel, kwaliteitsvol en op basis van een diagnose, een gepaste indicatiestelling en een toewijzing naar de gepaste hulp kunnen krijgen. De toegangspoort is dus de poort naar de niet-rechtstreeks toegankelijke hulp die in de zes sectoren kan zitten. In de loop van de eerste maanden van volgend jaar wordt bepaald wat de niet-rechtstreeks toegankelijke hulp is, op basis van een aantal parameters, waarvan sommige decretaal zijn vastgelegd, namelijk de frequentie, de intensiteit, de duur en de prijs van de hulp.

De heer *Felix Strackx* merkt op dat de begrotingsbespreking elk jaar begint bij dezelfde programma's. Daardoor komen de programma's 42.1 en volgende altijd aan het einde, wanneer iedereen moe is en weg wil. Daardoor krijgen ze niet de aandacht die ze verdienen. Daarom vraagt de heer Strackx volgend jaar in de omgekeerde volgorde te werken.

De *voorzitter* zegt daar geen bezwaren tegen te hebben, als de andere commissieleden daarmee akkoord gaan.

Programma 42.1 – Volksgezondheid, en programma 42.2 – Medisch-sociaal beleid

Deze twee programma's worden samen genomen in de bespreking.

Bij de operationele doelstellingen staat dat de procedure om te komen tot een decreet betreffende het gezondheidsinformatiesysteem wordt voortgezet. De heer *Erik Tack* begrijpt dat niet goed. Hij dacht dat deze procedure al afgewerkt was. Hij wil ook weten

met welke gegevensbestanden het decreet zal worden uitgebreid.

Hij wil weten waarom – bij de basisallocatie 12.90 – de kredieten voor de verwerking van de geboorte- en overlijdensstatistieken, voor het preventief gezondheidsbeleid en voor de uitvoering van het protocolakkoord zullen worden verdubbeld.

Bij basisallocatie 33.50 wordt een bedrag van 177 euro overgeheveld. Hij vraagt of een dergelijk klein bedrag niet op een vergissing wijst.

Bij basisallocatie 33.67, subsidies in het kader van de eerstelijnsgezondheidszorg, is er sprake van stages voor artsen en verpleegkundigen die werken in rustoorden en algemene dagcentra. Hij vraagt waarom dat niet kan voor huisartsen of omnipracticci. Ook zij komen immers in contact met palliatieve patiënten.

Hij is ervan overtuigd dat logopedisten heel nuttig werk verrichten. Ze moeten echter aan hun imago werken. Ze moeten zichzelf dringend beter bekend maken, want in de medische wereld hebben ze zeer weinig impact.

Hij vraagt dat minister Vervotte er bij federaal minister Demotte zou blijven op aandringen dat de bevoegdheid voor het tabaks- en middelengebruik – basisallocatie 33.91 – zou worden overgeheveld naar Vlaanderen. Hij wil ook weten wanneer er werk zal worden gemaakt van de splitsing van de gezondheidszorg, zoals afgesproken in het regeerakkoord. Hij vindt dat men een dergelijk project niet in een regeerakkoord moet inschrijven als men weet dat het toch niet haalbaar is.

Bij het preventieve gezondheidsbeleid, in basisallocatie 34.05, staat dat de vier landsbonden van de ziekenfondsen geld krijgen voor gezondheidspromotie. De heer Tack wil weten over hoeveel geld het gaat.

De minister wil het tabaksverbruik met 10 percent doen dalen. Dat is lovenswaardig, maar is dat wel realistisch? Hoe wil de minister dat realiseren? De heer Tack heeft in een artikel gelezen dat de minister ervan uitgaat dat drugsgebruik een zaak is van mensen in probleemsituaties. Minister *Inge Vervotte* merkt op dat dit het standpunt is van een anonieme deskundige en niet van haar.

De heer *Erik Tack* is blij dat de minister in het gezondheidsoverleg met iedereen spreekt, ook met het Vlaams Platform tegen Drugs (afgekort VPTD).

Hij vindt het erg belangrijk dat er primaire preventie wordt georganiseerd. In dat verband is hij blij dat de minister zijn pleidooi overneemt om middelen van de federale overheid naar Vlaanderen over te hevelen, want zo kan Vlaanderen gezondheidswinst en dus een besparing voor het RIZIV realiseren.

Inzake borstkanker vraagt hij zich af of men, behalve de mammografie, niet ook de echografie zou kunnen aanbieden. Hij vindt het lovenswaardig dat de minister 75 percent van de vrouwen wil bereiken. Hij wil weten of het bereik van de campagne de afgelopen jaren toegenomen is. Verder meent hij dat men de vrouwen beter kan overtuigen om een borstkanker-screening te laten uitvoeren door de huisartsen in te schakelen dan met een eenvoudige brief. Hij vraagt ook waarom de betrokkenen in Ronse een uitnodiging kregen met een adresopgave in het Frans. Hij had hierover een vraag om uitleg ingediend, maar die werd door de voorzitter onontvankelijk verklaard.

De ondersteuning van de huisartsen gebeurt via een overeenkomst met Domus Medica. Is het dan niet zo dat Domus Medica zich alleen richt naar de eigen leden, en dat het de niet-leden niet bereikt?

Inzake baarmoederhalskanker heeft hij vernomen dat bepaalde ziekenfondsen vanaf 1 januari 2007 via de vrije aanvullende verzekering zullen bijdragen in de kosten voor het vaccin tegen het humaan papillomavirus. In de beleidsbrief staat dat ook de minister overweegt om dat te doen. Wat is de stand van zaken?

De minister wil via een pilootproject rond de detectie van dikkedarmkanker een vergelijking maken tussen de opsporing via occult bloedverlies en de coloscopie. Wat is de doelstelling van het project en wat is de timing? Ondertussen bestaat de virtuele coloscopie, via CT-scans of via een camera die men kan inslikken. Is het niet nuttig om die mogelijkheden in het onderzoek te betrekken?

Hij vraagt zich ook af of de informatie over een initiatief van de KULeuven rond secundaire valpreventie aan de huisartsen zal worden bezorgd.

Mevrouw *Vera Jans* stelt vast dat de beleidsbrief inzake geestelijke gezondheidszorg aandacht schenkt aan ouderen en allochtonen. Volgens haar ontbreekt het evenwel aan een concrete aanpak.

Ze vraagt wanneer de minister het advies verwacht dat ze heeft gevraagd aan de Vlaamse Gezondheids-

raad en of ze haar beleid zal uittekenen op basis van dat advies. Ze wil ook weten wat er in 2007 zal gebeuren.

De minister verwijst in haar beleidsbrief naar de motie van aanbeveling die vorig jaar door CD&V werd ingediend. Daarin werd op het vlak van de geestelijke gezondheidszorg gevraagd naar de anciënniteitscoëfficiënt. Dat is intussen in orde gebracht. Inzake het tweede punt van de motie, het groeipad voor de CGG's, werd in 2006 een eerste stap gezet met de 12 VTE. Voor 2007 kondigde de minister er 6 aan. Mevrouw Jans wil weten of die al een vast omliggende taak hebben, rond welke thema's ze moeten werken en hoe ze verdeeld worden.

Ze meent dat de minister terecht veel informatie geeft over de geestelijke gezondheidszorg. Er zijn heel veel boeiende projecten. In deze sector is men snel geneigd om projecten te ondersteunen en voort te zetten. Ze vindt het echter ook belangrijk om een groeipad in stand te houden. Behalve opstarten, subsidiëren en gaande houden, moeten de lopende projecten ook ten volle kunnen groeien. Dat debat is breder en is ook van toepassing in andere sectoren, maar in de geestelijke gezondheidszorg is het vaak aan de orde.

Over preventie kondigt mevrouw Jans schriftelijke vragen aan, vooral over cijfergegevens. Ten slotte verheugt ze zich erover dat de budgetten voor het pneumokokkenvaccin, zoals gevraagd, volledig in de begroting zijn opgenomen.

Mevrouw *Helga Stevens* heeft enkele vragen over de preventieve gezondheidszorg. Vanaf 2006 wil de minister screenings doen naar tbc, vooral gericht op een ruime groep van personen die afkomstig zijn uit landen waar tbc nog steeds veel voorkomt. Ze vraagt zich af of men daarbij zal samenwerken met de Dienst Vreemdelingenzaken. Ze wil weten of ook vluchtelingen op tbc zullen worden gescreend. Dubbel werk moet voorkomen worden.

In 2006 zou een ontwerp van legionellabesluit worden ingediend. Mevrouw Stevens vraagt waarom dat werd doorgeschoven naar 2007.

Met betrekking tot de kwaliteit van de curatieve zorg brengt ze de situatie van de tweetalige medische wachtposten in Brussel ter sprake. In haar beleidsbrief 2005-2006 zegde de minister dat ze het thema van de correcte tweetalige geneeskundige verzorging in de huisartsenwachtposten in Brussel zou agende-

ren op het overleg met de federale overheid over de taalproblematiek. In de nieuwe beleidsbrief vindt ze daarover niets meer terug. Ze meent nochtans dat er op dat gebied niets gebeurd is. Ze vraagt of er dan geen opvolging meer nodig is.

De heer *Bart Caron* heeft gehoord dat er heel wat discussie is geweest over de totstandkoming van de beheersovereenkomst met de vzw Vlaamse Vereniging voor Geestelijke Gezondheid. Hij vraagt zich af of er nu een beheersovereenkomst is en op welke periode die betrekking heeft. Hij wil ook weten of die overeenkomst vooral gebaseerd is op wetenschappelijke ondersteuning en hoe hoog het bedrag is.

Het legionellabesluit zou al goedgekeurd zijn door de regering. Hij feliciteert de minister omdat ze gevolg gegeven heeft aan de aanbevelingen van het parlement met betrekking tot legionella.

De gezondheidsconferentie is deze week uitgebreid aan bod gekomen in een artikel in een Vlaams weekblad. Het weekblad in kwestie maakte heel wat commotie over het VPTD. De heer Caron vraagt dat de minister daarop zou reageren. Hij herinnert aan de vragen die hij gesteld heeft over 'harm reduction'. Bij het lezen van dit artikel vraagt hij zich af of er sprake is van vooringenomenheid of van een exclusieve voorkeur voor primaire preventie, waardoor andere vormen van harm reduction of preventie worden miskend.

De heer Caron citeert uit het genoemde artikel: "Het resultaat van die ideologische discussie – de discussie tussen het VPTD en de VAD – is dat er op de Vlaamse gezondheidsconferentie gesnoeid is in de discussiepunten over preventie. Er wordt dus niet gedebatteerd over het veelgeprezen straathoekwerk of over spuitenruil voor intraveneuze gebruikers, hoewel dat tot nog toe door minister Vervotte werd gesteund. Dat laatste oogstte bij het VPTD zelfs jubelkreten toen de beslissing daarover in de algemene conferentiestuurgroep viel."

De minister reageerde daarop in het betrokken blad en in andere kranten. De heer Caron vraagt zich af wat daarvan aan is. Hij begrijpt dat de minister prioriteiten legt in de gezondheidsconferentie, maar vraagt zich af hoe het zit met het convenant rond spuitenruil. In de beleidsbrief is aangekondigd dat het convenant zou worden verlengd. Klopt dit en om hoeveel geld gaat het? Voor welke termijn geldt het?

De heer Caron citeert ook uit een antwoord op zijn vraag om uitleg uit 2005: “Het doel blijft in hoofdzaak het beperken van de gezondheidsschade door HIV, hepatitis B en C, spuitabscessen en andere.” De heer Caron wil geen ideologische uitspraken doen over het middelengebruik as such, maar hij denkt dat niemand zwaar en illegaal gebruik toejuicht. Er zijn vormen van gebruik die ook gezondheids- en maatschappelijke schade veroorzaken en die niet mogen worden veronachtzaamd. Gaat het hier om stemmingmakerij?

Mevrouw *Gerda Van Steenberge* verwijst naar een onderzoek van De Bakermat over de motivatie van moeders om langdurig borstvoeding te geven. In de krant stonden ook getuigenissen van vrouwen die borstvoeding moeten geven in bezemhokken of op de werkvloer. Dergelijke situaties houden vele vrouwen tegen om langer dan drie maanden borstvoeding te geven. Ze wil weten of ook de werkgevers zullen worden gesensibiliseerd.

Mevrouw *Trees Merckx-Van Goey* hoopt dat er nog een gelegenheid komt om te debatteren over een globale aanpak van het Vlaams beleid. Ze denkt dan aan strategieën voor preventie en aan het stroomlijnen van vroegdetectie en hulpverlening. Daarover staat niet veel in de beleidsbrief en de begroting. Ze vraagt ook meer kordaatheid in de samenwerking met de federale overheid.

Ze stelt dat er samenwerking moet zijn inzake de monitoring en inzake de problematiek van gezondheid en milieu. De erkenning van de steunpunten moet worden gewijzigd. Hoe zal de samenhang tussen gezondheid en milieu in de toekomst coherent en efficiënt worden aangepakt?

Minister *Inge Vervotte* antwoordt dat vorming rond palliatieve zorgen is opgenomen in het convenant over de samenwerking met de palliatieve netwerken. Via die netwerken hebben de huisartsen een deskundigheidsbevordering.

Ze zegt dat de LOGO's de opdracht hebben om voor informatie te zorgen, in samenwerking met verschillende partners die een cruciale rol kunnen spelen in het preventiebeleid, onder meer de provincies. De LOGO's voeren een heel actief beleid. Inzake het facettenbeleid, dat cruciaal is bij de preventie, worden goede resultaten bereikt, dankzij de LOGO's. Een voorbeeld zijn de acties van de LOGO's in de scholen. Het verbaast de minister dat de huisartsen niet

op de hoogte zijn van de werking van de LOGO's. Ze zal de bekommernis over de bekendheid van de LOGO's in de medische wereld zeker in het achterhoofd houden.

De minister stelt dat haar standpunt over het Tabaksfonds bekend is bij de commissie. Ze heeft dat punt op de agenda van het Overlegcomité gezet, omdat ze op federaal vlak niet veel vooruitgang zag met betrekking tot de samenwerkingsovereenkomst. Via het Overlegcomité kan de minister zelf een ontwerp indienen. Ze zal morgen een ontwerp indienen bij minister Demotte over de concretisering en het verdere gebruik van het Tabaksfonds door Vlaanderen.

In de overeenkomst tussen de overheid en Domus Medica staat dat die organisatie zich richt tot alle huisartsen en niet alleen tot leden. De overheid financiert organisaties die zich richten tot alle huisartsen.

Elke landsbond krijgt 25.000 euro. Deze landsbonden zijn cruciale partners inzake gezondheids promotie. Ze hebben een groot bereik bij de mensen die de overheid wil bereiken in het kader van gezondheids promotie. Ze nemen de preventierol rol actief op. Ze investeren zelf zwaar in sensibilisering en informatie over gezondheidsbevordering.

De minister ontkent dat ze van oordeel is dat het drugsgebruik zich beperkt tot probleemjongeren. Ze zal later een algemene reactie geven op het artikel in kwestie.

De minister overweegt niet om ook echografie op te nemen bij de borstkankerscreening. Die is immers evenmin opgenomen in de Europese richtlijnen en zou niet kosteneffectief zijn. Ook de experts noemen dit geen aan te bevelen beleidskeuze. De huisartsen zijn betrokken bij de uitwerking en de uitvoering van deze campagne. Zij zijn de eerstelijns partner.

Valpreventie is erg belangrijk. Daarmee kan heel wat lijden worden voorkomen. Ook gezien de kostenbatenanalyse moet daarop zeker worden ingezet. Dit moet worden geprofessionaliseerd. In samenwerking met de KULeuven werd een soort uniforme registratie uitgewerkt. Daarover werd ook een studiedag georganiseerd. Nu zal dit verder worden uitgevoerd en opgevolgd. Ook de LOGO's hebben daarin een belangrijke taak.

De ontwikkelde methodiek moet zo weinig mogelijk tijdsintensief zijn. Alle gezondheidsbeoefenaars heb-

ben immers gebrek aan tijd. Dat was ook de expliciete opdracht aan de KUL.

Inzake de allochtonen in de geestelijke gezondheidszorg heeft de minister tegen begin 2007 een advies gevraagd aan de Vlaamse Gezondheidsraad, precies omdat ze hierbij zoveel mogelijk partners wil betrekken. Na de bespreking van het advies kunnen verdere initiatieven worden genomen. De overheid heeft wel al het proces van outreaching van CGG's naar ouderen ingezet. Het ging immers over allochtonen en ouderen. Er is dus al een en ander geconcretiseerd. De minister wil werken met de partners in de sector, want zij hebben de expertise. De overheid moet haar rol van facilitator en multiplicator spelen.

Voor de CGG's zal de minister bijkomend zes VTE inzetten in 2007. Er werd nog niet afgesproken hoe en waar die zullen worden ingezet. De verschillende mogelijkheden zijn allemaal relevant. De minister zou dit graag realiseren in overleg met de sector. Zij stelt wel prioriteiten voorop, in het bijzonder de problematieken die verband houden met kinderen en jongeren. De regionale ongelijkheden moeten volgens haar eveneens prioritair worden weggewerkt. Een zo goed mogelijk basisaanbod, of vanuit iedere locatie een goede ondersteuning, moet worden gerealiseerd. Dat vormen haar twee beleidsprioriteiten. De vraag rest alleen nog of de problemen thematisch dan wel regionaal moeten worden aangepakt, maar overleg met de sector moet meer duidelijkheid brengen.

Inzake het tbc-beleid, de preventieve gezondheidszorg en de samenwerking met Vreemdelingenzaken bestaat er een nauwe samenwerking via een convenant met de Vlaamse Vereniging voor Respiratoire Gezondheidszorg en Tuberculosebestrijding (afgekort VRGT).

Het Legionellabesluit is reeds goedgekeurd door de Vlaamse Regering en wordt dus niet doorgeschoven naar 2007.

De kostprijs van het convenant met de Vlaamse Vereniging voor Geestelijke Gezondheidszorg bedraagt 300.000 euro. Deze subsidiëring loopt over drie jaar en is geïndexeerd. Met het afsluiten van het convenant werd uitvoering gegeven aan het decreet.

Inzake de Gezondheidsconferentie werden de richtlijnen van het Preventiedecreet opgevolgd. Een werkgroep van experts heeft de agenda bepaald. De verslagen van deze besprekingen zijn openbaar.

De experts hebben op een bepaald moment om een visietekst van de bevoegde minister gevraagd. In deze tekst heeft de minister dan de punten aangehaald die extra aandacht vergen en waarvoor budgetten worden vrijgemaakt. De experts hebben zelf gestemd over de conclusies. Preventie heeft natuurlijk niet alleen met drugs, alcohol en tabak te maken.

Er is op dat vlak heel wat ernstig wetenschappelijk onderzoek gerealiseerd, onder meer door de Wereld Gezondheidsorganisatie (WGO). De resultaten van dat onderzoek moeten inspirerend werken voor het beleid, zonder betutteling of controledrang. Preventie vormt daarbij de sleutel. Een slagkrachtige preventie vergt bijkomende middelen, maar op dat vlak is er een blokkering op het federale niveau. Het vereist ook een meer efficiënte organisatie op basis van de aangereikte expertise. De minister wil de aanbevelingen uit buitenlands onderzoek zeker niet blindelings toepassen in Vlaanderen.

Als de WGO op basis van alle expertise in de wereld een bruikbaar model van preventie naar voren schuift, dan moeten we dat gebruiken. Preventie is geen of/of-, maar een en/en-verhaal. Dat model is heel breed en speelt in op veel factoren. Uit de convenants blijkt dat we ook aandacht moeten hebben voor de primaire preventie. De bijkomende middelen kunnen best worden gefocust op bepaalde zaken om slagkrachtiger te kunnen handelen. Hulpverlening blijft belangrijk. Dat blijkt ook uit de financiering, bijvoorbeeld voor de spuitruil.

Alle commissieleden worden uitgenodigd op de gezondheidsconferentie die nu donderdag plaatsvindt. De experts zullen conclusies trekken op basis van de bevindingen van de werkgroepen. Minister Vervotte zal zich nadien daarover bezinnen.

De minister wil een actief beleid voeren rond borstvoeding. De informatie- en sensibiliseringscampagnes worden opgenomen door Kind en Gezin en passen in het gezondheidspreventiebeleid. Ook de werkgevers zijn hierin cruciale partners.

De heer *Chris Vander Auwera*, administrateur-generaal van het agentschap Zorg en Gezondheid, zegt dat een werkgroep heeft bepaald hoe, waarom en waar darmkankerscreening wordt georganiseerd en wat de criteria zijn. De 'call for proposals' is klaar en kan begin volgend jaar worden gelanceerd. Op 8 december wordt dat besproken met federaal minister Demotte en met de andere gemeenschappen. Er

wordt gekozen voor beperkte geografische gebieden, waarbinnen een samenwerking moet worden gerealiseerd tussen diverse partners, onder meer huisartsen, specialisten en LOGO's.

De uitbreiding van de gegevensbanken loopt via twee kanalen. Het eerste is het GIS dat een operationele gegevensuitwisseling mogelijk moet maken, met respect voor de privacy van de patiënten. In een eerste fase wordt geprobeerd om patiënten en hulpverleners te ondersteunen in het kader van operationele gegevensuitwisseling. Pas daarna kan de databank ontstaan die noodzakelijk is voor een beleidsevaluatie.

Het tweede kanaal zijn vragen aan het intermutualistisch agentschap dat een massa gegevens heeft. Daar lopen twee pilootprojecten. In de eerste plaats wil men te weten komen hoe het zit met de diagnostische borstkankerscreening, die nog steeds een groot volume inneemt en die opgeteld zou moeten worden om te vergelijken met de 75 percent waarnaar wordt gestreefd. Ten tweede wil men te weten komen hoe het zit met psychiatrische patiënten die hervallen na opname in de psychiatrie. Daarover wil men informatie verzamelen in het kader van het onderzoek naar de effectiviteit.

Basisallocatie 33.50 wordt overgeheveld naar basisallocatie 12.25. De basisallocaties 33.50 en 12.25 betreffen allebei gezondheid en milieu. Het cijfer 33 betreft meestal een subsidie, het cijfer 12 overheidsopdrachten. Het groeperen van basisallocaties is een van de denksporen om de operatie Beter Bestuurlijk Beleid correcter in te voeren. Er is ook een beperkte verhoging van 3000 euro op die basisallocatie. De kruispunt-databank die werd ontwikkeld door het Steunpunt Gezondheid en Milieu wordt wellicht overgenomen bij het einde van het contract.

De heer Vander Auwera hoopt dat hij de vraag over de tweetalige artsen of huisartsen goed begrepen heeft. Men probeert de zorg rond de taalproblematiek ook aan te kaarten in een interkabinettenwerkgroep en bij minister Demotte. De kwestie zal ook worden besproken op de interministeriële conferentie van 11 december 2006. In samenwerking met minister Anciaux loopt er intussen een initiatief Zorgnet voor Brussel en de Rand.

Door de Vlaamse Regering werd een amendement ingediend (am. nr. 5) dat er toe strekt in artikel 12 de basisallocatie 34.05 (Subsidies in het kader van het preventieve gezondheidsbeleid) toe te voegen in het programma 42.20, overeenkomstig de opmerkingen van het Rekenhof.

Amendement nr. 5 werd aangenomen met 8 stemmen bij 4 onthoudingen.

Programma 42.3 – Psychiatrische verpleging

In de toelichting bij de begroting schetste de minister de problematiek van de psychiatrische ondersteuning van de gemeenschapsinstellingen. Daarbij had ze het over de noodzaak van “een dringende, aangepaste en geïntegreerde oplossing”. Mevrouw *Greet Van Linter* vraagt of de minister ter zake reeds een denkspoor volgt en of dat al concrete vormen aanneemt.

De minister antwoordt dat er al heel concrete denksporen werden uitgewerkt. Het project bevindt zich al in de beslissingsfase. Vanuit Sleidinge zou aan outreaching worden gedaan waarbij aan de gemeenschapsinstellingen ondersteuning wordt geboden. Zodra de begroting in orde is gebracht en de Vlaamse Regering het project heeft goedgekeurd, kan alles worden geïmplementeerd.

IV. Indicatieve stemming

De aan de commissie toegewezen artikelen en het gedeelte van de begrotingstabel van de algemene uitgavenbegroting (zie opsplitsing als bijlage bij het verslag van de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting *Parl. St. VI. Parl. 2006-07 nr. 15/6*) worden bij indicatieve stemming aangenomen met 8 stemmen tegen 4.

De verslaggeves,

De voorzitter,

Greet VAN LINTER

Luc MARTENS

Tom DEHAENE

Bijlage 1:
Toelichting door de minister (Powerpointpresentatie)

BO 2007

**Evolutie beleids - en
betaalkredieten minister Vervotte**

BO 2005 : + 120 mio euro

BO 2006 : + 110 mio euro

BO 2007 : + 230 mio euro

Evolutie beleids - en betaalkredieten minister Vervotte

- Nieuwe initiatieven
- social profit akkoord
- Alternatieve financiering VIPA

Evolutie beleids - en betaalkredieten minister Vervotte

	Beleidskrediet	Betaalkrediet
wijziging tov BC 2006	-222	-103
effect BBB	242	242
effect Zorgfonds	150	150
effect alt fin	96	
effect BM'en	-67	-67
correcte wijziging tov BC 2006	201	223

+ 10 mio euro social profit akkoord nog niet verdeeld

Evolutie beleids - en betaalkredieten minister Vervotte

in grote lijnen :

- 44,7 mio euro is te verklaren door de indexmechanismen;
- ongeveer een 13 mio euro in de globale VIPA-investeringen voor de verdere betaalafwikkeling
- ruim 18 mio euro situeert zich binnen het Vlaams Zorgfonds;
- 32 mio euro toename in de sector van de bijzondere jeugdbijstand;
- 40 mio euro toename binnen de sector gezinszorg inclusief Kind en Gezin;
- 30 mio euro toename in de gehandicaptensector;
- 5 mio euro toename in de sector maatschappelijk welzijn;
- 16 mio euro toename in de sector gezondheidszorg;
- 10 mio euro nog te verdelen aan social profit middelen.

Gedetailleerde duiding

ALGEMENE DEPARTEMENTALE BESTAANSMIDDELEN

- 3 nieuwe éénmalige provisionele kredieten
 - ICT
 - communicatie
 - projecten, campagnes en onderzoeken

VIPA

Dotatie neemt toe met 21 mio euro

- + investeringsdotaties en MAC's aan K&G en VAPH
- - investeringsdotaties aan de GI'en en OPZ's
- + afwikkeling betaalkalender

De MAC komt op 27 mio euro.

ALGEMEEN WELZIJSBELEID

- BBB : krediet CBGS
- Steunpunt Welzijn, Volksgezondheid en Gezin
- Vorming CICOV

VLAAMS ZORGFONDS

Dotatie :

- Terugdraai 150 mio euro éénmalig
- Extra dotatie opvang demografisch effect
- Index
- Enkele interne compensaties
- + 17 mio euro reservefonds

VLAAMS ZORGFONDS

- het aantal uitbetalingen in de thuiszorg in 2006 zal stijgen met 7% en in 2007 met 6%
- op 1 januari 2007 wordt de maandelijkse tegemoetkoming voor thuiszorg opgetrokken van 95 naar 105 euro
- Aantal uitbetalingen residentiële zorg + 1.800
- de marktwaarde van het reservefonds bedraagt per einde 2007 725,6 mio euro

BIJZONDERE JEUGDBIJSTAND

- De betaalkredieten nemen toe met 34,5 mio euro, de beleidskredieten met bijna 37,5 mio euro
- investeringsdotatie (5,2 mio €) en de investeringsmachtiging (8,2 mio €) GI'en
 - 10 mio euro voor het Globaal Plan
 - VIA-budgetten
 - Extra budgetten voor pleegplaatsingen, internaten en PSA's
 - Wegwerking historisch tekort tbv 5,8 mio euro
 - Éénmalige budgetten voor vorming en informatiecampagnes
 - Overheveling STOPP-project

Bejaardenzorg

- extra budget van 880 deuro voor animatiewerking
- **serviceflats/bevaks**
 - geen private projecten in 2007
 - **openbare projecten** : 970 deuro voor 56 flats.

GEZINSAANGELEGENHEDEN

- Budget stijgt met 54,5 mio euro
 - index
 - inschrijving VIA 2006 in begroting 2007
 - 2,5% thuiszorg
 - Éénmalig budget voor personenalarmsystemen
 - anciënnitiet CIG's
 - interne compensatie

GEZINSAANGELEGENHEDEN

- Kind en Gezin : De dotatie aan Kind en Gezin neemt in vergelijking met het begrotingsjaar 2006 met **32 mio euro** toe.
 - inschrijving VIA-budgetten
 - indexering
 - interne herschikkingen
 - anciënniteit

GEZINSAANGELEGENHEDEN

- 1,4 mio euro ter financiering van de invloed van het gestegen aantal plaatsingsdagen binnen de sector van de diensten voor opvanggezinnen
- Realisatie opvoedingswinkels
- STOPP4-7 (“Samen Terug Op Pad”)
- uitbreiden CKG-capaciteit met 40 plaatsen
- netwerken crisishulp integrale jeugdhulp
- Valorisatie directiefunctie
Vertrouwenscentra Kindermishandeling

GEZINSAANGELEGENHEDEN

- Maatregelen ter verlichting van de werkdruk van de diensten voor opvanggezinnen
- realisatie bijkomende plaatsen kinderopvang
- actieplan flexibele en occasionele opvang
- steunpunt nazorg adoptie
- projectmatige ondersteuning consultatiebureaus bij professionalisering
- aankoop van visus-screeningstoestellen

GEZINSAANGELEGENHEDEN

- Implementatie van Triple P binnen de preventieve zorg
- Financiering proefprojecten van samenwerking in het kader van de nieuwe organisatie van de Vlaamse kinderopvang (CKO's)

PERSONEN MET EEN HANDICAP

- BBB : 242 mio euro overgedragen naar andere entiteiten
- beleids- en betaalkredieten nemen toe met 48,5 mio euro

PERSONEN MET EEN HANDICAP

Reden stijging :

- Index 18,2 mio euro
- VIA 2006 : 5,4 mio euro
- Wegwerken wachtlijsten 22,5 mio euro :
 - kruissnelheid opstap 2006 + 15 mio euro
 - opstap september 2007 + 7,5 mio euro
- Versnelling afrekening dagprijsdossiers RS éénmalig 9 mio euro
- Weddedrift

PERSONEN MET EEN HANDICAP

betaald voor betaald in	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007
1997	94,83%										
1998	1,23%	92,73%									
1999	1,88%	2,59%	92,85%								
2000	1,48%	1,33%	2,02%	91,18%							
2001	0,57%	2,44%	1,59%	3,56%	91,83%						99,99%
2002	0,02%	0,74%	3,13%	0,50%	3,24%	91,80%					99,43%
2003		0,17%	0,41%	2,89%	1,01%	2,73%	89,36%				96,57%
2004				1,65%	3,48%	0,48%	5,21%	94,61%			105,43%
2005				0,23%	0,37%	4,66%	2,86%	1,29%	94,40%		103,81%
2006					0,08%	0,33%	2,57%	2,70%	1,76%	95,07%	102,51%
2007								1,40%	3,72%	1,49%	94,99%
											101,60%

MAATSCHAPPELIJK OPBOUWWERK

- Index
- Anciënniteit
- VIA

MAATSCHAPPELIJK WELZIJN

- + 6,7 mio euro
- Index en anciënniteit
- Vlaams strategisch plan 'hulp- en dienstverlening aan gedetineerden'
 - onderbrenging CAW's
 - versterken equipe justitieel welzijnswerk van CAW Artevelde
 - netwerken crisishulp integrale jeudghulp

MAATSCHAPPELIJK WELZIJN

Voorts :

- uitbreiding in CAW Regio Vilvoorde en CAW Zenne en Zoniën
- versterken van de neutrale bezoekenruimten met 5 VTE
- versterken van de aanpak van intrafamiliaal geweld-partnergeweld
- Subsidieharmonisering in de centra voor algemeen welzijnswerk in het kader van de ziekenfondsen
- verruiming van het begeleid wonen en de woonbegeleiding in de provincie Limburg
- Extra VTE's voor CAW Sonar en het CAW 't Verschil
- verruimen en regulier maken van het begeleid wonen en de woonbegeleiding in de provincie Limburg

MAATSCHAPPELIJK WELZIJN

- VIA-budgetten
- Verkeersslachtoffers 400 deuro
- overheveling dossier provinciale coördinatie voor de opvang van kinderen slachtoffer van een schokkende gebeurtenis van het bevoegdheidsdomein Kinderrechten naar het bevoegdheidsdomein Welzijn

INTEGRATIE KANSARMEN

Het groeipad in het kader van het armoededecreet wordt volledig gehonoreerd conform het regeerakkoord.

INTEGRALE JEUGDHULPVERLENING

Twee verschuivingen.

VOLKSGEZONDHEID

- De budgetten voor volksgezondheid nemen toe met 2,3 mio euro
 - index
 - GGZ project Metawonen
 - GGZ VIA en extra budget uitbreiding aantal VTE's

MEDISCH SOCIAAL BELEID

- De budgetten voor medisch sociaal beleid nemen toe met 15 mio euro.
 - pneumokokken
 - projecten preventief gezondheidsbeleid
 - eerstelijnsgezondheidszorg
 - BBB
 - nieuwe initiatieven

PROGRAMMADECREET

Verlenging erkennig palliatieve dagcentra.

Bijlage 2:
Overzicht VIA-middelen in de begroting 2007

OVERZICHT VIA - MIDDELEN INGEPUT IN DE BEGROTING 2007 :**PR 40.3 : SOCIAL PROFIT**

Ba 33.02 :
+ 2.007 deuro 2de pensioenpijler

PR 41.2 : Bijzondere Jeugdbijstand

Ba 41.02 :
+ 2.360 deuro VIA 2006 uitbreiding
+ 640 deuro VIA 2007 uitbreiding
+ 219 deuro VIA 2006 categoriale
+825 deuro VIA 2006 EJP, management en werkdruk incl. index

PR 41.4 : GEZINSAANGELEGENHEDEN

Ba 34.02 :
+ 400 deuro VIA 2006 categoriale
+ 5.187 deuro VIA 2006 EJP, werkdruk en management incl index

Ba 34.03 :
+ 85 deuro VIA 2006 EJP, werkdruk en management incl index

Ba 34.04 :
+ 5 deuro VIA 2006 categoriale
+ 20 deuro VIA 2006 EJP, werkdruk en management incl index

Ba 34.06 :
+ 112 deuro VIA 2006 categoriale
+ 1.474 deuro VIA 2006 EJP, werkdruk en management incl index

Ba 41.01 (Kind en Gezin) :
+ 1.500 deuro VIA 2006 uitbreiding
+ 550 deuro VIA 2007 uitbreiding
+ 247 deuro VIA 2006 categoriale
+ 595 deuro VIA 2007 uitbreiding opvoedingsondersteuning
+ 1.458 deuro VIA 2006 EJP werkdruk, en management incl. index

PR 41.5 : VAPH

+ 3.300 deuro VIA 2006 uitbreiding
+ 3.300 deuro VIA 2007 uitbreiding

- +2.018 deuro VIA 2006 categoriale
- + 3.351 deuro VIA 2006 EJP, werkdruk en management incl. index

PR 41.6 : MAATSCHAPPELIJK OPBOUWWERK

- + 60 deuro VIA 2007 uitbreiding

PR 41.7 : MAATSCHAPPELIJK WELZIJN

Ba 34.04 :

- + 500 deuro VIA 2006 uitbreiding
- + 500 deuro VIA 2007 uitbreiding
- + 318 deuro VIA 2006 EJP, werkdruk en management incl. index

PR 42.1 :VOLKSGEZONDHEID

Ba 34.27 :

- + 300 deuro VIA 2006 uitbreiding
- + 300 deuro VIA 2007 uitbreiding
- + 324 deuro VIA 2006 EJP, werkdruk en management incl. index

PR 42.2 : MEDISCH-SOCIAAL BELEID

Ba 34.05 :

- + 40 deuro VIA 2007 uitbreiding

**NOG NIET VERDEELD NAAR DE BASIS, EN DUS STAAND OP DE PROVISIE
BINNEN PR 24**

2006 : oa Sociale Maribelmiddelen; 2de pensioenpijler privé; gesc'o's; ...

2007 : luik koopkracht en kwaliteit ; Sociale Maribelmiddelen

Bijlage 3:

Overzicht van de onderzoeksprojecten binnen het begrotingsprogramma 41.1 (Algemeen Welzijnsbeleid)

2006 – Programma 41.1 – b.a. 12.23

Voorzien krediet GVK 292.000,00 euro

GOK 292.000,00 euro

Titel onderzoek	Onderzoeksinstelling
Initiatie van effect- en effectiviteitsmeting binnen het private hulpaanbod van de BJB	KUL (Prof. Hans Grietens)
De werklustnorm voor de consultants van de sociale diensten van de BJB	MÖBIUS Business Redesign NV
De juridische positie van de consultants van de sociale diensten van de BJB	KUL Prof. Vervenne
Onderzoeksopdracht naar de efficiëntie en meerwaarde van de projecten Gestructureerde Kortdurende Residentiële Begeleiding (GKRB)	UGent Prof. Bouverne-De Bie
Studieopdracht 'Verzekeringen voor organisaties met vrijwilligers'	Vlaams Steunpunt Vrijwilligerwerk
Onderzoek financieel toezicht van beheersinstanties van ouderenvoorzieningen door een bedrijfsrevisor	Burg. CVBA BDO Atrio Bedrijfsrevisoren Johan De Cooman
Onderzoek met betrekking tot het uitbesteden van een gedeelte van het financieel toezicht op voorzieningen aan een bedrijfsrevisor	Burg. CVBA BDO Atrio Bedrijfsrevisoren Johan De Cooman
Onderzoek naar de resultaten van het opvangbeleid voor minderjarigen die een MOF hebben gepleegd, vooral in functie van een beter inzicht in de factoren die samenhangen met recidive	VUB Prof. Van Camp, Prof. Christiaens, Prof. Eliaerts, Prof. Enhus